

ପାପପ୍ରଣୟ କରିବାର ମନ୍ଦିରମା ହୋଇ ବୈ-
ଠରେ ଦେଖାଯାଏ । ପିଲାଲୋଡ ଜାର
ହେବା ଦିନୁ ଏପକାର ମନ୍ଦିରମା ବନ୍ଦ ନାହିଁ
ତେବେ ସାମାଜିକ ଛୋର ଲେବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ତାହା ଘଟିଲା ହୋଇଥିବାରୁ ତହିଁ ପ୍ରତି ସାଥୀ-
ରଙ୍ଗ ମନ୍ଦ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ତଥ୍ରୁ ତ
ବଳକତାରେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିରମା ହୋଇ ଯାଇଅଛି
ତେ ଯହିଁ ର କବରଣ ଆମେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବେ
ଲେଖିଅଛି ଏହାକୁ ନୂତନ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ
କାରଣ ରହୁ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଏପକାର
ମନ୍ଦିରମା ଘଟଣା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହି ଦେବ
ଏ ମନ୍ଦିରମା ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ପ୍ରକାରର ପ୍ରଣୟମାନ
ଦେଉଥାଏ ଏହି ଏହି ସକାଗେ ଏହା ଗୁର୍ବିଆ-
ତେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ଦେଉଥାଏ । କେତେଲେବେ
ଯେ ଦେବପ୍ରକାର ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥାଇଲୁ
ତହିଁ ର ସାମା ନାହିଁ । ସେମବୁ ମତର ଆଲୋ-
ଚନା କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ତେବେ
ଯେବେକୁ ବାରୁଙ୍ଗ ନାଲଗ କରିବାଟା ଉଦ
ହୋଇଥାଏ ବ ନାହିଁ । ଏ ବିଷୟରେ ମତାନ୍ତର
ଦେଖିବାକୁ ଥମେମାନେ ଆପଣା ମତ ପ୍ରକାର
କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଏ ପ୍ରସାରର ଅବି-
ତାଣା କରିଥାଏ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ସାହେବ ବାରଷ୍ଣୁର ଆସାନୀ ଉ-
ପେନ୍ଦ୍ର ଜ୍ଞାଥ ବୋଷ ପଶ୍ଚରୁ କଳ୍ପତା କରିବା
ହୟୁରେ ହୃଦ ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥା କରିଥିଲେ
ଯେ ବିଲାଙ୍ଗରେ ପରଷ୍ପରାଗମନ ଫରଜଦାତ
ଅଧାଳତର ଦଶମାୟ ଅପରଥ ନୁହଇ ।
ସେଠାରେ କେବଳ ତୃତୀୟ ଜ୍ଞାନାର୍ଥ ସକାଣେ
ଦେଖେଗନୀ ଜାଲଗ ହୁଅଇ । ଛରତବର୍ଷରେ
ଏ ଅପରଥ ଦଶମାୟ ହୋଇଥାଏ ଇନ୍ଦ୍ରମତି
ରବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ମୁହୂରମାନ ଆଇନରୁ ଏ ମାତ୍ରି
ପ୍ରହଳାଦ କରିଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର ସମ୍ମାନୁଷ୍ଠାନୁଷ୍ଠାନେ
କାରଣ ମୁହୂରମାନ ଦଶମାୟରେ ବିଜ୍ଞାନର
ଦୋଷରେ ଲାଗିଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଉତ୍ସ
ଦଶମାୟ ହିଁ ତୃତୀୟ ରବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ହାତୁ ଶତ
ଦଶମାୟ ହିଁ ତୃତୀୟ ରବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଦଶମାୟ କରିଥାଇଛନ୍ତି ।
ଦେଇ କେବଳ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦଶମାୟ କରିଥାଇଛନ୍ତି ।
ଆଜିଏବ ଆଇନଟି ଅନ୍ଧାର୍ଥ ଅଟେଇ । ଆଇ-
ନର ଦୋଷ ଦେଖାଇ ବାରଷ୍ଣୁର ସାହେବ କି
ଲାଇ ଆଶା କରିଥିଲେ ଆମ୍ବେମାନେ କହି ନ
ପାରୁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଦୁଇ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି
ଯେ ଭରତବର୍ଷୀୟ ଦଶମାୟରେ ସ୍ତାନ୍ତ ଶତ
ଦେଇ କେବଳ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦଶମାୟରେ କିମ୍ବା
କରିବା ଉତ୍ସମ ହୋଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଏହି-

ମସ୍ତୁ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ଘୁରୁଷ ଅଚ୍ଛଇ । ପୁଣି
ଏଠା ସ୍ଥାନାନେ ଅଛୁବ୍ୟଗରେ କିବାହ ହୁଅନ୍ତିରୁ
ଛଙ୍ଗାନ୍ତିବାରେ ସ୍ଥାନୀ ବରଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ
ଏବଂ ଅନେକ ସୁଲକ୍ଷଣ ସମିତାରୁ ପାର୍ଦ୍ଦକାଳ
ଅନୁରରେ ରହନ୍ତି । ଏମାନେ ପାପାପୟ ଘୁରୁ
ଷଙ୍କ କୁହୁକରେ ପଡ଼ି ଦୁଷ୍ଟା ହେବା ବିଚାର
କୁହର । ଏଥୁମୋରୁଁ ଆଜନ ଏହାଙ୍କ ଉପରେ
ସବ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରମଣି ପର
ସ୍ଥାର ଦିନ୍ତ ନ ହେବା ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ କାରଣ
ସେ ଏବେ ଗିରିତା ଦୃଶ୍ୟରେ ଦୂର ପିଲାର ମାତା
ତୃପ୍ତିରେ ଏହି ଦୁର୍ବଲମରେ ରହ ଥିବା ସ୍ଥାନ
ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାରୁ ତିରଷ୍ଟୁତ ହୋଇ
ଥିଲା ଏବଂ ଏ ପାପରେ ଆଉ ପତନ କାହିଁ
ବୋଲି ସାନ୍ତିର ଗୋଡ଼ ଧରି ସ୍ଥିକାର କରିଥିଲା ।
ଏଥୁ ଉତ୍ତାରୁ ତାହାର ଦିନ୍ତ ନ ପାଇବା ଅବଶ୍ୟ
ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଅଚ୍ଛଇ କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷାନ୍ତରେ
ଯେବେ ତାହାର ପିତା ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରକାର ଶାବନ
କରିଥାନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ କ୍ଷେତ୍ରମଣିର ଚରିତ
ଏତେ ମନ୍ଦ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା । ଏ ବିଷୟରେ
ଇନ୍ଦ୍ର ବାହୁଙ୍କର ଦୋଷ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ
ଏମନ୍ତ କି ସେ ଜାଣି ଶୁଣି ଅପଣା କଳ୍ପାକୁ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀ କରିବାର ଲୋକେ ଅପବାଦ
ଦେଉଥାଏ । ସେ ଆପଣା ଯୋବନବନୀରେ
ହୁକ୍କ କହିଥାଏନ୍ତି ଯେ ସେ ଆପଣା କଳ୍ପାକୁ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ସ୍ଥାନୀଜତା ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଏପରିବାର
କି କେହି ଗୁଣିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି କରିପାରେ ? କିନ୍ତୁ
ସାହେବ ତାହାଙ୍କୁ ଏଥୁ ପାଇଁ କିନା କରିଥାଏନ୍ତି
ଏବଂ ସର୍ଥାର୍ଥ କହିଥାଏନ୍ତି କି ଇନ୍ଦ୍ର ବାହୁଙ୍କର
ଯେପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାରିଥାଏ ତାହା
କୌଣସି ଇନ୍ଦ୍ରଶେଖିଯ କିମ୍ବା ଦେଖିଯ ଭାବୁ-
ଲୋକ କରିବା ଏମନ୍ତ ଥାଏ କିମ୍ବା ଯାଇ ଜାର
ପାରେ । ହନ୍ତୁ ମାନ୍ଦର ପାରିବାରକ ନିଯମମାନ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ବୋଲି ଜଣାଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏବଂ
ତହିଁର କିମ୍ବା ଶବ୍ଦ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ
ପ୍ରକାରରେ ଇନ୍ଦ୍ରବାହୁଙ୍କ ହେଲା ହେଉଛି
କ୍ଷେତ୍ରମଣିର ବନ୍ଦନାର ଦେଖିଥାଏ । କ୍ଷେତ୍ରମଣି
ଯେବେ ନିଜାନ୍ତ ତାହାଙ୍କ କଥାରେ ନ ଘୁଲିଲା
ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ତାହା ସ୍ଥାନୀ ନିକଟକୁ ପଠାଇ
ଦେଇ ଥାନ୍ତେ ପଛେ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତା ତହିଁଥାଏ
ସେ ଦାଢ଼ୀ ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ ।

ଯାହା ହେଉ ଅମୃତାଙ୍କ ମରରେ ଯୋ
ଗେନ୍ଦ୍ରବାବୁ ଜାଲଗ କରି ଭଲ କରିଥାଏନ୍ତି
ଅନେକଲେବ ତାହାଙ୍କ ଅବଶ୍ୟରେ ଛରିଦିଙ୍ଗ

କରୁ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦିଲୁ ଅଛନ୍ତି । ସେଇପ୍ରମୋଦ
କି ଦେଖିବା ଗଗ ପରିବଶ ଜାହାଙ୍କ ଆଜନକର
ଧାରୀଯ ନେଇଲେ । ପ୍ରଥମ ଥର ସ୍କାର୍କ କ୍ଷମା
ଦେଇଥିବା ଏକପକ୍ଷରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୋଲିଯାଇ
ପାରେ ମାତ୍ର ମେ ଦୟାକର ଶ୍ରୀ ଦେଇଥିଲେ
ଏବଂ ଏମନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ହୋଇ ପାରେ ଯେ ସେବା-
ମୟରେ ବାଲଗ ବରଥିଲେ ମନ୍ଦିରମା ପ୍ରମାଣ
ହେବା ବଠିଲ ହୁଅନ୍ତା ଅଥବା ସେ କେବଳ
ଆପଣା ଲଜ୍ଜାକୁ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତେ । ଏତେବେ-
ଳେ ସେ ଲଜ୍ଜା ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା ମାତ୍ର ଆଖାନୀ
ଦଶ ପାଇଲୁ ଓ ସ୍ତା କୌଣସିରୁପେ କ୍ଷମାରୂପାଦ
ନୁହେ ଏହାବୁଦ୍ଧା କିମ୍ବା ହେଲା । ଏପରି ପାପ
ଯେ ଆଜି କୌଣସି ଗଢ଼ିଯୁ ପାରେ ହୋଇ ନାହିଁ
କି ହେଉ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବୋଲିବା ବିଷମ
ଧାରିତିଭାବ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସାମି କେବଳ ଲୋକ-
ଲଜ୍ଜାକୁ ତରିଥାଲାଇବର ଆଶ୍ରୟ ନିଅଇ ନାହିଁ
ଓ ତହିଁରେ ଏହି ବିଲ ହେଉଥାଇ ଯେ
ପାପାଗକୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଥବା ଉତ୍ସାହିତ ହେ-
ଉଥାଇନ୍ତି ଏବଂ ପାପର ଶ୍ରୋତ ଫିଲ୍ସ ପ୍ରବଳ
ବେଗ ଧାରଣ କରୁଥାଇ । ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରବାବୁ
ଯେପ୍ରକାର ସାହିସ୍ପଦିକ ମନ୍ଦିରମା ବଲେ ଏହି-
ପରି ଯେବେ ତହାଙ୍କ ପ୍ରାୟ କ୍ଷତିପ୍ରସ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ କରିବେ ଭେବେ ସମାଜର ଅନେକ
ମନ୍ଦିର ହେବ ଏକ ଅନେକ ପାପ ଅପଣା
ଦୁର୍ବଳର ଫଳ ପାଇବେ । ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରବାବୁଙ୍କ
ମନ୍ଦିରମା ଅନେକ ମୃଦୁଲୀକୁ ସାଥୀନ କରିବ
ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରମର ଶିକ୍ଷା ଦେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗତ ରକ୍ଷାର ପ୍ରାୟକୁ କନିଶ୍ଚର ସାହେବ
ଜୋର୍ଯ୍ୟା ଗସର ଫେର ଅସିଲେ ।

ଅମୁନାନଙ୍କର ଜତ ମାତର୍ଷନ ସାହେବ
ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ବାହାଲ ହୋଇ ଅଛି ।

ଏ ଜଗରୁର ସାବକ ଅବଶ୍ୟକ ଦାରୋଘା
ଆକହୁଲ ରେଜାଙ୍କ ରିପବର୍ତ୍ତ ନେବା ମନ୍ଦିର-
ମାରେ ଯେ ଦିନ୍ଦୁ ପାଇଥିଲୁ ଅଭିଲାରେ ଭାବା
ରହିଲ ନାହିଁ । ଅର୍ଥଦିନ୍ଦୁ ଫେରି ଦେବା ଆଜ୍ଞା
କଳ ଗାହେବ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଏଠା କଲିକର୍ତ୍ତା ସ୍ଵର୍ଗର ଜଣେ ମାନୁଷ
ବାବୁ ଅମରଜାଥ ଚାଟୁଯିଥା ବାବୁ ଗଣେଶପ୍ରଧାନ
ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଶ୍ଵାନରେ ମରବଳ ଅପ୍ରିସର ଶିଥୁର
ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯତ୍ର ବିକଳ ଘାହେବଙ୍କର

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

১৩৮

୧୨୭ ଖ୍ୟା

ଯା ୫୫ ଦିନ ମାତ୍ରେ ସିପ୍ରେସର ସବ ଟେଟ୍‌ଗୁ ମରିଥା । ମୁଁ ଶ୍ଵାସକ ହ ୧୧ ଦ ସବ ଟେଟ୍‌ଗୁ ସାଇ ପଢିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟେ
ବର୍ଷାନ୍ୟମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟେ
ମଧ୍ୟସାରିର୍ଥୀରୁ ଡାକମାସିଲ ଟେୟେ

ପୁରୁଷମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଶୁଭକର୍ମକୁ
ଶୀଘ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଉପାୟ ବରୁଆହୁନ୍ତି ।
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପଦଗ୍ରହଣ ଉପଲକ୍ଷରେ ଏଠାରେ
ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାରଧୀ-ବଳ ନାମକ ଅଙ୍ଗାଳବା
ନିର୍ମାଣ ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲୁ ଉଚ୍ଚର
ଅବ୍ୟୁକ୍ତ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅତିଏବ
ପରମାତ୍ମା ପ୍ରିୟ କରିଅଛୁଟି କି ଉତ୍ତର ଅଙ୍ଗାଳବା
ନିର୍ମାଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ସବୁମେ ରେଖା
ସ୍ଵାକ୍ଷରକାରିଙ୍କୁ ତଥାର ସବୁ କରି ଗୋଟିଏ
କୁଣ୍ଡଳୀ ନିୟମିତ୍ତ କରିବା କାରଣ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ସାହେ-
ବ କୁଣ୍ଡଳୀର କରିବେ । ଆମେମାନେ ଆମା
କରୁଁ ଯେ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ସାହେବ ଏପକ୍ଷରେ ଅଭି
ବଳମ୍ଭ କରିବେ ନାହିଁ । ଯହୁ କଲେ ଅବଶ୍ୟ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

ଏହି ବନ୍ଦକ ଛିଲାରେ ଅମେମାନେ ଏ ବର୍ଷ
ତନ ଗୁରୁଥର ଡବାଇଲୁ ହେବାର ଶୁଣିଅଛୁଁ
କହିମୟକୁ ଏହି ମାସର ଫୋରାରେ ଏବନମୟର
ମନ୍ଦବମାରେ କି ଏ ଶୁଣ ପାଇବାର ଦେଖା-
ଗଲା । ଏଥରେ ଡବାଇଲଙ୍କ ମୟରେ ଜଣ୍ଣାୟତ
ଓ ଚୌଥିଆ ପୂରୁ ଲକ୍ଷ ସରକାରୀ ମାନ୍ଦ୍ରିରସବ
ଦୁଃଖ ପାଇ ଅବସ୍ଥା । ଏମାନେ ପ୍ରକୃତ ଡବାଇଲ
ନୁହନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଦେହ ଘସ୍ତଧାରୀ ନ
ଥିଲା ଓ କେବଳ ଦୁଇ ବୁଲୁ ବୁଲୁଗଣ୍ଠ ବୁଙ୍ଗା ବାସନ
ଓ ଦିଗଗୋଟି ଥାକ ଲାଗି ଥାଏ ଥିଲେ । ପ୍ରାୟ
ରହମ୍ଯ ମାରୁ ଧରୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏମାନେ ଘରରେ

ଏବୁ କୁଣାର ଦାରେ ପଶି କର୍ତ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବାନୀ
ପକାଇ ଦାର ଲୁଟ୍ଟି ବଳେ ଓ ଫେରଥମିବା ବେ-
ଳେ ବନ୍ଧନ ଫିଠାଇ ଦେଲେ ଗୃହର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟ-
କ୍ରମାନ୍ତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚି ରହିଲେ ।
ଏମାନେ ଶାଇବାକୁ ଜ ପାଇ ଗେଣ କରିଥିବାର
କହୁ ଥିଲେ ଓ ସେହି ହେବୁରୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଉଣ୍ଡା
ହେଲା ।

ଏଥର ଉନ୍ନତିଦେବକାଳେ ହାତରେ ଅମ୍ବ-
ମାନେ ଲୋହିବାରର ସମ୍ମାନୀୟ ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଅଛୁଁ । ପାଞ୍ଚ ବାଜିଦିନ ଅରଣ୍ୟ ଖର୍ବ ଓ
ଶ୍ରୀଷ୍ଟୁରେ ଦେହ ପୋଡ଼ିଗଲ ଉତ୍ତାରୁ ଏବଥର
ଜଳରେ ବୁଢ଼ାଇ ଦେଉଥିଛନ୍ତି ଓ ଦେହ
ଶାଳକ ହେଉଁ ଧୂଣି ଗମରେ ଜାଳ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଗର ସାହି ବୁଥବାର ଓ ଗୁରୁବାର
ଉତ୍ତମଗୁଣ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ମେଘ ଏମନ୍ତ ଶତ
ଯାଇ ଥିଲ ସେ ମେଘେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୁରେ ବାଜର
ହୋଇ ଗଲେ ସୁନଦାର ଗର ଗୁରୁବାର ଏବା
ଅଗ୍ରା ଉତ୍ତମ ବର୍ଷା ହୋଇଗାଇଲ କର ଦେଲା ।
ବାସ୍ତବରେ ଏକର୍ଷର ବର୍ଷାରେ ଅବସ୍ଥା ସ୍ଵାକ୍ଷର
ଗାଇଲ ହୋଇ ନାହିଁ । କେବଳ ପୁସ୍ତରଣୀ-
ମାନଙ୍କରେ କିମ୍ବା ଜଳ ହୋଇଥିଲୁ ଏବା
ହୋଣେ ପ୍ରବାହେ ଶୈଳ ଉତ୍ତାର ଯାଉ-
ଅଛୁଁ । ଜଥାତ ସଦ୍ଵସ୍ତଳରେ ଶୈଳ ପାଇ
ପ୍ରଚୁର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଣିକି ଯାହା

ହେଉ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ସ୍ଥାନକୁଣ୍ଡି ହୋଇ-
ଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜୟନ୍ତ ପୁଣର ସହିତ ଅବ-
ଗତ ହେଲୁ ବ୍ୟାକ୍ଷଣୀ ଉଦ୍‌ବଳିନର ଏବଂ କୁଣ୍ଡିବ-
ରଣ୍ଜିନୀଯୁକ୍ତ କାମଳିଧାରେ ଏବଂ ଦୂର୍ବଳାରେ
ପଞ୍ଚ ପ୍ରାଣ ହରିଅଛନ୍ତି । ସେ ବୋଟରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଗସ୍ତରୁ ଯାଇ ଥିଲେ । ଦୂର୍ବଳା ଫିମେ ରାତରେ
ଦିପର ବୋଟରୁ ଖସି ପଞ୍ଜଳେ, ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗ-
ମେଳେ କେହି ସେ ସମୟରେ ତାଣି ପାରିଲେ
ଜାହିଁ ପର୍ବତୀ ତଣାଗଲା ଯେ ପାହେବ ଦୂର୍ବଳ
ମନେ । କାମଳିଧାରେ ଅଜୟନ୍ତ ବିତକ୍ଷଣ
ଏବଂ ଉତ୍ତମ କର୍ମକାରକ ଥିଲେ ତାହାଙ୍କର
ମୁଢ଼ରେ ଦୟାର ଲୋକ ଦୃଶ୍ୟକ ଅଛନ୍ତି ।
ପୁଣି ବିଶେଷ ଦୃଶ୍ୟର ବାରଣ ଏହି ଯେ ସା-
ହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସରବାଣ ମାହି ତପସବାସ ପ୍ରଭୁର
କୁତା ତାହାଙ୍କର ନିଜର ଗ୍ରହମାନେ ମଧ୍ୟ
ଥିଲେ ଏବଂ ବୋଟ କୌଣସି ସମ୍ମୁଦ୍ର କି ନିଷରେ
ନ ଥାଇ ହାଲମନ୍ତରେ ଥିଲା । ଏପରି ଶୋଭାବନ
ଦୂର୍ବଳା ହେଲା ଅଥବା କେହି ସାହାଯ୍ୟ କରି-
ବାର ଭେଟିକି ଥାଉ ତାଣିଯୁଦ୍ଧା ପାରିଲେ ଜାହିଁ ।
ପୁଲିଷ ଏଥର ଯଥୋତ୍ତମ ଅନୁସଙ୍ଗାଳ ବର
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କି ଫଳ ହେଲା ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି
ନାହିଁ ।

ଗବ୍ରୁମେଘୁ ଗତେଚରୁ ଜଣାଯାଏ ଗତ
ଦୂଇବର୍ଷରେ ହଜାରିବାର ଠାରୁ ଗଞ୍ଜକୁ ପିବା
ସମ୍ବବରେ ଏମନ୍ତ ବାର ମାରିଥିଲେ ଯେ ଗୁରୁ-
ରଜ କଥା ସରଥିଲୁ କନରେ ସୁବାପଥିବମାନେ
ସେ ବାଟରେ ଗତାୟାତ କରିବାକୁ ସାହାବ
କଲେ ନାହିଁ ଓ ବାଟ ଏବିପ୍ରକାର କନ ହେଲା ।
ସନ ୧୯୭୭ ସାଲରେ ବାସମାନେ ପ୍ରଥମେ
ଦେହିବର୍ଷର ଅଗ୍ରମାନଟରୁ ଶାଖା ଜଣ ମନୁ-
ଷ୍ୟ ଗର୍ଭସ୍ତୁ କଲେ ଉତ୍ତର ଆରବିର୍ଷ ଜଳମାନରେ
୫୨ ଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ମାରିବାର ରିପୋର୍ଟ ହୋଇ
ଥିଲା । ଗିକାରିମାନଙ୍କୁ ଗବ୍ରୁମେଘୁ କିପୁକୁ
କରିବାରେ ସେମାନେ ପାରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପାୟ
କଲେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ବାର ମଲ୍ଲ ନାହିଁ । ଗମ୍ଭୀ-
ରିବାସୀ ବାରୁ ଗମ୍ପରାଦ ନାରୁପୁରିଙ୍କ ଏ
ଛୁଟାଦ ଶୁଣି ଗତ ଜାନୁବିଷ୍ଣୁ ମାସରେ ସେଠାକୁ
ଯାଇ କଇଲରେ ନୃତ୍ୟ କୁତା କର ବାର
ମାରିବା ସବାମେ କୃତ କିମ୍ବା ହେଲେ ଏ
ହିଅମାସ ସେଠାରେ ରହ ଦୂରଟା ବାର କହଇ
କଲେ ଓ ଗର୍ଭତା ଜୀବନ୍ତା ଥଇଲେ । ଏମାନେ
ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟଶର୍ମୀ । ଆର ସେ ବାଟରେ
ବାଦର ଗେଟ ନାହିଁ । ଏବେ ମେବେ କିମ୍ବା ନୁ
ହୋଇ ଯାଗ୍ରାୟାତ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ
ସମସ୍ତ ଲୋକ ଶ୍ରାମମାନ ହିତ ପଲାଇ ଯାଇ
ଥିଲେ ସେମାନେ ଆପଣା ସରକୁ ଲେଉଛି
ଆସି ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଗଂଧିତ ବାବୁଙ୍କ ବାରର ଓ
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଗବ୍ରୁମେଘୁ କାଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସହୃଦୟ
ହୋଇ ଜାହାଙ୍କୁ ବକୁବୁ ଓ ଶାନ୍ତିଲମାନ
ସୁରଥାର ଓ ଶାନ୍ତିବାଦ ପ୍ରଦାନ କର ଅଛନ୍ତି ।
ବାସ୍ତବରେ ବାବୁଙ୍କର ସାହାବ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଗଂଧମାୟ
ଅଟର ବାର ମାରିବା ହୁନାରେ ତାମାସ ଜଗି-
ରହ ଜୀବନ୍ତା ବାର ଥରବା ସାମାଜିକ ବଥା
ନୁହିର ।

ସଦାବର୍ତ୍ତ ଭୁଲିର ଆୟ ବ୍ୟୁଧ ଶାପନ ବିଗ୍ରହରେ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଅପବନ୍ୟୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଅଜଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିକଳା ଅଛି ଜହାନର କି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ଓ ହେଉଁ ଉପାୟରେ ଅପବନ୍ୟୁ ମନ୍ୟ କିବା-
କିବା ହେବ ଏଥର ବିଗର ସ୍ଵରୂପସମାଜର କିମ୍ବା ଅଧିକେନାଙ୍କରେ ହୋଇ ଥିଲା । ସବୁ ହୁଇ
କଲେ ଯେ ଏଥିଥାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଟାରେ
ଆବେଦନପଥ ଦେବାନ୍ତ ଉଚିତ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ

ଶ୍ରୀରେ ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାକୁ ହେବ
ଜାହା ପୁର କରିବା କାରଣ ବେଳେତଣ ସର୍ବ୍ୟକ୍ଷ
ଭାବ ଦ୍ୟା ଯାଉଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ
ସର୍ବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଲା ଉତ୍ତାରୁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟକୁ
ଦିଇଗାସ୍ତ ଯିବ । ସବାର୍ତ୍ତ ସଂତ୍ରିତ ଅପବ୍ୟୁ
ଏଠା ଲୋକଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଭାବୁ ଫୁଲର ବିଷୟ
ଓ ସବ୍ୟଧି କି ଦିଗବର୍ଷରୁ ଅସ୍ଥବ ହେବ ଲୋକ-
ମାନେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟରେ ଘୁଣ୍ଡ ଅବେଦନ
କରି ଥିବାଲେଣି ଉଥାତ ଉଚ୍ଚର କିଛି ବିଜ୍ଞାର
ଅବ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ । ସୁତ୍ରଦିଷ୍ଟମାଜଦାର
ସେବେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଟି ସାଧନ ହୁଅର ତେବେ
ବହୁବାଳ ନିମିତ୍ତ ଏହାର ଗୋଟିଏ କାର୍ବି ରହ
ଯିବ । ହେଠାବ ବରି ଦେଖା ଯାଉଅଛି ଯେ ଏହି
ବିତ୍ତକଳ୍ପିତାରେ ପ୍ରାୟ ତିନି ଲକ୍ଷ୍ୟକା ଆୟର
ସଦାବର୍ତ୍ତ ବା ଦେବ ଉତ୍ତର ସଂକଳି ଅଛି ।
ଏତେ ଟଙ୍କା ଦୂର ଜାର ଯାଉଅଛି ଓ ସମସ୍ତେ
ଦେଶ୍ୟଲେହେ ବିହୁ କର ପାରୁ ସାହାନ୍ତି ଏହା
ସାମାନ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟ ନୁହଇ ଏତେବେ ଟଙ୍କା
ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଲେ ବେଳେ ମଙ୍ଗଳ
ହୁଅନ୍ତା । ଯେଉଁମାନେ ଦାନ କରିଥିଲେ ସେ-
ମାନେ ଏହି ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ପ୍ରାମ୍ଭ
ଜନଧିନୀର ମଙ୍ଗଳ ଚିରଜାଳ ହେଉଥିବ ଓ
ଜିଦ୍ବିତ୍ ଜାହାଜର ନାମ ଓ ଧର୍ମ ଜାଗାତ
ରହିବ । ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଏହା ନାଣ୍ଡୋରସାମାଜି
ହୋଇଅଛି ଯାହା ହାତରେ ଯାହା ପଡ଼ିଲା ସେ
ରହିମତ ଉଚ୍ଚର ବ୍ୟବହାର କଲା । ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ
ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ସଂକଳି ରଖିବେ ନାହିଁ
ବୋଲି ଲକ୍ଷ୍ମି ରହିଲେ ଓ ଯେଉଁ ଜଣେ
ଅଇନ କରିଦେଲେ ଜାହାଜୁ ଯେବେ ଗଲିବା
ସମ୍ଭବ କଠିନ ଯେ ଏତେ ଅପବ୍ୟୁ ହେଉଥିବା
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦେହ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ଅଇନରେ ଅନ୍ୟାୟ କା-
ରି ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଯେ ଜାହା ଜାମରେ ଜାମର
କରିବ ଜାହାକୁ ବେବଳ କ୍ଲେମ ବେଗ କରିବା-
କୁ ହେବ । ସବର ପ୍ରସ୍ତାବ ଲକ୍ଷ୍ୟ କୁଣ୍ଡ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହିଲେ ଉଚ୍ଚର ବିବରଣ ପାଠକମାନେ ଜାଗି
ରାଗେ ।

ସରବେଷୁ ଲର ପଣକୋରୀଟିଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ

ଅମ୍ବେଶାନେ ଶୁଣି ଦୁଃଖର ହେଲୁ ଯେ
ଏଠା ସରବେଷୁଳର ଗତ ମାର୍ତ୍ତମାସରେ ଯେଉଁ
ଜ ୨ ଏ ପଞ୍ଚଶିରୀଟି ହୋଇ ବାହାର ଅଛନ୍ତି
କିହି ମେଘରୁ ଅବସ୍ଥା ହେବ ଶୁଣ କର୍ମ ଧାଇ

ନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ କରିବ ଉତ୍ତମ କରି
କାଶିବା ଲୋକର ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଛିଲ୍ଲା ଅପେକ୍ଷ
ଅଥବା ପ୍ରସ୍ତୁତିକରନ । କଳକର ମହିକୁମା, ଜୁଲାଇ
ସରବେ ମହିକୁମା, ସାଥାରୀ କର୍ମ କିନ୍ତୁ କମେ
ଦିନ୍ୟ କରିବା ମହିକୁମା, ଗୋଡ଼ିଷେଷ ମହିକୁମା
ମିରିଷିପାଇଣ୍ଡୀ ମହିକୁମା ଓ ସମେପର ବା-
ରିକମାସ୍ତୁ ମହିକୁମା ଏ ସମସ୍ତ ମହିକୁମାରେ
କରିବ କର୍ମ କାଶିବା ଲୋକର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବ
ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଗତ ତୁ ପାଇ ମାସରେ ସରବେ
ସୂଲରୁ ବାହାର ଥିବା ତାଙ୍କ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ
କେବୁ ଜଣେ କର୍ମ ନ ପାଇବା ବତ୍ତ ଦିନର
ବିଷୟ ଅଚ୍ଛିର । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଉପର ଲିଖିତ
ମହିକୁମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ବୌଣସଠାରେ
ଏ ମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ଗେଟିଏ ସୁନ୍ଦର କର୍ମ ଜାଲ
ହୋଇ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଆମ୍ବେମାନେ ବିଦ୍ୟୁତ କର
ନ ପାରୁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ ବରୁଁ ବ
ସମସ୍ତ ମହିକୁମାର ହାବିମମାନେ ଏହାଙ୍କ ବିଦ୍ୟୁତ
ଜାଗି ନ ଥିବାରୁ ପଣ୍ଡିତାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତା
ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଆନ୍ତିକ ନୁହି ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସାହ ହେବ
ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ସରବେସୂଲରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଉପ-
ବାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଜାହା ଲାଗୁ ହେବ
ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ କମିଶିର ସାହେବଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେ ଶଣ୍ଟିଏ ସରବରିଯୁବ-
ଦ୍ୟାର ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ହାବିମଙ୍କ ଅବେଳ ଦେଇ-
ବିଶେଷ ଯେ ଅବେ ପଣ୍ଡିତାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କର୍ମ
ଦେବେ । ଗ୍ରାସୁକୁ ରେବନ୍ଦା ସାହେବଙ୍କର
ଏ ସବୁ ବିଷୟରେ ବତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲା ଏବଂ
ଅନୁମାନଙ୍କର ବିଷୟର ହେଉଥିଲେ ଯେ ନୂତନ
ବିଷୟର ଜାହାଙ୍କାରୁ ଉତ୍ସାହ ହେବେ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶପୁଜା

ଏହି ସ୍ପାହରେ ଏ ପୁଜା ଏ ନଗରରେ
ଶେଷ ହେବାର ବୋଲିଯିବ କାରଣ ଯେତେ,
ଠାରେ ଗଣେଗପୁଜନମାନ ଶର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ
ଏ ସ୍ପାହରେ ସମସ୍ତେ ପାଣିବ ଗଲେ । ପୁଜେ
ଗଣେଗପୁଜାର ଅଞ୍ଚମୁର ଏ ନଗରରେ କିଛି
ନ ଥିଲ କିନ୍ତୁ ଗଜ ଦିଗବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହା
କିମରଙ୍ଗ ଚଢି ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଯେମନ୍ତ

ପ୍ରତିମାର ସଂଖ୍ୟା ତେମନ୍ତ ଆଜିର, ଅକ୍ଷ ଗୋଟିଏ ଦେଇଥିଲା । ଏବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ବଜାର ହୋଇ ଚାରିମତି ପ୍ରତିମା ଏ କଗରରେ ଦୋଇ ଥିଲେ କହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବକ୍ଷିବଳରର ଦୂର ପ୍ରତିମା ଥର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରାୟ ବଜମନ୍ତ୍ରର ଆବାର ହୋଇଥିଲା ଏକ ବମାନଙ୍କର ଚାରିତୁଳ ବଦଳରେ ଅଠରୁକୁ ଲେଖାଏ ବାହାରଥିଲା । ଅଞ୍ଚତୁଳ ଗଣେମ ପୁକା ଦେବାର ନାମ୍ବି ଦେଖାଗଲ ବିଷଣୁଗରୁ ଆହୁର ଦରିଲେ ଦିଗ ବିବାରିତ ହୋଇପାରେ । ଗର ବୁଧବାର ରସରେ ଗୋଖାନା ପଢ଼ିଥାରେ ଏମାନଙ୍କର ମିଳନ ହୋଇଥିଲ ଜାହା ଦେଖିବାକୁ ଏତେ ଯାଦି ଯାଇଥିଲେ ଯେ ପଢ଼ିଥାରେ ସ୍ଥାନ ଦେଉ ନ ଥିଲା । ଦିଗହର ଓ ମୋହରମିଥର ଏ କଗରର ଗଣେମିଳନ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ଯାଦବୋଲ ପରିଗଣିତ ହୋଇଥିଲୁ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଅନେକ ଗଣେମପ୍ରତିମା ସଙ୍ଗେ ଦୂର ଝିବର ପ୍ରତିମା ମଧ୍ୟ ବାହାରଥିଲେ ଓ ମିଳନ ପଢ଼ିଥାରେ ନାନାପ୍ରକାର ଚନ୍ଦ୍ରଦିଅର ଅରେ ବରେ ପ୍ରତିମାବୁ ଅର୍ଥନ୍ତ ମେରିନାୟ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଦୂର ବଜ ଗଣେମକୁ ସଂପ୍ରକାରେ ବିଶ ସୁମୋତ୍ତର କରିବାରେ କୌଣସି ଦ୍ଵାରା ହୋଇ ନ ଥିଲା । ମିଳନପଢ଼ିଥାରେ ଗଣେମଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ମେତର ମାଜ ଦେଖି ମନେହେଲ ଯେ ଏଠା କାରିଗରମାନେ ଶିଳ୍ପାର୍ଥ୍ୟର ଉଦ୍ଦିତ ବିବୁଅଛିନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଗଣେମପୁକାକୁ ପରିଚାରରେ ଏଠା ପ୍ରତିମା ଗଢ଼ିବା ଓ ଏକାଇବା ହାରିଗିରିବ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଏକଣେଣୀର ବ୍ୟବସାୟିକର ଯେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ଉପାର୍ଜନ ହେଉଥିଲା ଏହା ଅର୍ଥନ୍ତ ସୁଲବିଷୟ ଅଟଇ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏତେ ବ୍ୟଥିତର ଦେବଳ ପ୍ରତିମା ସଜାର ଅର୍ଥନ୍ତ ସେମାନେ ଯେବେ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ସବର ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା ସମସ୍ତର ଅନ୍ୟସରଣ କରିବେ ତାହା ହେଲେ ବଜ ଦୂରର ବିଷୟ ହେବ । ଅନେକ ଗଣେମପ୍ରତିମା କିବଟରେ ଅଧୋ ଜାତରଙ୍ଗ ବିଶ୍ଵ ହୁଅର ନାହିଁ ଦେବଳ ହୁଏ ସୁଗରେ ମଠାଏ ଜୀବ ମିଳନ ଦେଖି ବିଦ୍ୟା ହୋଇଯାଏ ନୋହିଲେ ଦୂର ଏବହିଜ ବାମାନ୍ୟ ମଜଳେ ହୁଅଇ । ଦେବଳ ଦୂର ଏବଂ ସ୍ଥାନରେ ଗଣେମ ଖୁବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଦିନ ମଜଳେ ହେବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଥିଲା । ଯେତ୍ତିପରି ପ୍ରତିମା ସେହି ଅନୁପାରଣେ ଉତ୍ସବର ସମସ୍ତ

କିମ୍ବା ଦେଲେ ଯଥାର୍ଥ ସୁଖର ବିଷୟ ହୁଆନ୍ତା
ରୂପାକର୍ତ୍ତ୍ତମାନେ ବସ୍ତୁର ବ୍ୟୟକର
ଭଲ ପ୍ରତିନି ସଜାନ୍ତି ସେମାନେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ପରମଗତି ଘେବେ ।

କୃତ ଜର୍ମାଲସ୍କ ଲର ବାଣିଜ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଗତ ମରବାର ଏଠା ନର୍ମଲଙ୍କୁ ଲାଇ ବାଷିବ
ପାରିଛେ ବିବରଣୀ ସବୁ ଦୋହରଥିଲା ଏବଂ
ଆମୁମାନଙ୍କର ନୂଜିନ କିମ୍ବାର ସ୍ଥାଥ ସାହେବ
ପଦପତ୍ର ଅଧିକ ଅଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ନଗ-
ରବାସୀ ଦୂର ଉଚିତର ଇଂଗଳ ଏବଂ ବେତେ
କଣ ଦେଶାୟ ଭାବୁଲେ ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଯମିତରୂପେ ନିବା-
ହିତ ହେଲା ଏବଂ ବାଲବମାନେ ପିଣ୍ଡିତ
ପାଠମାନ ପଣିଲେ । ସେ ସମସ୍ତ ଶିଶୁବାରେ
ଦିଦିବମାନଙ୍କର କୌତୁକ ହୋଇ ଥିଲେହେବେ
ପୃଷ୍ଠାପତ୍ରୀ ଏଥର ଅନନ୍ତ ଉତ୍ତା ହୋଇଥିଲା ।
ନୂଜିନ କିମ୍ବାର ଏଥୁ ପୂର୍ବେ କୌଣସି ସବରେ
ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲେ ଏନଗରରେ ଏହାଥର
ଜାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସବରେ ଦେଖାଗଲା ସବୁପତି
ହୋଇ ଯଥା ନିଯମରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କଲେ
ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୁତା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ବକ୍ତୁ-
ତାନି ଅରକ୍ଷିତ ଓ ଉଚ୍ଚର ସ୍ଵର ଏହି ଥିଲା ଯେ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଦ୍ୱାରା ଉପରୁତ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ଶତ-
ବରୁ ୧୫ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏହା ଅବଶ୍ୟ ପୁଣର
ବିଷୟ ଅଟ୍ଟଇ ଦିନ ଗତବରୁ ୧୫ ହେଲେ
ଅହୁର ଭଲ ହୋଇ ଆନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀମାନେ
ସବଦା ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଉପରୁତ୍ତ ହେଲେ
ଅବଶ୍ୟ ଭଲ ଶିକ୍ଷା କରିବେ । ଦ୍ୱାରାଳପାଠ
ବିଷୟରେ ସାହେବ କହିଲେ ଯେ ସେ କେତେବେ
ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଯାଇ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀ-
ମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଖଇ କଥା ଯେତେ
ରିଖନ୍ତି ଆପଣା ବଜ୍ଯର କଥା ତେବେ ଜାଣନ୍ତି
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଆପଣା ବଜ୍ଯର କଥା
ଭଲ କର ଶିକ୍ଷିବାର ଉଚିତ । ଏ ପକ୍ଷରେ
ଶିକ୍ଷିକ୍ଷାନକର ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର
ଉଚିତ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ତାରୁ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୋଦ୍ଦନ
କର କହିଲେ ବି ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାର-
ତୋଷିକ ଘାଇଲେ ହେମାନେ ଏହିବରେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କି ହୋଇ ଉଚିଷ୍ଟତରେ ଯେମନ୍ତ
ଏଥରୁ ଭଲ ପାରିତୋଷିକ ଘାଇବେ ଜହାନ
ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପାରିତୋ-
ଷିକ ଘାଇଲେ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଉଗ୍ରୋଧାବ

ହେବାର ଉଚିତ ନୁହେ । ଯହୁ ଓ ପରଶ୍ରମ
କର ବିଦ୍ୟାଲୟର କଲେ ଅବଶ୍ୟ ଉଚ୍ଛଵ
ପାରିତୋଷିକ ମିଳିକ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପାରିଗୋ-
ଷକ ପାଇବା ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେ ।
ବିଦ୍ୟାଲୟ କରିଥିଲେ ଜୀବନ ଜିବାହର ଉପାୟ-
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ପାରିତୋଷିକ ଲଭ ହେବ ।

ଅମେମାନେ ଆଶା କରିଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରଦିମା-
ନଙ୍କର ଉତ୍ସବରେ ବିଷୟରେ ସାହେବ କିଛି
କହିବେ ମାତ୍ର ତାହା କିଛି ଶୁଣି ପାଇଲୁ ଜାହିଁ ।
ନର୍ମାଳସ୍ତୁଲରେ ଯେଉଁମାନେ ପରୁଅଛନ୍ତି
ସେମାନେ ଉତ୍ତାଷ୍ଠୀ ହେଲେ ଶିକ୍ଷକ ହେବେ
ସେମାନଙ୍କ ସକାଗେ ଭାବବାର ବିଛି ନାହିଁ
ବିନ୍ଦୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ପରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବା
ସକାଗେ ଏ ସର୍ବ ହୋଇଥିଲୁ ସେମାନେ ମୁଲୁ
ପ୍ରତିଲାଭ କିପରି କିନ୍ତୁ ବିନଧାର ବରିବେ ଏଥିର
ସମୁଦ୍ରଦେଶ ଦେବା କଢ଼ି କଟିନ ଅଚିର । ସୁଧ-
ରିଖେଣ୍ଡ୍ରେଶ୍ଵର ବାବୁଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଜଣା ଗଲା ଯେ
ଏଠାରେ ପରୁଥିବା ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଅସ୍ଵକାଂଶରେ
ଦୁଃଖୀ ଓ ନାନାପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟୀ ଘରର
ପଲ୍ଲେ । ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପଢ଼ିଲେ ଗୁରୁ ନିଲେ
ଏହି ଆଶାରେ ଅସ୍ଵକାଂଶ ଅଭିଭବକମାନେ
ଅପଣାଏ ପିଲାକୁ ମୁଲକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଏହେ ଲୋକ ସକାଗେ ଗୁରୁ ଅବା କେଉଁ-
ଠାରେ ଅଛି ଅଥବା ବିଦ୍ୟବାଲୟରେ ପାଠ
ପରୁଥିବାରୁ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଆପଣା ବ୍ୟବସାୟ
ମଧ୍ୟ କ୍ଷିଣି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଯଦିପି ବି ମାନବ-
ବର ବାମ୍ବଲ ସାହେବଙ୍କ ମଭରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଶିକ୍ଷାପ୍ରାଣାଳୀଦ୍ୱାରା ଏମନ୍ତ ଆଶା ହୋଇଥାରେ
ଯେ କେହି ସାମାଜିକ ଚକ୍ରର ସୁଅ ହୋଇବୋ-
ର୍ଥର ଜକ ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର କହାନ
ବାହାର ଭାଗ୍ୟକୁ ତାହା ପଢ଼ିଲେ ସୁନ୍ଦର ତର୍ହୁରେ
ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖ ସିବ ଜାହିଁ । ଅସ୍ଵକାଂଶ
ଲୋକଙ୍କୁ ନାନାପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟ କର ପେଟ
ପାଲବାକୁ ଦେବ କିନ୍ତୁ ବାଲ୍ପକାଳରୁ ଅଭ୍ୟାସ
କ ହେଲେ ଲୋକାପଣ ଗୁରୁ ଭିନ୍ନ ଆଜ
ଜୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସହଜରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି
ହୁଅଇ ଜାହିଁ । ଏଥି ସକାଗେ ଅମେମାନେ
ବିବେଚନା କରୁ ବି ସାମାଜିକ ଶ୍ରେଣୀ
ଲୋକଙ୍କୁ କେବଳ ବିଦ୍ୟାଧିକୀୟ ନ ଦେଇ ଯେବେ
ତର୍ହୁ ସଙ୍ଗେ ରିକ୍ଲକ୍ଟର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସା-
ୟର ଶିକ୍ଷା ଦିଅଯାଏ ତାହା ହେଲେ ଯଥୋ-
ତିତ ଉପକାର ହେବ ଓ ପିଲାମାନେ ମୁଲୁ

ଅନ୍ତର୍ମାଲେ ଧୀମେ

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସ ୧୩୯

୩ ୨ ଦିନ ମାହେ ସିପ୍ରସର ସଂ ୫୦୮ ମସିଥା । ମୁ । ଅର୍ଥିନ ଦିନ କି ସବୁ ୧୦୦ ବାଲ ଗଠିତ ।

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମଳ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲର୍ପାଇ ଡ୍ରାକମାସଲ ଟେଙ୍କା

ସ ୩୮ ଅଧ୍ୟା

ସମ୍ବାଦକୁ ଦୂର୍ଗାଶ୍ରବ ମହାପବ ଉପରୁତ । ଅଗମି ଶୁଭବାରତାରୁ ଦେବାନୀ କଚେରମାନ ବନ୍ଦ ହେବ ଓ ଆଗମି ଅକ୍ଷୁବନମାସ ଭାଗ୍ୟରଜ ଶୋଭାର ଦିନ ଫିଟିବ । ସରବାଣ ଜଳଶାଖାନା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିମାମାନ ଚଳିଭାବର ତା ୧୫ ରଜ ରବବାରତାରୁ ଅଗମି ମାସ ତା ୧୬ ରଜ ଶୁଭବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ହେବ । ତା ୧୭ ରଜ ଶୁଭବାର ବନ୍ଦ ହେବ ବୋଲି ଅବସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ଅଗା କରନ୍ତି ଓ ତାହା ହେଲେ ଦି ୧୫ ଜ ତୁମ୍ଭ ହେବ ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥ ଏ ପକ୍ଷରେ କିଛି ଅଜ୍ଞା ଅବି ନାହିଁ । ଅନ୍ତଦିନ ସବାଗେ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ କୃପତା ବରେ ସମସ୍ତ ବର୍ମରିଜ୍ଜର ଅସୁମ ହେବ । ଅମଲମାନଙ୍କୁ ବେଳନ ଦୟା ଯିବାର ଅଜ୍ଞା ଅବିଅଛି ।

ବେଳମାନଙ୍କର ରେକର୍ଡ୍ସ ଓ ସାପୁଦିକ ଶାର ନିଧିମୟାର୍ଥ ଭାବରକର୍ତ୍ତରେ ଥିବା ଉତ୍ସବ ବେଶ୍ୟ ସେନ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସବଗ୍ରହ ଶେଷ କରିବାର ନାହିଁ ବୋଲି ସେହାକୁ ରୁଷ୍ୟ-ଭାଷା ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ସେହାକୁ ରୁଷ୍ୟ-ଭାଷା ହୋଇବାକୁ କେବଳ କିମ୍ବା ରିକର୍ଡ୍ସ ରମାନେ ବୋଲନ୍ତି କି ଏନା ଏହି ଜିପାଯାଦାର ଏ ଗେଗ ଉତ୍ସବ ହେବାର ଅକ୍ଷ ରୁଷା ହେଜାଯାଏ ବାରଣ ବାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ମୁଖ୍ୟାରାଇଅଛି କି ଯେଉଁମାନେ ରେକର୍ଡ୍ସ ଉତ୍ସବରେ ଅବି ନାହାନ୍ତି ସୁଲକ୍ଷଣ ଜାକ୍ରାରଙ୍କ ପରିଷାରୁ ଅନ୍ତର ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କରୁ ଏ ଗେଗ ବିଦ୍ୟାର ହେଇଅଛି ।

ବାସ୍ତବରେ ଜାଣିବା ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି-ପର ବିବେଚନା କରିଥିଲେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ତାହା ଦେଖାଗଲା ତେବେ ଦେଇ ଗୁରୁ ବିଜ୍ଞାନୀ ଶ୍ରୀଲୋକଙ୍କୁ ଏତାତ୍ମକ ନିର୍ଣ୍ଣା ଅବସ୍ଥାରେ ପକା-ଇବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କି ? ଅମୂଳକ ମତରେ ଉତ୍ସବ ଅଛନ୍ତି ଉତ୍ସବ ଦେବାର ଉତ୍ସବ ।

କଳକୁଣ୍ଡି ହୋପଲସରେ ଥିବା ଝଂଗକ ଗ୍ରହକ ଏବି ଅନ୍ୟ ଦିଶକଣ ଉତ୍ସବରେ ଲେ-ଖିଅଛନ୍ତି କି ରୁଷ୍ୟର ଯେବମସ୍ତ ଜଳମାନ ରୁଷ୍ୟମାନେ ଅବସାର କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସ୍ଵାକମାନଙ୍କରେ ଶର୍ଦୋଷୀ ମୁସଲମାନମାନେ ହାଣ ଶାଇଅଛନ୍ତି ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରଥା-କର ହେଉଥିଲୁ ଦ୍ୱାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାଗ ଅଭ୍ୟାସ ହେଉଥିଲୁ ଏବି ପଞ୍ଚମି ବୁନ୍ଦୁ ନାହିଁ ହେଉ-ଥିଲୁ । ଅଥବା ରୁଷ୍ୟ ସେହିବ ଦିମା ସିଦିଲ କର୍ମରିଜ୍ଜରେ ଏଥର କିଛି ପ୍ରବିଧାନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ଅ-ଜାଗରର ହେଉଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ପ୍ରାତି କାଥ-କିଳକ ଓ ଉତ୍ସବ ଅର୍ଥାତ୍ ବଲଗରିଅକ୍ଷ ମତ ପହଞ୍ଚ ଯାହାକୁ ଏକିଧା ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଜା ଏପରି ଅଭ୍ୟାସରେ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ହେ-ଉଥିଲା । ଏଥର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଏପରି ହେଲେ ଏମାଜେ ସତ୍ୟ ଶବ୍ଦ ପଲାଇବେ । କଥକ ହୁଅର ଯେ ଗୋଟିଏ ସୁଦା ରୁରବ ଜା-ଜ୍ଞାନ ସୁବର ସ୍ଥାର ସମ୍ଭାବ ରକ୍ଷାପାଇନାହିଁ ଓ

ଶୁଭାର କରିବାକୁ ଜାହାର ସାଧ ନାହିଁ । ବଲ-ଶାସ୍ତ୍ର ପୁଲିବ ଏବମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟମରେ ସବାପେକ୍ଷା ଅସବ ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ଧର୍ମର ଦୋହାର ଦେଇ ରୁଷ୍ୟମାନେ ରୁରବ ସଜରେ ସୁନ କରିଥିଲେ ତହିଁର ଗେଷ ଫଳ କି ଏହିଗର ହେଲା ? ର-ଭିଗେର ପ୍ରଥାକ ପ୍ରଥାନ ରୁଜା ଓ ଧର୍ମର ଲୋକମାନେ କି ଏଥର ବୋଣସି ପ୍ରତିବାଦ ଶାସ୍ତ୍ରବେ ନାହିଁ ?

ସୁନାର ବିଶାଳର ଗେଷ ତଙ୍କତା ସତର୍ବ-ଚର ଅଟର ଏତଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ଯେତେ ଦିନ କିଲମ୍ ଓ ଟାଲଟୁଳ କରନ୍ତି ତାହା ଅବ-ଧନୀୟ । ଏଥର ଶୁଭାର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତକାରୀ ବଣଦ୍ଵା ଶୁଣାଯାଏ, କିନ୍ତୁ କେବୁ ଯଥାବିହୃତ ଉପାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଥହୁଏ ଏହହେତୁ ସେ ଗୁପ୍ତ ଦସ୍ୟମାନେ ଦିମନ ହେଉ ଜାହାନ୍ତି । ଲେବେ ଏଥର ଉପାୟ ବଲେ ଅବଶ୍ୟ ବିଷ୍ଟ ଦୂର କୁଳକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଉଦ୍ଧରରେ ବିଶାଳ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରମା ହୋଇ ସଫଳ ହୋଇ ଅଛି ତହିଁର ବୁଢାନ୍ତେ ଲେଖୁଥିଲୁ ।

ଏ ଜଗରବାସୀ କାହିଁବିଂହ ଜାମକ କଣେ ପଞ୍ଜାବ ଦୂରବର୍ଷ ପ୍ରଦେଶ ଜଗପାହାରୁ ଉତ୍ତମ ରୁଗ୍ରାହ କିଛି ଅଲକାର ପ୍ରସୁତ କରିଦେବା ସବାଗେ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଥିଲା । ସାହୁ କାରୁ ଅଲ-କାର ଦେଇ ଉତ୍ତମରୁଗ୍ରାହ ଦିରରେ ମୁଲ୍ୟ ଓ

କର୍ମର ମୂଳ ହେଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣାଗଲ ସେ
ସେ ରୂପ ମିଶ୍ରିତ ଅଚ୍ଛିର ଜାହିଁ ପଞ୍ଜାବ ଜଗୁବାନ୍ତ
ନାମରେ ଫରିଦବାଶିରେ ଉତ୍ସବତାର ଅଛି
ଯୋଗ କଲା । ସାହୁ ରାତ୍ରିଦେଇ ସେ ଅଳ-
କାର ଦେଇ ଅଛି କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ
କର ନାହିଁ ଉତ୍ସମରୂପ ବିଶି ଗୋପୀଦେବୁ ଉତ୍ସ
ଅଳକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କମିତି ଦେଇ ଥିଲା ।
ଗୋପାଦେ ସେହି ରୂପରେ ଅଳକାର କର
ଥିବାର କହିବାରୁ ଉଦ୍‌ଦେଖାରେ ସେ ପଞ୍ଜାବ-
ଠାରୁ ମୂଳିକ ନେଇ ତାକୁ ଦେଇ ଅଛି ରୂପାକ
ପୋଡ଼ିଲେ ଚନ୍ଦାୟାଏ ନା ସେ ଗୋପୀଦେବୀରୁ
ଅଳକାର ନେଇବେଳେ ଉତ୍ସ ପରିଷା କର
କର ଭାଷା ବଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା । ଏଥର
ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ ସେ ଫରିଦବାଶ ଦୀପୁରୁ
ମୂଳ ଧାଇ ଗୋପାଦେ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସାତ-
କତାର ନାକଣ କୁଳ ଦେ ଉତ୍ସର ଦେଲ କଣ୍ଠ
ଥାହିଁ ତାକୁ ଯେପରି ରୂପା ଦେଇ ଥିଲା ସେହି
ରୂପରେ ସେ ଅଳକାର କରଦେଇ ଅଛି କିନ୍ତୁ
ସଂକଷମାଙ୍କ ସାକ୍ଷ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରୁ
ପ୍ରମାଣ ହେଲା ସେ କଣ୍ଠବାନ୍ତ ତାକୁ ଉତ୍ସନ
ରୂପା ଦେଇ ଥିଲା ସେ ଯେ ଅଳକାର କର
ଦେଇ ଅଛି ସେଥିରେ ପ୍ରତିକରିରେ ଟ । / ୨
ତମା ମିଶିଅଛି । ଏହି ଦୋଷରେ ଗୋପାଦେ
ଦିନିକ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ ଦୂରମାସ ବାଗବାସର
ଦିଶ ପାଇଲା ଓ ବେଳେ ଅର୍ଥଦିଶ ହେଲା ।
ଦୁଇଭାନୀଜ ବାଦଧାର ହୁଅ ।

ଅମେଁମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ଉପାର୍ଜନେ
ସାହେବ ଏଠା ବୈନବେଷ ମହିମାର ତଥ୍ବିକ
କଞ୍ଜିକିୟର ପଦରେ ମାସିକ ୪୫୦୦ ଙ୍କା ବେଳ
ନରେ କିୟକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ଏ ବେଳନ
ବ୍ୟାପର ଅହୁର ଗ୍ରୂହିଳୀ ମଧ୍ୟ ପାଇବେ ଏଥୁପ୍ର-
ଦେ ଏ ବର୍ମରେ ସେଇବ ସାହେବ ଟ ୨୫୦୯୯
ବେଳନରେ କିୟକୁ ଥିଲେ ବିହୁ ସେ ପରିମୋ-
ଦ୍ରଷ୍ଟି କ ଥିବାରୁ ଜାଇଠାରୁ ପରିଷା କେବାର
ଗବଣ୍ଣିମେଣ୍ଡରୁ ଅଜ୍ଞା ଅସିଲ । ସେ ପରିଷା
ଦେଇ କ ପାରିବାରୁ ତଣେ ପରିମୋଦ୍ରଷ୍ଟ କରି-
ଗଲ କିୟକୁ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ।
ବିହୁ ଏତେ ଅଧିକ ଦେଇନ ଦେଇ ତଣେ
କଞ୍ଜିକିୟର କିୟକୁ କରିବାର କ ଅବଶ୍ୟକ
ଥିଲ । ଗେଜେଶ ଇଲାକାରେ ବଜାକ ଓ
ପୋଲ ଇତିଥି ସାମାଜିକ ବାର୍ଯ୍ୟମାନ ସବ୍ୟବା
ହୁଅଇ ସେ ସବୁ ତଣେ ତେବରିବିଚାରିତା

ହୋଇ ପାରେ ଓ ଏଠାର ଓବରସିଅର କେବ
ସାହେବ ପୁଣ୍ୟରେ ତଷ୍ଟିକୁ ଲଙ୍ଘନୀଯର କର୍ମ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଓବରସିଅର ପ୍ରତି ଏଗାଦୃଶ୍ୟ
କର ଦେବାର ଉଚ୍ଚତ ଜୁହେ ପୁରାଶଂ ବିହୁର
ଅସ୍ଥବ ବେଳକର ତଣେ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ
କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଓ ତାହାଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତମରୂପ
ବାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ହିନ୍ଦୁନାୟି ବାରିଗ ଅମେମାନେ
ଦେଖିଅଛୁଁ ସେଇପ୍ରତି ସାହେବ ଉତ୍ତମରୂପେ
ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେଇଲି କର୍ମଚାରୀ ଇଂରେଜ
ମଧ୍ୟରେ ନ ମିଳିଲେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଅବଶ୍ୟ ମିଳିଲେ । ଗୋରବର୍ଷ ଲୋକ
ସବାଶେଇ ଗବ୍ରେନେଶ୍ୟ ଆଦେଶ କର ନ
ଥିଲେ ।

• ଏହମାତ୍ର ଜା ୧ ରଜରେ ସେତୁଷେଷ ନିହ-
କୁମାର କଣେ ମୋହରର ଓ ପୁରୁଳଙ୍ଗ
କେବୁଳ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏଥରେ ଅନ୍ତରୀ
ଖର୍ଚ୍ଛା ପ୍ରାୟ ମାତ୍ରିକ ୫ ୨୦ ଜା ଉଣା ହୋଇ
ଅଛି । ଯଦିତ ଗର୍ବକ କର୍ମଶୂନ୍ୟର ଦାନାଗଲ
ଭଥାତ ଅମ୍ବେମାନେ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦ
ହୋଇ ଥିଲୁ କାରଣ ଅମ୍ବଲଙ୍ଗର୍ତ୍ତା ଉତ୍ତରମତି
ଉଣା ହୋଇ ସତକ ଉତ୍ସବାଦି ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ଯେତେ
ଅନ୍ଧକ ହୁଏ ତେବେବି ଭଲ ବିନ୍ଦୁ ଏକମାତ୍ର ଜାଇ
ନ ହେଉଣୁ ସେତୁଷେଷ କମିଶ୍ଚି ୫ ୨୦ କା
ପରିବର୍ତ୍ତେ ୫ ୩୦ ଜାରେ ଲଞ୍ଜି ବିଷ୍ଵର ଲିପୁତ୍ର
ବଳେ ଧର୍ଥ୍ୟ କମିଶ୍ଚିକ୍ରି ବିଷ୍ଵର ? ଭେଣେ ଦୁଃଖୀ
ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ଦୂରୁପରିବା ଲେଣ୍ଠାବ କର
ବସାଇନ୍ତି ଏଣେ ଅନ୍ଧକ ବେଜନର ବର୍ମଶୁଷ୍ମା
ରଜନ୍ତି ଓ ଅପଣାପାଇଁ ସନର ଅଣ୍ଟାଳିବା
କରିବ ।

ସରବଳ ଅପିସର

ଲାଭେନ୍ଦ୍ର ଶାକ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ ସବାପେ
ଗବ୍ରୀମେଳ୍ଜ ଅଛ ଅଳ୍ପ ବେତନରେ କର୍ମ ଗର୍ଭ
କିମ୍ବା କରିବାରୁ ସମସ୍ତାଥାରଙ୍ଗର ଗଲା
ହୋଇଥିଲ ଯେ ଏଥରେ ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ମ
ଭଲହେବ ନାହିଁ ଓ ସରକଳ ଅପ୍ରିଯମାନେ
ଲେଇରେ ପଡ଼ି ଯାହା ତାହା ବରିବେ । ଫଳରୀ
ସ୍ଵଲଭଗେଷରେ ଏ ଗଲା ଅମୁଳକ ନ ସବାର
ହେବୁ ଯାହା ଯାଇ ଥିଲେହେଁ ଅବୟ ବୋଣ-
ସଠାରେ କେହି ସରକଳ ଅପ୍ରିଯ କରୁଥିଲେ
କେବଳ ଅଚ୍ଛିଯୋଗ ଘଣା କି ଥିଲା । ସମ୍ମାନ ଏହି
ଦେଖି ଗଜେହରେ ପାଠ କଲୁଁ ଯେ ଦିନାଳ-
ପରି ଚିହ୍ନାରେ ପଇବାର ଲାଭେନ୍ଦ୍ର ଶାକ୍ତ

ଅସେବର ପକାମାଳକଟାରୁ ଶାବ୍ଦ କ୍ଷମା ଦେବା
ବାରଣ ଲାଞ୍ଛ ହେଉ ଥିବା ଅରୁଯୋଗରେ
ଫରିତଦାତା ଅଦାଳତର ବିଜ୍ଞାଧୀନରେ ଅର୍ଥ
ଅଛନ୍ତି । ଲାଞ୍ଛନେବା ମୋହଦମା ଧରିବା ଯେ-
ମନ୍ତ୍ର କଠିନ ଓ ଏ ଅପସଥରେ ଦିଗ୍ନ ପାଇବା
ଯେତନ୍ତୁ ବରଳ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟରେ ପାଠମାତ୍ରେ
ପରିଚି ପାଇନ୍ତି ଯେ ଏ ପୂର ଅସେବର ବି
ପ୍ରବାରରେ ଧର୍ଵାତଳେ । ଉତ୍ସବ ଅମ୍ବମାନେ
ବନ୍ଧୁ ଯେ ଧର୍ଵାତଳକା ବନ୍ତ କଠିନ ନୁହିଲୁ
ଦେବଳ ହାତମାନେ ଅଳ୍ପଥ କର ଅନୁଭବା-
କ ବରନ୍ତ ହାତ ବୋଲି ମନକାରିମାନେ ଅନା-
ପ୍ରୀତରେ ତର ଯାନ୍ତି । କହାତପୁରର ବଲେକ୍-
ତର ବୋଥିଥୁଅର ଅନନ୍ତାନ୍ୟ ବଲେତ୍ତର
ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟକ ଭେଦବ୍ୟ ସେଯେତନ୍ତୁ ଅସେ-
ବରଙ୍କର ମନଥାତରଣର ବଥା ଶୁଣିଲେ ଭେଦ-
ନ୍ତ ଜଣେ ସୁଯୋଗର ତେଷୁଟି ବଲେକ୍ତରଙ୍କ
ଅନୁଭବାକ ନିମିତ୍ତ ମୋତ୍ସବନକୁ ସଠାଇ
ଦେଲେ ଓ ସେ ଉଦନ କର ପ୍ରମାଣ ପେଇଥିବି
ରପୋର୍ଟ କରିବାରେ ଫରିତଦାତା ମୋହଦମା
ହେଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହଦମା ଶେଷ ହୋଇ
ନାହିଁ ଓ ଆଶାମୀମାନେ କଣ୍ଠାତି ବାବୁ ଅନନ୍ଦ
ମୋହର ବୋଷ ବାରପୁରଙ୍କୁ ଅଶାର ଅକୁ-
ରଶାର ସମସ୍ତ ଉଦ୍ସମ କରୁ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଯେବେ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ପ୍ରବତ୍ତ
ଥିବ ଭେବେ ବାଣୀଙ୍କୁ ଅସିଲେ ବା ଦିହେବ ।
ଏତୁବେଶକଗଜେତରୁ କଣ୍ଠାବ ଯେ ପ୍ରମାଣ
ଯଥେଷ୍ଟ ଅଛି ଓ ମୁକ୍ତିର ଅଶା ଅଳ୍ପନ୍ତ କ୍ଷାଣ
ଅଟେ ।

ଏହା ଦିନାକଣ୍ଠରେ ପୁଣ୍ଡର ସରବଳ
ଅର୍ଥିତର ଫୋତବାଶକୁ ଅଗ୍ରଲେ ବୋଲି
ଯଦିଯି କି ସମ୍ପ୍ର ବଜ୍ରାର ଅର୍ଥିରଙ୍କୁ କିମାଳି-
ରବାର ବାରଣ ହୋଇ ନ ପାରେ ତେ କାହୁବି-
ରେ ଅକ୍ଷ ଦେଇନାହେଲା ସରବଳ ଅର୍ଥିରଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ବେଳେତର ଅଳାନ୍ତ ଥର୍ମିକଷ୍ଟ ଓ ସରଳ
ସୁବରେ କର୍ମ କରିବାର ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି
ଅକୁ ଓ ଆଶ୍ରିତକେତେ କର୍ମ ଗର୍ବ ଏହୁପର
ଥିବେ ବୋଲି ଦିଶ୍ୱାସ କରୁ ଛଥାଚ ଏ ମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଲାଞ୍ଛିତୀୟ ବାହାରବା ଅସ୍ମୂର
ନୃତ୍ୟ । ଏ ମାନଙ୍କ ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି କଠିନ ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିବା ଏହାକ ଉପରର ହାତିମଙ୍କର ଅଳାନ୍ତ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟଇ । କାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବୋଲିବି
କଥା ଶୁଣିଲେ ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ ନ କରିବା
ଯେମନ୍ତ ନନ୍ଦ ସନ୍ଦେହ ବରୁ ଶୁଣି ଦେବା

ଜେମନ୍ତି ମନ୍ଦ ଅଟ୍ଟଇ ବରଂ ପ୍ରଥମଠାରୁ ଶେଷି
ଅସ୍ଵକ ମନ୍ଦ ବାରଣ ପ୍ରଥମରେ କେବଳ ପ୍ରଜା-
ଙ୍କର ଦୁଃଖର ପ୍ରତ୍ୟାକାର ହୃଦୟର ନାହିଁ ଗୋଷ
ସ୍ତଲରେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଅସ୍ଵକ କୁଞ୍ଚିତବା ବାରଣ
ସରବଳ ଅର୍ପିବରକୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଶ୍ଯ ଯାଏ ।
ଏବା ଲାଭପେନ୍ଦ୍ରିୟ ଧାରୀ କାହିଁ କି ଯାବନ୍ତୁ
ସାକ୍ଷାତ୍ ଶାକ୍ସ ଏ ଦେଶର ରୁଚିର ବିପରୀତ ଓ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ତ୍ରୈଣ କର ବୋଲି ଅନ୍ତରୁତ ହୃଦୟ ।
କି ଦେଖା କି ସୁଖ ସମସ୍ତେ ଏହିରୁ ମୁଣ୍ଡ ପାଇବା-
ର ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ମୂର୍ଖଙ୍କା ବନ୍ଦରଙ୍ଗ ଅସେବରକୁ
ଏବ ମାତ୍ର ସାଧା କର୍ତ୍ତା ମନେ କର ପୂଜାଦ୍ୱାରା
ଜାହାଙ୍କ ବନ୍ଦ ବରନ୍ତି । ଯଦିପି କି ପରିଶେଷ-
ରେ ରତ୍ନାର୍ଥ କିଛି ହୃଦୟ ଜ୍ଞାନ୍ତି ଓ ସରକାରର
ଶଶ୍ରାବ ସରକାର କୌଣସି ରୂପେ ବୃଦ୍ଧିକ୍ଷତି
କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାମାନେ ଦୋଷର ଦେଇ ମର୍ଯ୍ୟାକାରୀ
ମୂର୍ଖ ପ୍ରକାମାନେ ସରକାରକୁ ଝଙ୍ଗାଏ ନ ଦେଇ
ମୁଣ୍ଡ ପାଇବା ସବାବେ ବରଂ ଦୂର ଠଙ୍କା
ଅସେବରକୁ ଦିଅନ୍ତି ଓ ତହିଁରେ ଶୁଦ୍ଧ ମୁଣ୍ଡ
ନ ପାଇଲେ ସେଇଥା ଆଉ କାହାରକୁ ଜ କହ
ପୁନରୁ ସରକାରଙ୍କ ଠଙ୍କାଟି ବାପହୋଇ ଦିଅନ୍ତି ।
ସେ ମାନଙ୍କର ବିବେଚନାମଣ୍ଡି ଥିଲେ ଏ ପର
ବରନ୍ତେ ଜ୍ଞାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏ ରୂପ କଲେ ବୋଲି
କି ସେମାନେ କୃପାର ପାଥ ନୁହନ୍ତି ? ସରକାର
ପ୍ରଯୋଜନ ଅନ୍ତରୁଗ୍ରେଥରେ ଦୁଃଖକ ଠାରୁ ଖାଲୀ
ନେଲେ କିନ୍ତୁ ସେହି ଛଳରେ ଅନ୍ୟଲୋକ
ଦୁଃଖକର ତଣ୍ଟ୍ରି କାଟିଲା ଏହା ଅଛି ଦୁଃଖର
କଥା ଓ ହାତିମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ପାଇଥାନ ହେବାର ଉଚିତ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦର ଯାତ୍ରାରସ ସକାହ ପାତା
ଲେଖିଥିଲୁଛି ଏ ସବତବିଜନ ଅନୁର୍ଗତ
ଅଳନ ଓଗେର ବେଳେକ ପ୍ରଗନ୍ଧାରେ ବୁଝି
ଅଭବରୁ ଠେଣ ଜନମାନଙ୍କର ସାରଥ ଧାର
ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଉଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ ତଳହିତି
ପ୍ରଗନ୍ଧାମାନଙ୍କରେ ବିଘ୍ନାଳ ଥାକର ଅବସ୍ଥା
ଏହପର ଥିବାର ଶୁଣା ଯାଉଥିଲୁ ସେପରମା-
ନରେ ଧସଳ ଉତ୍ସନ୍ଦର ଉରିଥା ହୋଇଥିଲା
ଅବଗ୍ୟକ ମନେ ବୁଝି ଅଭବରୁ ସେପର
ଅମା ବ୍ୟର୍ଥ ହେଉଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଗଜ ଗନ୍ଧିବାର
ଠାରୁ ଏକ ଅୟା ବୁଝି ହେଉଥିଲୁ ଜନ୍ମାଣ
ଅନେକ ଉପକାରର ସମ୍ମାନନା ହେଉଥିଲୁ
ବୁଝି ଅଭବରୁ ମୟ ମୁହଁଳ କର ଫନ୍ମଗଣ ବୁଦ୍ଧି
ହେଉଥିଲୁ ବର୍ଷମାନ ମୋଟ ଗୁଡ଼ିଳ ୫ ୯ ଲୁ

ସେ ୧୯ ର ଓ ସପ୍ତାବ୍ଦୀରୁଳ ସେ ୧୦ ର ହିଂସାକ
ହାତମାନଙ୍କରେ କଣ୍ଠୀ ହୋଇଥାଏ । କର୍ତ୍ତମାନ
କୁର ଶେଗର କିଶୋଷ ପ୍ରାର୍ଥିକ ଦେଖାଯାଏ ।
ଚଉଥେବେଳ ନିରତ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ସ୍କୁ
ପାପପ୍ରଣୟ କରିଥିବାର ଗ୍ରାମଲୋକେ ଜାଣିବାରୁ
ଆମ୍ବାହଳଣ କରିବାର ଉଦ୍‌ଯୋଗ କରିଥିବା
ଅପରଥରେ ରହଣ ହୋଇଥିବାର ପୁଣ୍ୟଲେଖ
ହୋଇଥିଲା ସେ କିମ୍ବରେ ପନ୍ଦର ଦିଲ କାଗ-
ବାଗର ଦିଗ୍ରାଙ୍ଗ ପାଇ ଥାଏ । ବଜ ଅନନ୍ତର
ବିଷୟ ଯେ । କି । ମଧୁସୁର ରଜା ଶ୍ରୀ ବରବର
କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଧୀରଜଶକ୍ତ ବାହାଦୁର ଅପଣା କିମ୍ବ
ଗତ ମୁକ୍ତାମରେ ଏବ ଉଞ୍ଜରେଜ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ସ୍ଥାପନ କରିବାରକାମେ ସ୍ଵପ୍ନ ମାତ୍ରିକ ୨୧୦ ହଜା
ରୂପ ଦେବାକୁ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ଗବର୍ନ୍ମିନେଶ୍ୱର
ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଅଛନ୍ତି ଆମ୍ବାହଳ ଜିବଣମେ-
କିମ୍ବର ହାତେକ ମହୋଦୟ ଉତ୍ତର ସ୍କୁଲ ସ୍ଥାପନ
ପକ୍ଷେ ଅନୁରୋଧ କର ଥିବାରୁ ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ତର ସ୍କୁଲ
ସ୍ଥାପନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ହେଉଥାଇ ଓ ମଧ୍ୟ
ଜିଶାନିଆ ପ୍ରଗନ୍ଧାର ଜମିଦାର ବାବୁ ଶାମସ୍ତନ୍ତର
ଦାବ ଅପଣା ଇଲାକା ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ରକ୍ଷା-
କୁଣ୍ଡର ବିଦ୍ୟାଲୟ କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ଅଛନ୍ତି ଏହୁପର ଏ ଦେଖାଯୁ ପ୍ରଥାନ ଧରିଲୋ-
କମାଳେ ଉର୍ମିମରେ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ କଲେ ଦେଶର
ମଙ୍ଗଳ ସାଥକ ହେବା । ଏ ନଗରରେ ଏବ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶ୍ରୀ ବୈଦିକାଥ ଦେବ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ
ଥିବାରୁ ଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଇଶ ବେମାର
ଲୋକ ସ୍ତରୁମ ପ୍ରାପ୍ତ ଥାଗାରେ ଉଗଟୁଛି ହେଉ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଘେଟକନା ଶେଗୀ କେବେଳ ଅରମନ
ହୋଇ ଥିବାର ଶଶୀ ଯାଏ ।

ଶାମଭାଗବତ ପ୍ରଥମମୁଦ୍ରନ ।

ଅମେମାନେ ଉପରଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଶ୍ରୀ
ଉପହାର ପାଇଥିବାର ବୃତ୍ତକାଳ ସହିତ ସ୍ଥିକାର
କରୁଥିଲୁଛି । ଏ ଶ୍ରୀର କୁତଳ ଭଗବତ ପଣ୍ଡିତ
ଶ୍ରୀ ଦୀପକମ ଭୃତ୍ୟାର୍ଥ୍ୟଙ୍କ ବର୍ତ୍ତକ ଭାଷାନ୍ତରିତ
ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ୍ ଦୀପକମାଣୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋ-
ଇଥିଲୁ । ବାଲେଶ୍ୱର ଉତ୍ତଳ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକଞ୍ଚାଲିଙ୍କ
ଯାଇଲିପି ଏହାର ଜଳସ୍ତାନ ଅଧିକ ।

ଭୂମିକାରେ ପ୍ରକାଶକ କହିଥାଇନ୍ତି ସେ କବି
ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଏବଂ ଜାନକାବଲ୍ଲେଭ କର ଯଥା-
କମେ ଭାଗବତକୁ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇନ୍ତି
ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି ମୂଳ ସମ୍ମୁଖପାତ୍ର ସଙ୍ଗେ
ମିଶାଇ ସଂଗୋଧନ କରିବାରେ ଅନେକ ବି-

ରେ ଦିଲ୍ଲିଜ ହେଲେ ସୁଭଗଂ ସେ ଉକ୍ତ ଉଚ୍ଚଧ୍ୟ
ଅନୁବାଦକୁ ପରିଭାଗ କରି ମୂଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରତି
ଅସ୍ଥବ୍ରତର ବିରତ କରି ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନୁବାଦ
କରିର ଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଘଣ୍ଟା କିରୂପ ଏବଂ
ବହ କଗନାଥ ଦାସଙ୍କ ରଚନାଠାରୁ କି ପରମାଣୁ-
ଶରେ ଉତ୍କଳ୍ପ ହୋଇଥାର ପାଠକମାନଙ୍କର ଏ-
ବମସ୍ତୁ ବିଷୟ ବିଶ୍ଵର କରିବା କାରଣ ନବପ୍ରଣାଳୀ
ପ୍ରାଚୀରୁ ତଳିଜ ଆଂଶ ଉତ୍କଳ କଲୁ । ଯଥା:-

“যেশু ব বু কর্ম শূন্য ।
হোৱণ বহায় কিম্বান ।
ষকল পরিজ্ঞান কর ।
বৃহত্ যাথন্তে বাহাৰ ।
ভাবাঙ্গ পিতা প্রেপায়ুক্ত ।
বিৰহে কাৰু হোৱণ ।
হেমুৰ হেমুৰ এসক ।
দৃৰু বৰথলে আহান ।
ভাবাঙ্গ মেৰুৰ বজলা ।
কেদক কৰিবা কাৰণ ।
বৃষ চূঁপৰে ষেহু কালে ।
ভাঙ্গ উভৰ দেৱথলে ।
যোৱ বলৰে স্বত্তুজ ।
মনকু হোৱাথানু গৱ ।
মো গুৰু ষে শুক মুক্তকু ।
বচুষ্ট মুক্ত প্রশামকু ॥ ১ ॥
সংবাৰ কাম গাঢ় জন ।
অৱ চিপুষ্ট যেৰেকু ।
ভাঙ্গ পক্ষৰে আমু ভদ্ৰ ।
পৰিবাপক যে পাঞ্চাত ।
যে বু বেদবৰ সাৰ ।
অবাধাৰণ শক্তি যার
পুৰণ গুহ্যকু এমনু ।
সংবাৰমানক নিমনু ।
যে, কৃতা বৰ কহক্তু ।
মুক্তিমানক গুৰু হোনু ।
ষে বণস্পুৰ্বকু গৱণ ।
কুৰু অছৰ মু গমনু ॥ ২ ॥
গ্রানাৰ্ঘণ জৰিবৰ ।
দেবা ভাৰণ বণাপ জৰ ।
বৰ এ মানকু প্রশাম ॥ ৩ ॥
গ্রাহ কৰন্ত উপাৰণ ॥ ৪ ॥
মোক্ষে হে স্বত্ত মুক্তিমান ।
কৰক উভৰ প্রশাম ।
যেৰ এ লৈকেজি কলিখাণ ।

କୁଳ ଧୀର୍ଜ୍ଞାନ

167

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଘ ୧୦୮

ଟ ୩୮ ଦିନ ମାହେ ସିଦ୍ଧୁର ସଙ୍କଟ ମସିହା । ମୁ । ଅର୍ବିନ ବ ୧୫ ବ ସଙ୍କଟ ମସିହା ସାଇ ଶନକାର

ଖ ୩୯ ଜ୍ୟୋତିଷ

ଦୁର୍ଗାପୂଜା ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ଦେବାନ୍ତା ଅଧାଳର ବନ ହୋଇଥାଏ । ଆଜିଠାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଦେଶୀ ବନ ହେବ । ଉଚ୍ଚଲ ଅମଲ ମାନଲଭକାର ପ୍ରତି ଅନେକମୋକ୍ଷ ନଗର ଛାତ ଆପଣା । ଘରକୁ ଗଲେଣି ଓ ଆଉ ଦି । ୧୯ ନରେ ପ୍ରାୟ କେବ ବିହାରର ଲୋକ କ ଥିବେ । ଉତ୍ସବରୁକୁ ସମସ୍ତକୁ ଧାରଦେଶ ପ୍ରାୟ ଅନୁଭବ ହେଉ ଥାଏ । ଦୁଃ୍ଖ ଯହର କର୍ମଗୁରୁମାନେ କିନ୍ତୁ ପଦାର୍ଥରେ ଦିର୍ମିତ ହୋଇ ଜାହାନ୍ତୁ ସତରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେବ ହୁଏ ଲୁହି ଥାଏ । ଅଭେଦ ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜିଠାରୁ ଉପାଶାନା ବନ ବରିବାକୁ ବାଧ ହେଲୁ । ଆଗମୀ ପ୍ରାହରେ ଆଉ ପାଠକଙ୍କ ସମେ ଦେଖି ହେବ ନାହିଁ । ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ନିର୍ମିତ ପୁଣ୍ୟକୁ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ୍ କର ଯାକନ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟକୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା । ସୁଧାର ପ୍ରାଥମିକ ଯେ ସମସ୍ତେ ଆପଣା । କାହିଁ ତ ପୁଣ୍ୟକୁ ଯଥାବିଧାନରେ ସମ୍ମେର କର କୁଣଳ ଶରୀର ଓ ଅନ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵରେ ସୁନାର ଆପଣା । ନିର୍ମିତ କର୍ମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାମନକ କରିଛି ।

ବିମେର ଗବ୍ରେମେଣ୍ଟ ଆପଣା ଅଧୀନସ୍ତ ଆଜନ କର୍ମ ଗୁରୁକ ପରମର୍ଥରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କର ଅଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ବାକିଦ୍ୱୀ ବୋଠିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ ଲାଭସେନ୍ଦ୍ର ଶାକ୍ରସ ନମିତ ନାୟି ନୁହନ୍ତି । ଦେବକ ଉତ୍ତର ବୋଠି ଉପରେ

ମୋଟରେ ଶାକ୍ରସ ବନୋବସ୍ତ ହୋଇ ପାରେ । ଏ କର୍ମରୁ ଯଥାର୍ଥ ଅପର ଏହି ସବଳ ପ୍ରବେଶରେ ଏହା ପ୍ରତିକଳ ହେବାରରୁତିତି ।

ଆଜ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମ୍ବନାଜକର ଅନେକ ଉପକାର କର ପାରବେ ।

ତାଇକୋରେ ଜଣେ ଜଳ ମାନ୍ୟକର ମାର୍କିଟ ପାହେବ କର୍ମ ପରିଭ୍ୟାଗ କର ଗର୍ବପ୍ରାତିରେ ବିଲାତକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ମାର୍କିଟପାହେବ ଏକସୁଗ ତାଇକୋରେ କଣ୍ଠର ଅଚିନ୍ତ୍ୟର ରୂପେ କିମ୍ବରକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିବାପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରକର ପ୍ରାଚିକଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏପରି ଦେଶର ଉତ୍ତର ଓ ଉତ୍ତର ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଗରି ବିଷୟରେ ସେ ଅଭିନ୍ଦ୍ରିୟ ମନୋଯୋଗୀ ଥିଲେ । ଦେଶାୟ ଲୋକଙ୍କପ୍ରତି ଜାହାଙ୍କର ବିଶେଷ ମନତା ଥିଲୁ ଓ କିମ୍ବର କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବକୁ ଆର ଅବକାଶ ଅନ୍ୟକ ପାଇ ନ ଥିଲେହିଁ ଆପଣାର ଅନ୍ତର ଅବକାଶ କାଳକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଶାୟ ଲୋକଙ୍କ ହିତାନ୍ତରୁମରେ ଦ୍ୟୁତି କର ଥିଲେ । କିମ୍ବକାଳିକିମ୍ବକାଳିକି ସହିତାପାଇଁ ଗନ୍ଧଲର ଆର ମଧ୍ୟ ସେ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତର ଲୋକ ଥିଲେ । ଜାହାଙ୍କ ବିରହରେ ଦେଶାୟ ଲୋକମାତ୍ର ଅଭିନ୍ଦ୍ରିୟ ଦୂରିତ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ବିଦେଶୀଲୋକର ପ୍ରାଚି ଏହିପର ଅପର । ତେବେ ଆମ୍ବନାଜକର ପ୍ରାଥମିକ ଏହି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଜାହାଙ୍କୁ ଆଜନରେ ସଦେଶରେ ପର୍ବତୀର ପାର୍ବତୀଙ୍କ କରନ୍ତୁ ଜାହା ହେଲେ ବିଲାତରେ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟଲାପୀର ଡାକମାସୁଲ୍ ଟେଙ୍କା

ହେଲେବ ଗଜୁରେଗ କରବ ତହି ପାଇ ଥାଏ-
ଶା ଏବେ କଳ ଉତ୍ସତାରବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି ?

ଚିକିତ୍ସର ଏ ଅଜନ ଥର୍ଥାର ଦେଶାୟ
ଉତ୍ସତାର ପଞ୍ଚରୀୟ ଅଜନ ସଂଗୋଧନ
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଲୁଜନ ଆରନ୍ତର ପାଣ୍ଡୁ-
ଲିପି ଉତ୍ସତା ଗଜେତରେ ବାହାର ଅଛି । ଏ
ଅଜନ ଦେଶ ପ୍ରଭାତବର୍ଷରୁ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଙ୍ଗ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ବାଦାନୁବାଦ ହେଲା ଏବଂ
ପରିଶେଷରେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଜୟା ହେଲେହେଁ
ଶାଖାରଫମନ ଏଥର ବରୁଷରେ ଯେମନ୍ତ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ ତଦ୍ଵିରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଗା-
ବର ଥିଲୁ ଯେ ରକ୍ତ ଅରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅସବ
ପରମାଣରେ ସଂଗୋଧନ ହେବ ଏବଂ ନିତାନ୍ତ
ପକ୍ଷରେ ଆରନ୍ତର କଷଦାନ୍ତ ଗନ୍ଧବ ଭାବାବିତ ।
କିମ୍ବା ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଦେଶ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନକର ସେମୟା
ଅଗା ଏବାବେଳକେ ଲୋପ ହୋଇ ଗଲା ।
ପାଣ୍ଡୁଲିପିରେ ଦେବଳ ଏବକ ଲୋଜା ଅଛି କି
ସଂବାଦପଦ ଶ୍ରଦ୍ଧା ହେବା ପୂର୍ବ ପ୍ରଳବଶେଷରେ
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟକହୁଥାର କଷକୁ ହୋଇଥିବା ବର୍ମ-
ଗର୍ଭକୁ ତିଳ ଦେଶାଇବାର ଯେଉଁ ନିଯମ ଉକ୍ତ
ଆରନ୍ତରେ ଅଛି ଉତ୍ସତରେ ବିଲଭର
ସେହିତର ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରି ଥିବାରୁ କେବଳ
ଜେତବ ରହିବ କରିବା କାରଣ ଅନ୍ତରେ
ଆରନ୍ତର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ଏବଂ ଅଗାର ଅନ୍ତରେ
ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଆରନ୍ତର ପାଣ୍ଡୁଲିପି
ବାହାର ଅଛି । ଆରନ୍ତର ଅନ୍ୟ କୌଣସି କିଥ-
ର ବିଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ । ଗର୍ଭମେ-
ଣକର ଏ ଅଜନ ପକ୍ଷରେ ବତ ଅଗା ଜଣା
ଯାଏ ଏଥିଲାଗି ଆରନ୍ତି ସଂଗୋଧନ କରିବାକୁ
ବନ୍ଦିକ ହେବ ନାହାନ୍ତି । ଏଥର ଆୟୁର ବାହାର
ଅଛି ମନ୍ଦିରାରବା ସବାରେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଯାହା
ହୋଇଥିବ ସଜାତ ଅଛନ୍ତି ଏବକ ଦୁଃଖର କଥା
ଅଛି ।

ଗୋଟିଏ ଆରନ୍ତବ କୁଣ୍ଡଳ ମୋହିବମା ।
ଦେଇବପତାର ହେତୁ ବନେଶ୍ୱବଳ ସୁଦାମ
ମୁଖର ସୁବାବୀ କେତୋଠାରେ ବଲାହାର ଅପ-
ରଥ କରିଥାଏ । ସୁବାବୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଦେଶା ବ୍ୟବ-
ସାଧୁ କରୁଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇସାର ବର୍ଷ ହେଲା
ଏ ପାପ ବ୍ୟବସାଧୁ ପରିଶାର କର ପାଇ
ପରିଶେଷରେ ପ୍ରତିପଦାନ ହେଲା । ତାହାର
ମନୁଷ୍ୟ ବାବା କରିଥିଲା କିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ନୁହେ ସେ ଖାଟିଏ ବର୍ଷ ବ୍ୟବ କହେ ବିନ୍ଦ
ଅଳଙ୍କାରକ ଦେହରେ ଥାରଣ କର ପୁରୁଷର
କିନ୍ତୁ କରେ । ସୁଦାମ ଗ୍ରଭଲ ଶ୍ରୁତିପୂଜା ଅଟେ
ତେ ତାହାର ବ୍ୟବ ବ ୧୦ ର୍ଷ । ସୁବାବୀର ବର୍ଣ୍ଣ-
କାନ୍ତୁଗରେ ମନ୍ଦିରମାର ବୁଝାନ୍ତ ତମ ଲକ୍ଷ୍ମିକ
ପ୍ରକାର ଅହାର ।

ସୁଦାମ ଗ୍ରଭଲ ମନ୍ଦିର ପାଇରେ ଉନ୍ନତ
ହୋଇ ବ୍ୟବ ୧୧ ଘଟିକା ସମୟରେ ସୁବାବୀର
ବାସରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ସୁବାବୀ ତାକୁ
ବାହାର ବିବାହ ବହିଲ ବିନ୍ଦୁ ସୁଦାମ ନମାନ
ତାକୁ ଧର ତାହାର ବସ୍ତୁରେ ତାହାର ମୁଖ
ବନ୍ଦନ କର ତଳେ ପବାଇଲ ଓ ଅପେ ଉଲଙ୍ଘନ
ହୋଇ ତାହା ସୁହିତ ବଲାହାର କଲ । ଉତ୍ସତାର
ମର୍ମଶାନ୍ତିରୁ ଅନେକ ରକ୍ତ ବାହାରିବା
ସୁଦାମ ଆପଣା ଅଗାର ରକ୍ତ ବାହାର ମୁଖ
ଯେତେ ଥୋର ପିନ୍ଧି ପ୍ରତାନ ବଲ ଓ କହ ଗଲ
ସେ ଏବଧା ପ୍ରକାଶ ନ କଲେ ତାକୁ ଘଟା
ଦେବ । ଉତ୍ସତାର ପ୍ରାତିକାଳେ ସେଠା
ଜମିଦାର ଦୁର୍ବାଳ ରକ୍ତରେ ବୁଝ ପତଥିବାର
ଦେବ ଥାକାରେ କଣାଇଲା । ସବ୍ରିକ୍ଷେତ୍ର
ଏହି ଉତ୍ସତାର ଆର୍ଦ୍ର ଦୁର୍ବାଳ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ନେଇଁ ତାକୁ ତାକୁରଙ୍ଗାନାକୁ ପଠାଇଲା । ତାକୁରଙ୍ଗାର
ପରିଷକା ପରିଷକାରେ ବଲାହାର ରହିବାରେ
କିମ୍ବିଲ ବ୍ୟବ କିମାହ ହେବାର ନୁହିଲା
ସୁତ୍ରରେ ସେ ଅପଣା କୁଟୁମ୍ବ ପାଇବା
କିମିଦାରଙ୍କ ଘଟା ଗ୍ରେହ କରିବ ଏବଂ ପ୍ରକାରୁ
ଠକାର ମନ ଉପର୍ଗର୍ଜନ କରିବ । ଏପକାର ଠକାର
ହେବା ଅପେକ୍ଷା ଜାଣି ଶୁଣି ଦେଇଲାଗୁପ୍ରରେ
ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଅଥବା କ୍ଷୟ କରିବାର ଉଚିତ । ଉତ୍ସ-
ମୁଖ ବେଳକ ଦେଇ ହର ଏବଂ କ୍ଷୟବିଦ୍ୟା ଲେବ
ଦୟକୁ କଲେ ପରିଶେଷରେ ନିରବ୍ୟକା ହେବ
ଏହା କିମିଦାରମାନେ ଅର ହେବେ ନୁହିବେ ?
ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ମନ୍ଦିର ସଙ୍କୁଳ ଅନ୍ତମୋଦିନ
କରୁ । ବେଳକ ଅଯୋଗ କରିବା ରକ୍ଷି
କିମିଦାରମାନେ ଏବା ଜରାକୁ କିମି ହୁଅନ୍ତି
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଏହା ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର
କୁମୟଶାରେ ପତ ପରି ଧନ ସୁତ ହରାଇ
ବ୍ୟବରେ ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ମହା କିପଦରେ
ପତବାରୁ ହୁଅନ୍ତ । ସୁତର ମହାବକାଳର
ଦୂରବସ୍ତାର ମୂଳବାବନ ଏହାର ଅହାର ।
ଯେବେ ତାହାର ବରଗରରେ ଦେହ କ୍ଷୟ-
ବିଦ୍ୟ ଓ ସକ୍ଷଳେବ ଥାନ୍ତା ଭେବେ ଏଗାଦୁର
ପ୍ରକାଶ ବିଦ୍ୟାର ହୋଇମାରନ୍ତା ନାହିଁ । ଅର
ବେଳେ କିମିଦାର ଏହିପରି ସବଳାଗୁରୁ ରହୁ

ଜମେଦାରଙ୍କ ଅହୁରଦୟରୀ ।

ଏକଷ୍ୟରେ ସହିତରେ ବେଟେଏ ପ୍ରସାଦ
ବାହାରଥାର । କିମିଦାରମାନେ ଅବସଥ କାଣନ୍ତି
ଯେ ପ୍ରାତିକାଳୁ ଯେତେ ଘଟା ଆପାୟ ହୁଅର
ଏବୁ ତାହାର ବରକୁ ଅଶ୍ରୁ ନାହିଁ । ଶମ୍ଭୁ-
ମାନେ ସବା ତହବିଲ ତୋରପଥ କରନ୍ତି ।
ଅନେକ ସମୟରେ ଗୁଣାୟାବ ଯେ ଅମ୍ବୁ
ଶମ୍ଭୁମାତ୍ର ତେବେ ପାରିଷ୍ଠିତ ଶାରୀ ପକା-
ସ୍ଥକ କଲ । ପାଇର ଯାଇ ଅଧେ ଗରିବାରେ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତିତ ଦିଅର ଓ ଉତ୍ସରେ
କମିଶାରର କ୍ଷତି ହୁଅର । ସମ୍ଭୁପ୍ରତିରୁ କରି-
ପାଇବ ଯୋଗେ ପାଇୟ ସମସ୍ତ କିମିଦାର କିମି,
କ୍ଷତି ସହି ବରନ୍ତି କରିବ କାରଣ ଏହି ଯେ
କିମିଦାରମାନେ ଉତ୍ସରୁ ଦେଇବରେ ଭଲ
ବନ୍ଦିର ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧବିଦ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଯଥେଷ୍ଟ ବେଳକ ଦେଇ ଦୟକୁ ବଲେ ତାହା-
କର କରି ଶର ଓ ଅଗବ୍ୟଦ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଯେ
ଯେମନ୍ତ ଅବସର ନେବ ତାହାର ବ୍ୟବ ନିଷ
ତିପ । ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ବେଳକ ଦେଇ କରେ
ଶମ୍ଭୁମାନ ଅଜାଇର ବକାରରେ ଅବସାହରେ
ଦିଲକ କିମିଦାରମାନେ କାଣନ୍ତି ଯେ
ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ମହିକି ବେଳକରେ ଏପରାରଲେବର
କିମିନିଲ ବ୍ୟବ ନିବାହ ହେବାର ନୁହିଲା
ସୁତ୍ରରେ ସୁତ୍ର ସୁହିତ କରିବ ଏବଂ ପ୍ରକାରୁ
ଠକାର ମନ ଉପର୍ଗର୍ଜନ କରିବ । ଏପକାର ଠକାର
ହେବା ଅପେକ୍ଷା ଜାଣି ଶୁଣି ଦେଇଲାଗୁପ୍ରରେ
ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଅଥବା କ୍ଷୟ କରିବାର
ଦୂରବସ୍ତାର ମୂଳବାବନ ଏହାର ଅହାର ।
ଯେବେ ତାହାର ବରଗରରେ ଦେହ କ୍ଷୟ-
ବିଦ୍ୟ ଓ ସକ୍ଷଳେବ ଥାନ୍ତା ଭେବେ ଏଗାଦୁର
ପ୍ରକାଶ ବିଦ୍ୟାର ହୋଇମାରନ୍ତା ନାହିଁ । ଅର
ବେଳେ କିମିଦାର ଏହିପରି ସବଳାଗୁରୁ ରହୁ

ଅଛନ୍ତି ଭାବୁର ଘାମା କାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଦୁଃଖର
କଷୟ ଯେ ଏତେ ଦେଖି ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କର
ଚେତନା ହେଉ କାହିଁ ।

ଲୁହାରେହି ଖାକସ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ

ଭରତବର୍ଷରେ ଶାକ୍ଷାତ ହାତୁସ ମାଟିବେ
ଅଧିମ ଏଥା କି ସୁଦେଶୀୟ ବି ବିଦେଶୀୟ
ସମସ୍ତ ବୃଦ୍ଧିକା ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟଗ୍ରହନ ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ଏହି ହେତୁରୁ ଗର୍ବଶ୍ରୀମେଣ୍ଠା ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ହାତୁସଙ୍ଗେରୁ ହେଲେହେଁ ଉନ୍ନତମ୍ ହାତୁସ
ବିପାକବାକୁ ପାହାଁ ହେଲେ କାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ
ଲୋଭେନ୍ସ ହାତୁସି ଅଧିମାଧିମ । ଉନ୍ନତମ୍ ହାତୁସ
ର ଯେଜେ ଦୂର୍ଗଣ ଥୁଲେହେଁ ଜହାର ଗଣ
ଏତକ ଥୁଲ ଯେ ଦୂର୍ଗନାନେ ଥାର ପରିଥିଲେ
ବିନ୍ଦୁ ଲୋଭେନ୍ସ ହାତୁସ ଏବା ଦୂର୍ଗାଙ୍କ ରକ୍ତ
ଗୋଷଣ କରୁଥାଇ । ଯେ ଯେଜେ ପରିମାଣରେ
ଥଳବନ୍ତ ତାହାପ୍ରତି ଏ ହାତୁସ ଭେତେ କୋ-
ହଳ । ବିନ୍ଦୁ ଦୂର୍ଗର ବିପାର କୌଣସିରୁପେ
କାହିଁ । ଯାହାର ବାର୍ଷିକ ଅୟ ଏବଗର ଟଙ୍କା
ଆଜନାନ୍ତିବାରେ ସେ ହାତୁସ ଦେବାକୁ ବାଧ
ବିନ୍ଦୁ ଏ ବର୍ଷଯେମନ୍ତ କାଳ ପତିଅଛି ଜହାରେ
ବାର୍ଷିକ ଏବଗର ଟଙ୍କା ଆୟ କୌଣସି ଚନ୍ଦ୍ରର
ତଳେ ନିର୍ମାହକୁ ନଥାଇ । ନ୍ୟୁକବଳ୍କରେ କୌ-
ଣସି ହୁନ୍ଦି ପରିବାରରେ ପାଞ୍ଚଜଣରୁ ଉଣି
ଲୋକ ନୀର୍ବାହି । ପାଞ୍ଚଜଣର ନିର୍ମାହରେ ନିରାନ୍ତର
ପକ୍ଷରେ ଦିନାକି ଗୁରିଥାଣା ଖଳ୍କ ଲାଗଇ
ଏପର ଲୁଗାପଟା ଓ ଏରକରଣା ଅଛି । ସତରଙ୍ଗ
ଦେହ ସମାଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟୀ ଯେ ବର୍ଷକେ ଏକ
ଗର ଟଙ୍କା ଅର୍ଜିର ଏହରେ ବିବିଧ ବି ଅଛି
ମାତ୍ର ଏପର ଲୋକ ବାଢ଼ରେ କୌଣସି ସମ-
ପୂରେ ଟଙ୍କା ଗୋଟିଏ ଜମା ରହିବା ନିରାନ୍ତର
ଅସ୍ମୀକ ସେ କୌଣସିରୁପେ କିନ୍ତୁ କାଠର
ଏତିବ କୋଳ ଯାଇଥାରେ । ଏପର ଲୋକ
ଉପରେ ଏକଟଙ୍କା ହାତୁସ ବସିବା ଦେତେ କଷ୍ଟର
ବଥା ପାଠକମାନେ ବବେଚନା କରିଛି । ଅଥବା
ଆମ୍ଭେମ୍ଭାନେ ଶୁଣି ଜନ୍ମିତ ହେଲୁ ଯେ ଏହି
ପର ହେବାକ କର କେହା ଅବେଦର ହାତୁସ
ଆର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଇଲା । ଏପର ଲୋକ ଦେତେ
ଓଳି ଉପବାବ ରହୁଥାଇଲୁ ଓ କେଜେକାଠିଲି
ପେଜ ପରିବେ କୃଷ୍ଣ ହେଉଥାଇନ୍ତି ତାହା ଏବା
ଭଗବାନଙ୍କୁ ଗୋଟର ଅବେଦର ଦୟାକ
ହେଲେ ଅବା କିନ୍ତୁ ବୁଝିପାରନ୍ତେ ବିନ୍ଦୁ ଭେତେ
ଜ୍ଞାନବାକୁ ଓ ଦୟାଗୀଳ ଅବେଦର ଦେଜେ-

ଜଣ ଅଛୁଟିଲା । ଏପର ଏକଙ୍କା ଦେବାଗ୍ରାମୀ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ଧମ ସେ ଅପିଲ କରି ମୁକ୍ତି-
ଲାଭ କରି ପାରେ ମାତ୍ର ଅପିଲ କରିବା ସହିତ
କଥା ନାହିଁ । ଅପିଲ କରିବାକୁ ହେଲେ ଅନୁଭବ
ଦୂରୁଥର ସବର ମୁକ୍ତାମକୁ ଆପିବାରେ ଝଙ୍କା
ଗୋଟାଏ ଶର୍ତ୍ତା ହେବା ବିହୁ ବିଚିତ୍ର ନୁହେ
ଉଚ୍ଚରେ ପୁଣି ଫଳ ହେବ ବି ନାହିଁ ବିଶ୍ଵଯୁ
ନାହିଁ । ଏପର ସ୍ମୁଲେ ଯାହାର ବୃଥାତ୍ମକ ଏପିବା
ଅପେକ୍ଷା ହାତରୁ ପଇସା ଶର୍ତ୍ତାକର ନିକମା
ହୋଇ ଅପିଲ କରିବାକୁ ଆପିବା ଅସ୍ଵକ କଣ୍ଠୀ
କର କଥା ବୋଲି ଅନାୟାସରେ ବୁଝି ପାର
ତୁମ ହୋଇ ରହିବ ଏଥରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ବିଜୁ
ନାହିଁ । ଫଳକଥା ଏହି ଯେ ପରଶେଷରେ
ଟାକ୍ସି ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁ ବା ନ ପଡ଼ୁ ଯାହାର ନାମ
ଥରେ ଟାକ୍ସି କାଗଜରେ ବସୁଆନ୍ତି ତାହାର
ବିହୁ ଶର୍ତ୍ତା ନାହିଁ । ଏହା କୁତା ଦେଇତେ
ଅଛିଲୋକ ଟାକ୍ସିରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବା ଆଗାରେ
ଏବଗୁଣଠାରେ ଛିନ୍ଦିଶା ବ୍ୟୟ କରୁଥାଇଲା ।
ଏଥକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ପରାରୁ କି ଯେଉଁ କର
ନେବାରେ ଶଜାହାର ଲାଭ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରଜା-
ଜାର ଅସ୍ଵକ ବ୍ୟୟ ସେପର କର ବିଶାଇବା ବି
ଶବ୍ଦିମେଣ୍ଡିଜର ଉଚିତ ଅଟର ? ସୁକଳ
ହୋଇଥିଲେ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ବିହୁ ମାଗନ୍ତା କର
ଗଜା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବାଧନ୍ତା ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ
ଏମନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟମୟରେ ଟାକ୍ସି ବିଶାଇ ଲୋକଙ୍କ
ହରବର କରିବା କହ କିମି ହୋଇଥାଇ ।

ଦିନୁବାନ୍ଧକ ରୂପର ଉପରଥା ଇତ୍ତାଦି
ମେଉରେ ଫଳର ହାହଁ ସେମନ୍ତ ଶତଖା
ସକାଗେ ଭେମନ୍ତ ଏ ସମୟ ବ୍ୟୟ ସାଥେ
ଝଙ୍କାର ଦରକାର ଓ ଧାନ ଗୁଡ଼ିଲ କି ଦିନରେ
ସେ ଦେଉଁଠାରୁ ଝଙ୍କା ଆଣିବ ? ସୁରଙ୍ଗ ସେ
ଆପଣା ପ୍ରଯୋଜନ ମତେ ଅବଶ୍ୟ ଧାନର ବି-
ନିମୟରେ ଝଙ୍କା ହାତରେ କର ଉଚ୍ଚ ନିୟମିତ
ବ୍ୟମାନ ନିଷାହ କରିବ । ଏଥରେ ସେବେ
ତାହାକୁ ବନ୍ଦକପାଦ୍ମ ବୋଲି ଯାଇ ତାହାଠାରୁ
ମାତ୍ର ନିଆଗଲା ଭେବେ ଦେଉଁ ରୂପୀ ରକ୍ଷା
ପାଇଲା ଓ ଅରଜ ବାହାକୁ ଶୁଣ ଦେଲା ?
ଆମେମାନେ ବିବେଚନା କରୁ ଯେ ଏପକାର
ରୂପୀ କହାତ ତାକପର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଇ ।
ବାସ୍ତବରେ ଅସେବନମାନଙ୍କର ବିବେଚନା
କରିବାର ଉଚ୍ଚତ ସେ ଯେଉଁ ରୂପୀ ଦେବଳ
ଆପଣା ମେଉର ଧାନ ବିନ୍ଦୁ କରେ ସେ ତାକ-
ର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଇ ଯେ ଧାନ ଗୁଡ଼ିର
ଦେଖାର କରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ସମୟରେ କିମି
ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ବିନ୍ଦୁ କରଇ ତାହାର କଥା
ସୁରତ । ରୂପୀ ଦେବୁପ ଦେଖାର ନୁହେ ତାହା
ଜୀବରେ ମାତ୍ର କଥାଇବା ଦେବଳ ତାହାକୁ
ତାହାର ଉଚ୍ଚତ ଲାଗୁ ବିଶ୍ଵର କରିବା ରୁହ
ଅର କିମି ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏ ସ୍ବାହରେ ଏ ନଗରରେ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ କେବଳ
ଦିଖାଇଲ ମେଘାହଳ ହୋଇଥାଲ ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି
ପୁଲରେ ଦୃଷ୍ଟି ହେବାର ଜଣାଯାଏ । ଯାହା ହେଉ ଫୁଲର
ଅବସ୍ଥା ରଖ ଅଛି ଏବଂ ଧାର ଘରର ଶ୍ରୀ ହୋଇ ଅସୁଅଛ ।

ସ୍ଵର୍ଗଲୁଚ୍ଛ ଅଛିଲା ଏ ସ୍ବାହରେ ଅନେକ ଗୁରୁତବ ରବ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅମବାନ ହୋଇଅଛ । ଗହମ ମହାବ
ପୁରୋ ଟିକ୍‌ଲା ପରିପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଥାଲ ଦର୍ଶନା ଟି ଅଛିଲା
ହୋଇଅଛ ।

ଏ ନଗରରୁ ଅଧିକ ଟେଲିତା ସଙ୍ଗେସୁଧେ କାହାର
ସାରାହାହୁ ଏହି ମନସ୍ତଳର ଏହି ଶାନ୍ତିରେ ଏହି ଘୋରରେ
ବେଳେ ମନୀଶାର ସମ୍ମାନ ଆସିଛି ।

ଦେଶୀୟ ମୁଦ୍ରାଯକ ଅଭିନ ସଂଗ୍ରାହକ ବନ୍ଦମୁଖରେ କଲା-
କଥାର ବାରତବର୍ଷୀୟ ସବ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀୟକ ଅସେବିଏତଙ୍କ
ଏହ ଦୂର ସାରା ଦୂରଶ୍ଵର ଅବେଳାନୟକୁ ବିନାଲୁ ପ୍ରେରଣ
ହୋଇଅଛି ।

ମତ ଶନିବାର ବୁଦ୍ଧିଠାରୁ ଉଦ୍ବନ୍ଧାର୍ଥାବ କିଳିବନ୍ଧାରେ
ମୋଟିଏ ସାମାଜିକ ଧର୍ମ ବନ୍ଧାର ହୋଇଥିଲା । ବନ୍ଧାରଙ୍କ ବଳ
କେବେ ଅଧିକ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଜଳବର୍ଷି ଏମନ୍ତ ହେଲା ଯେ
ନଗରର ସତକ ଉପରେ ବନ୍ଧାରଙ୍କ ଜଳର ସ୍ରୋତ ବହିଥିଲା
ଏଥରେ ନୌକା ଓ ସରବରଥାଦି କି ଘରମାଣରେ କିମ୍ବା
ହୋଇଥିଲା ନିଷ୍ଠିତ ନଗାଯାର ନାହିଁ ।

କୁଳ ଧୀମେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା ୧୯

୩୧, ଇଣ୍ଡିଆ ଅଟ୍ଟନାର ସର୍ବ ଧୀମେ ମହିମା । ମୁଁ ଅର୍ଥିତ ବିଗ୍ରହ ସର୍ବ ୧୯୮୭ ସାଲ ସନ୍ଦର୍ଭରେ

ପୃଷ୍ଠା ୪୦ ଖ୍ୟା

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁ
ବର୍ଷାକ୍ରୋମ୍‌ମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟବଳୀରେ ଜାକମାସୁଲ ଟ୍ୟୁ

ସୁଶ୍ରୀର କଇବାରଙ୍କା ଦୀପାନ୍ତରକୁ ପ୍ରେରିତ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଗତ ମାସ ତା ୪ ରିଖରେ ସା-
ତାର ନାମକ ଜାହାଜରେ ସେ ପୋର୍ଟଲେନ୍ଦ୍ରାର-
ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ପୋର୍ଟଲେନ୍ଦ୍ରାର ଆନାମାନ
ଟାପୁର ଏକ ନଗର ଅଟଇ । ଏହିଠାରେ ଜାହାଜର
ରକ୍ତର ଉପନିବେଶ ଓ ଜେଲଖାନା ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରେଗମାନ ଅଛି । ଆମ୍ବୋମାନେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରର ସହିତ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ପାଠ
କଲୁ ସେ ଜାହାଜରେ ସେନ୍ୟିକା କାଳରେ
ରକ୍ତକୁ ଭାବୁ ଲୁଟ୍ରାରବେତୀ ପିନାଇ ଦିଆ
ଯାଇଥିଲା ଓ ରାଜା ବାବୁକ ବୋଲି ଛଳ କରି
ଥିଲେ । ଯେତେବେଳ ଟାପୁରେ ପହଞ୍ଚିଲେ
ଜେଲଖାନାର ଦୀପାନ୍ତର ଅର୍ଥିତ ହେଲେ ତେବେ-
ବେଳେ ବିପ୍ରର କନ୍ଦାକଟା କଲେ । ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଜି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କଇଦିକଠାରୁ ପୁଅକ
ନିର୍ଜଳ କୋଠରେ କରିବ ରଖା ଯାଇଥାଏ ।
କପାଳର ଲେଖା ମେଣ୍ଡିବାର ନୁହିବ !

କାହିଁ କଥା ବଡ଼ କଠିନ ହେଲା । ସମ୍ବା-
ଦପତ୍ରରୁ କଣ୍ଠାପାଦ ସେ ସବୁ ନେବଳ୍ ତେମେ
ରଲେନ୍ ନିଯମିତରଙ୍ଗୁପେ ଶଶର ରକ୍ଷକ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରମଗ୍ରସ୍ତ ଓ ସେନା ସହିତ ଦୂର କା-
ର୍ଯ୍ୟରେ କାହିଁଲୁ ଯାଉ ଯାଉ ଜୀବାରଯାଇ
ନିକଟ ଅନ୍ୟମସଜିଦ କିଳାଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଦେଖିଲେ ସେ ଉତ୍ତର କିଳର ସରଦାର
ସେନ୍ୟିକା କରି ବାଟ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତି

ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଦେଖି ରଜତୁର ପ୍ରତ୍ୟାଗ-
ମନ କଲେ । କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର
ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନିରକ୍ଷର
ଜଣେ ସରଦାର ସେବେ ଏକ ପ୍ରଧାନ ମିତ୍ରର-
ଜ୍ଞାନ ଦୂରକୁ ଅପଣା ପ୍ରତ୍ୟାଗ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ନ
ଦେଲେ ତେବେ ବଡ଼ ଅପମାନର କଥା ହେଲା ।
ଏଥରେ ଶକ୍ତା ହେଉଥାଏ ସେ କାହିଁଲୁ ସହିତ
ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ।

ଶିକ୍ଷା ଓ ଧର୍ମ ।

ଆଜିକାଲ ସେମନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଭବନ ହେଉ
ଥାଏ ତେମନ୍ତ ଧର୍ମର ଭବନ ହେଉ ନାହିଁ
ଏହା ବଜା ଦୂରେ ବଜାଯା ଥାଏ । ଶିକ୍ଷାର
ସେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧର୍ମ ଭାବୀ ସମସ୍ତେ
ଜାଗନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷାରେକିମ୍ବା ଅବସ୍ଥା ସାଧାନ
ପୂର୍ବକ ଅଲୋଚନା କଲେ ଦେଖାପାଦ ସେ
ସେପରିମାଣରେ ଲୋକ ଶିକ୍ଷିତ ହେଉ ଅଛନ୍ତି
ସେ ପରିମାଣରେ ଦ୍ୱାସ୍ତିକତାର ବୃଦ୍ଧି ହେଉ-
ଥାଏ । ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ମନ ଏହି
ସେ ରଂଘାଜି ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ଧର୍ମନିଷ୍ଠୁ ହେଉଥାଏ ।
କିନ୍ତୁ ରଂଘାଜିଲୁର କୌଣସି ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକରେ
ଏମନ୍ତ କିଛି ଲେଖାନାହିଁ କି ଯହିଁରେ ପାଠ୍ୟ
ମାନେ ଉଚ୍ଚରକ ଅନ୍ତିର୍ଦ୍ଦୀ ଓ ଶାସନ ଅସ୍ତ୍ରିକାର
କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା କରିବେ କମ୍ପ୍ ନାଚି ଗୁଡ଼ ଅନ୍ନ-
ତରେ ଗୁଲିବେ । ତେବେ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କର
ଧର୍ମପ୍ରଦୂତି କାହିଁକି ଉଣା ହେଉଥାଏ ? ଏଥର

ଏକ ଭିତର ଏହି ହୋଇ ପାରେ ସେ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟାରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଦିଆ-
ଯାଉ ନ ଥିବାରୁ ବାଲକଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଥମରୁ
ଧର୍ମର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଜାତ ହେଉ ନାହିଁ ଏବଂ କୌଣସି
ଏ କି ନିୟମରେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ପାରୁ
ନାହିଁ । ପଠନାବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟର
ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ଧର୍ମର ଜ୍ଞାନ ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧି
ହେଉଥାଏ ମାତ୍ର କେବଳ ଜ୍ଞାନରେ କି ହେବ ?
ଅନେକ ଜ୍ଞାନଲୋକ ଜାଗିଶୁଣି ନାନା ପାପ କରୁ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଅନେକ ମୂର୍ଖଲୋକ କେବଳ ଅଭ୍ୟାସ ବିଷୟ
ପାପକୁ ଭ୍ୟାଗ କର ଛକ୍ରପୂର୍ବକ ଧର୍ମ ବାଟରେ
ଗୁଲୁ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଧୀମା-
ଜିକ ଅବସ୍ଥାନୁସରେ ପ୍ରଚୁରମାନେ ଧୀକାଠାରୁ
ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
କୌଣସି ଗୁହସ ପରେ ଯାଇ ଦେଖ ଏବର
ପ୍ରଚୁରମାନେ ପଢ଼ିଶୁଣି ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ସେତେ
ଧାର୍ମିକ ନୁହନ୍ତି ଧୀମାନେ ମୂର୍ଖ ହେଲେହେଁ
ଅପେକ୍ଷାକୁତ ଧାର୍ମିକା ଅଟନ୍ତି । ଏଥର ଜାଗିଶୁଣି
ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ଏହି ବୋଧ ହୁଅର ସେ ଧୀମାନେ
ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଅନ୍ତଃପୁରରେ ସମ୍ବାଦନରେ ରହି
ଶୁଣାଇ ଓ ଧର୍ମରେ ଶିକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷ
ମାନେ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ନମିତ ସଂବଦ୍ଧ ଦାଣରେ
ଦୁଲି ନାନାଦ କୁସଂପରଗରେ ପଢ଼ ବାଲ୍ୟ-
କାଳରୁ ସଥେଜାଗାଇ ହୋଇ ଯାଇ ଓ ଅଧିକ
ବୟସ ହେଲେ ସେହି ସଭବ ପ୍ରବଳ ହୋଇ

ଛଠର ସୁବରଣ ଆଜି ଧର୍ମର ଶାସନ ତାହାକୁ
ଆୟୁତ କରି ପାରଇ ନାହିଁ । ମୁସଲମାନମାନେ
ପ୍ରାୟ ଛୁଅଶତ ବର୍ଷ ଏଠାରେ ଘଜବୁ କଲେ
ଏବଂ ତାହାକୁ ଦରବାରରେ ଗୁଣଶା କରିବା
ନିମିତ୍ତ ପାରସ୍ମୀ ବିଦ୍ୟାରେ ବିପୁର ଲେବ
ସୁର୍ରାନ୍ତିର ହେଲେ କିନ୍ତୁ କାହାର ଧର୍ମର କିଞ୍ଚି
ବିଦ୍ୟାର ହେଲେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା
ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଅବସ୍ଥା କୁଳଶତବର୍ଷ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମର ଶାସନ ଶିଖିଲ
ହୋଇ ଗଲା । ବିବେଚନା କଲେ ଏଥିର
ହେଉ ସହଜରେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେଉ ଅଛି । ପାରସ୍ମୀ
ଭାଷା ପଲ୍ଲମାନେ ଆପଣାୟ ଘରେ ବହି ଶିକ୍ଷା
କରୁଥିଲେ ସୁବରଣ ପିଲଙ୍କ ଶୁଣି ନାହିଁ ଉପରେ
ପିଲା ମାଛା ଓ ଶୁଭୁଜନଙ୍କର ସବଦା ଅକଟ
ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଏବଂ ସମୟ (ସତରତର
ଶତବାବୀ) ରେ କିମ୍ବା କାଳ ଧର୍ମ ଓ ନାନ୍ଦିର
ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । ସୁବରଣ ଧର୍ମ ଓ ନାନ୍ଦିର
ପିଲମାନଙ୍କର ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଅଭ୍ୟାସ ହେଉ
ଥିଲା । ସୁଲ ଶିକ୍ଷାରେ ସେପର ହେଉ ନାହିଁ
ଅଭ୍ୟାସବକମାନେ ପିଲାକୁ ସୁଲରେ ଦେଇ
ନିର୍ମିତ ହୃଥର୍ଣ୍ଣ ଓ ବୃତ୍ତ ହେଲେ ତାହାର
ଲେଖା ପଥ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତି ଓ ସୁଲରେ
ଶିକ୍ଷକମାନେ ମଧ୍ୟ ପିଲଙ୍କ କି ପର ନିୟମିତପାଠ
ଶିଖାଇବେ ଏତିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହନ୍ତି ମାତ୍ର ଓ
ଧର୍ମଶିଖାପ୍ରତି କାହାର ଦୃଷ୍ଟି ରହଇ ନାହିଁ
ସୁବରଣ ଏ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟାସ
ନ ହେବାରୁ ଧନ୍ୟର ଶାସନ ରହି ପାରଇ ନାହିଁ
ଅଭ୍ୟାସ ମୂଳ ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ ସେ ଅଭ୍ୟାସ
ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ
ହେବା କବାତ ସହଜ ନହିଁ । ତେବେ ମନ
ଅଭ୍ୟାସ ସେବକୋଣିଷ୍ଟକାଳରେ ସହଜରେ
ହୋଇ ପାରେ, କାରଣ ତାହା ଆଶ୍ରମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କିନ୍ତୁ ଦିଲ ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରଥମରେ କଷ୍ଟକର ଓ
ତାହା ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ତାତୀନ ସହିତ ନ ହେଲେ
ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ହେବା ଦୁଷ୍ଟର ପରକୁ ସୁଲ
ରେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ସାଧାରଣ ଧର୍ମ ଓ ନାନ୍ଦିର
ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଭ୍ୟାସ କରାଇବାର
କାର ଅମୂଳନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସମ୍ମୂଳୀକୃତେ
ଅଭ୍ୟାସବକଳ ଭିତରେ ରହିଅଛି । ଯେବେ
ଅଭ୍ୟାସବକମାନେ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ପିଲଙ୍କ ମାତ୍ର
ଓ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ରେବେ ସେମାନଙ୍କର
ଅବଶ୍ୟ ଧର୍ମରେ ପ୍ରତ୍ୱାତ୍ମକ ହେବ ଏବଂ ସେପର
ମାଗରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ନାସ୍ତିକତା ଓ ଅମୀର ପ୍ରଗ୍ରହ ହେଉଥିଲା
ତାହା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ବିହାର ପ୍ରଦେଶରେ ଘରସ ଆବ୍ୟ ସନ୍ଧାନକାରୀ
ନିତନ ଅଭିନବ ପ୍ରସାଦ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ ପ୍ରେସଲାଇସ ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତନ
ସାହେବ ସବୁଦା ପ୍ରକାଶର ବିନ୍ଦୁ । କହାଇର
ପ୍ରକାଶର ଦୂରବସ୍ଥା ଦେଖି ସେ ଅଭେନ୍ଦୁ ବ୍ୟସ୍ତ
ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସୁଖଥା ସବାଶେ ଭଗ୍ୟ କରି
ବାକୁ ଅଭେନ୍ଦୁ, ବଂଗ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ବ ଭାଷ୍ୟ
କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଜାହା ହୁଏ କରିବା
ବାରଣ ଗୋଟିଏ କମିଟୀ ଦୟକୁ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଦିନିଟିର ସର୍ବ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ବିଦାରର ବିମ୍ବଶୁଭ
ତହୁଁର ସବୁପରି ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସର୍ବଜ୍ଞ ମନ୍ତ୍ରେ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କିମ୍ବା ଅସ୍ଵର
ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ଥୋଇଥାନ୍ତା । ଲେଖନକୁଳ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବିହାର ପ୍ରଦେଶରେ
ଜନଧାରୀ ହେବାବ ଶାନ୍ତିନିତ ରଜ୍ୟାଏ ନାହିଁ
ପଞ୍ଚା ଦୁଲିପୁତ୍ରର ଅଦୌ ବ୍ୟକ୍ତିବାର ନାହିଁ
ଅନ୍ୟାୟ ଫ୍ରାନ୍କ କୋରିବର ଶାତ ସଙ୍କଷ ପ୍ରତି
ଲଭ, ଫରଲଦ୍ଵାରା ଜଳଶା ଆଦୟ କରିବାର
ଅନୁଶୀଳିତ ଅଜ୍ୟାନର ଅଭେନ୍ଦୁ, ପ୍ରାଣ ଏ
ଯୋଜିବାର ସହ ନକ୍ଷ କରିବା କାରଣ କ୍ଷମ
ଯୋଜନାକ ଏକଥ କରିବାର ପ୍ରଥା-ଏହି ସମ
କାରଣରୁ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟର ଉନ୍ନତ ହେବ ହାହ
ଏବଂ ପ୍ରକାମାନେ ସମ୍ମର୍ମିତୁପେ ଜନିବ ରଜ
ଏବଂ ଠିକାଦାରଙ୍କର ଅଧୀନରେ ରହିଅଛନ୍ତି

ଏଥି ସଙ୍ଗେ ଦେବାମ ଅଦ୍ୟାଲକ୍ଷ୍ମେ ଜଳା
ପଞ୍ଚକୀୟ ମନ୍ଦିରମା କରିବାର ବ୍ୟୁତି ଓ ହେତୁ
ଏବ ବର୍ଣ୍ଣରଙ୍ଗର ଲକ୍ଷ ଜାଇବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଓ
ଉନ୍ନିତାଶ କରିବାର ଅବସ୍ଥାମା ଯୋଜନା କଲେ
ପ୍ରକାଳର ଦୁଃଖର ମୀମା ଜାହାଁ । ଏହି ସମସ୍ତ
ବାରଣାରୁ ଉତ୍ସୁକ କମିଟାର ଏବ ପ୍ରକାଳ ଭାଷା
ବାରଧେ ଗୋଡ଼ିଏ ସୃଜନ ଆଜନ କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ବୋଧ ହୋଇଥାଏ । ଲେଖନକୁ
ଗବର୍ନ୍ମର ସ୍ଥାନୀୟ ହାତମନାଜଙ୍ଗାରୁ ରଖେ,
ତଳବ କର ସେ ସମସ୍ତ କବେତନାପରିକ୍ଷା

ଦେଶ କରିଥିଲୁଗନ୍ତି କି ଯହିରେ ପ୍ରକାଶିଲେ
୧। ଅଗଣୀର ଦିଗଳେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦଙ୍ଗାଏ ରଖି
ଥାଇଲା ।

୨ । ଏକପ୍ରକାର ଦିଦିଙ୍ଗ ଗଳଣ ଦେଇ ତୁ
ହେଲ ବରପାରନ୍ତି ।

କ । ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଯାହା ଗତିଶୀ ଦେବାର

ହେବ ଉନ୍ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶୁଭମତ ପାତା ପାପ ବୁଅଳି।

୪। ବେଥେଇଲେ ଅଟୁକୁ, ଅନ୍ତରୁଷିତବାବ, ଅ-
ହଜକ ଶବ୍ଦଗା ବହିରୁ ପରିଦାନ ପାଇଁ । ଏବଂ

*। ଶକ୍ତିଶ ଦାନ ଏକ ଆଦ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସ
ଯୋଗୁ ଉପରେ ପ୍ରାୟ ହିଂମା !

ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ବହଳ ଓ ହୃଦୟପ୍ରଦ ଆଜି
ଇନ୍ଦ୍ର ଦେବାର ଉଚିତ ଓ ଲେଖଣିକଣ ଗବର୍ନ୍ମାନ
ରକ୍ତ ମରରେ ସମ୍ମଲିତ ବିଷୟରେ ସୁର୍ଯ୍ୟକୁ
ଭରିବାର ଉଚିତ ଯଥା;—

୧। ଜମ୍ବାଗୁ ସ୍ଵରାବ ପୁଣାଳୀ ଓ ପୁନୁଆଙ୍ଗ
ପ୍ରକର୍ଷଣ ମାଧ୍ୟମ ।

୨। ଗୃହ ବ୍ୟାଲୁରେ ଘାତମଜ ଅଦାଳ
ପ୍ରଦାନ ।

୨ । ଶତଶା ଅଧ୍ୟୁର ରଚନାତ ପାଇଁ ବ
ରହିଦ ଦେବାର ।

୪ । ରେଳୁଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଲଭ କରିବା ।

*। ପ୍ରକାର ସୁନ୍ଦରନ ଯୋଗ ପଞ୍ଚରେ ନୂ
ତନ ଯୋଗ ମେଗାଇଦେବା କିବାରଣ କରିବା ।

୭। ପ୍ରକାର ଦିଗଳୁ ମୁହଁ ସ୍ଵାନ୍ତର କର
ଚାଲ ଦେଖ ।

୭। କୋର ସମଜୀଧି ଆଇବ ସରଳ ଏବଂ
ହଂଗୋଦୁଇ କରିବା, ଫରଳ ଅଟିବ କରିବ
ପରିବ ତ ଉପରେଷ ହନ୍ତ୍ୟୋଗ୍ୟ କରିବା ।

୮ । କରବୁଟି କ୍ଷମତା ଦେବା କରିବା; ଅଥବା
ଜଳ କରବୁଦ୍ଧି କଲେ ଉହିର ଦେଶର ନ୍ୟବସ୍ଥା
କରିବା ।

୫। ଅନୁତ୍ତର ବାବ ନେବାର ଦଶ ଦେବା
୧୦। ସମେତ ସମ୍ପର୍କ ହତ୍ଯକାର ଯେଉ

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶକ ହେଉଥିଲା
ପ୍ରଥମାବ୍ଦୀରେ ଜନେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗଢ଼ା ଦିଆଯା
ଜାହା ଆଜନାନଗତ ବରବା ।

୧୨ । କାଳେ ଜଣଶାର ମନ୍ଦିମା ସମ୍ବରମ-
ଭରେ କଟୁହ ରେଖ ।

୧୨ । କୌଣସି ବିଦେଶୀ ପ୍ଲଟରେ ବଳେ
କୃତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମାନୀଂଥା କରିବାର କ୍ଷମତା
ଦେବା ।

ଉପରେ ଯାହା କୁଥା ବଲ ସମସ୍ତ ଅଛି
ନର ମର୍ମ ପ୍ରାୟ ଜାଣା ହେବ ।

କମିଟୀ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଅବଳମ୍ବନ
କରି ଗୋଟିଏ ଥାଇନର ପାଶୁଲିଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଦିଯାକୁ ହୋଇଅଛି ।

ପୁରୁଷାଳରେ ତାବାଟର କି ପ୍ରକାର ଲୁଗ୍ନା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ତହିଁର ତଳଳଣ୍ଡିତ ବିବର-
ଶଳିଏକ ପଢ଼ିବାର ଦୟାତ କଲୁଁ ।

“ତାକାଇ ଲଗ୍ନୀ ମଧ୍ୟରେ ମଳମଳଖୋବି,
ସରକାରଥାଲି, ହୁନ୍ଦା, ରଙ୍ଗ, ଅବରେଡ଼ା, ଝା-
ପା, ସବମନ, ଆଲବଲା, ତାଙ୍ଗେବ, ତରନମ,
ସରବନ, ସରବତ୍ତ, କମେଶ, ତେ ରଯ୍ୟା, ଗୁର-
ଜ୍ଞାନା ଏବଂ ଜ୍ଞାମଦାନା, ଏହୁ ସବୁ ସବାପେଶା
ଦିଶ୍ୟାଗ । ଉନ୍ତି ତହିଁର କେତେକ ପ୍ରକାରର
ସିଦ୍ଧି ବିବରଣ ଲେଖାଯାଉଥିଲା ।—

ମଲ୍ଲମଳ ଖାସ-ଏହା ମୁସଲମାନ ରଜାମା-
ନଙ୍କ ରଜତ କାଳରେ ରଜପରିବାର ବ୍ୟବହାର
କରୁଥିଲେସେ ଦେଉଠୁ ଗାହାର ‘ଖାସ’ ଉପାଧ
ହୋଇଅଛି । ମା ୭ ସବୁ ଉଣାରେ ଗୋଟିଏ
ଆନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଳି ଥିଲା । ଓଡ଼ିନରେ ୧୭
ତୋଳା ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳର ମଧ୍ୟ ଦେଇ
ତାହା ଅନାୟାସେ ଘରିବ କରିଯାଇ ପାରୁଥିଲା ।
୧୫୦ । ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଗୋଟିଏ ଆନର ମୂଲ୍ୟ
ଥିଲା ।

ସରକାରଥାଲି- ଏହା ମଲମଳ ଖାସଠାରୁ
କଇଁ ଦିକ୍ଷାଙ୍ଗ । ମୁସଲମାନ ଶୁଜୁପ୍ରତିନିଧିମାନେ
ବୁଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ ।

ଝୁନା— ଏହା ଏକେସ୍ତ୍ର ଯେ ପରିଧାନ
କଲେ ଶାଶ୍ଵତ ଦୂଷରେ ବନ୍ଧ ଅଛି ବୋଲି ବୋଧ
ହେଉ ନ ଥିଲା । ମୁସଲମାନ ଶଜମର୍ରାଣିମାନେ
ଓ ନର୍ତ୍ତଙ୍ଗମାନେ ଏହି ଲୁଗା ବ୍ୟବହାର କରି
ଥିଲେ । ଅନ୍ୟତ୍ର ଏଥର ବ୍ୟବହାର ନ ଥିଲା ।

ଆବରେଡ଼ା- ଏହା ଅଛି ବିଜ୍ଞାନ ବିଷ୍ଟ ।
ଏପରି ପାଇଲ ଲୁଗା ଆଉ କୌଣସିଠାରେ
ହୋଇ ନାହିଁ । କଥୁତ ଅଛି ସେ ଏକ ଦିନ
ଆରଙ୍ଗେବ ସ୍ଥାଯି ଚନ୍ଦ୍ରାର ବର୍ଣ୍ଣ ରହାର ବିଷ୍ଟ
ହେବ କରି ପ୍ରକାଶ ହେଉଥାଇ ଦେଖି ଚିରସାର
କରିବାରୁ ସେ କହିଥିଲ ପିତଃ ! ମୋ ଶଶୀର
ଉପରେ ସାତପରସ୍ତ ଲୁଗା ଅଛି ଉଥାପି ମୋ-
ତେ ଚିରସାର କରୁଥାଇନି ?

ସବମଳ - ଏହା ଅଛି ଆଶ୍ରମ୍ୟ ବନ୍ଧ । ଗଢ଼ା-
କାଳରେ ଏହି ଲୁଗା ଦ୍ୱାସ ଉପରେ ବିଷ୍ଟତ କରି
ରଙ୍ଗିଲେ ଆରଦିନ ସକାଳେ ସେଠାରେ ଲୁଗା
ଅଛି ବୋଲି ବୋଧ ହେଉ ନ ଥିଲା । ଉଦ୍‌ବାଦ
ଦିନ ବେଶୀ ହେବା ସଙ୍ଗେ ଶିଶୁର ଶୁଣିଆଇ
କୁମଣି ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା ।

ଏହି ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ଘୋମାଦି ଲଭିଗେପରି
କାନ୍ଦା ପ୍ରାନରେ ବହୁମୂଳରେ ବକ୍ତା ଦେଉଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଲ୍ଲଟ କୁଣ୍ଡା ଏ ଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ମୀରକ୍ଷା
କରୁଥିଲା ।”

(ସ୍କୁଲ୍ ଉପତ୍ତିକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ)

ଆର୍ଥିକବଜାର ।

ବୌଣ୍ୟ ମହିଳମାନ ପଣ୍ଡିତ କବିଅଛି
ଯେ ଅର୍ଥ ସର୍ବ ଭୁବ୍ୟ । ଉହିରେ ବିଷ ଆଶି
ଯେଉଁ ଲୋକ ମହ କି ଜାଣି ଉହିରେ ଦୁଃଖେତ
କରେ ସେ ମାଗ୍ପତ୍ତେ । ଯେମନ୍ତ ବୌଣ୍ୟ
ବାଲୁକ ଦେଖିଲ ଯେ କେଳା ପାପ ଧରି
ପେଇରେ ରଖି ଅଛି, ତାହା ଦେଖି ସେ ମ-
ନେକଲ ପାପ ବଜ କୋମଳ, ତାହା ଦେହରେ
ବାର ବୁଲଇଲେ ଅଚି ସୁଖ ବୋଥ ହୁଏ ଏ
ଥୁପୀରୁ ଲୋକେ ସାପ ଧରନ୍ତି । ସେ ଏହା ଭାବ
ପାପ ଧରିବାକୁ ଯାଇ ଆପେ ମାତ୍ର ପତଳ, ଅର୍ଥ
ମୂଳରେ ମଧ୍ୟ ଠିକ ଏହିପରି । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ଅର୍ଥ ବଂବହ ରହ ମହ କି ଜାଣି ଜାହା ବ୍ୟବ-
ହାର କରେ ତାହାର ସେହି ବଲକ ପର ଦିଶା
ହୁଏ । ମହ ଜାଣିଲେ ଧନରେ ଅଗକାର ହୁଏ
ନାହିଁ ବରଂ ଉପକାର ହୁଏ । ଏ ବିଷୟରେ
ପାଞ୍ଚଟି ମହ ପଥମେ ଜାଗବାର ଉଚିତ ।

ଭିଶ୍ୱର ଅର୍ଥର ସ୍ଵାମୀ କାହିଁ ବି ବର ଅଛି
ନ୍ତି ? ଗୋଜନ ପରିଚନ ଓ ଗୁହାପାଇଁ ଅର୍ଥ,
ଗର୍ବର ରଷା ପାଇଁ ଏ ତିବରେ ପ୍ରୟୋକଳ
ଗର୍ବର ଉତ୍ସମଙ୍କ କିମନ୍ଦେ, ଉତ୍ସମଙ୍କ ଜ୍ଞାନ
କିମନ୍ଦେ । ଜ୍ଞାନ ମନ କିମନ୍ଦେ, ଯହିଁରେ ମନ
ଧର୍ମଜ୍ଞାନରେ ଭୂଷିତ ହୋଇଥାରେ । ଲୋକେ
ଯେତେବେଳେ ବୃଦ୍ଧି ପାରିବେ ଯେ ସ୍ଵାଧୀନ
ପ୍ରୟୋଜନେପଯୋଗୀ ଧର୍ମାର୍ଥକରେ ଯାଏ ଓ
ଉପ୍‌ସ୍ଥିତ ବିଷୟରେ ଜାହା ବିଷୟ କରିବାକୁ
ହେବ ତେତେବେଳେ ଜାହାର ଶ୍ରଥନ ନହିଁ
ଶିକ୍ଷା ହେବ । ଦୃଷ୍ଟି ମହ ଧାରାଗମର ଉତ୍ସାହ
ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବ । ଉତ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଗା-
ରଣା ଯୋଗରେ ଧନ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିବାର ଅନୁ-
ଚିତ । ୩ ଯୁ ନହ ଅର୍ଥର ପରିମାଣ ପୁର ଏହି

ଭାବରେ ଦୃଷ୍ଟ ରଖିବ ଯେ ସେମନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ନାହିଁରକ୍ତ ତାହା ସଂହଜ ନ ହେବ । ପ୍ରସ୍ତୋତକା
ସ୍ଵର ସଂହଜ ଥିଲ ଧର୍ମପଥର ସମ୍ମଳପକ୍ଷରେ
ଅନୁଭୂଳ ନୁହେ । ଏଗୁଡ଼ ଧନରେ ଦୁଃଖୀ କଣା
ଲମାନଙ୍କର ସହ, ପୁର୍ବଜୀମତେ ତାଙ୍କ କଲାପାଦ
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ୫ ୧
ବ୍ୟୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିରଖିବା, ଅସ୍ଥକ ବ୍ୟୟ ନ କର
ଅନ୍ତରେ ସହସ୍ରବର୍ଷ ସହିବପଦିରେ ବ୍ୟୟ କ

ରବା । ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟଥୁ କରିବା ଆଉ ଅସଦ୍
ଉପାୟରେ ଧନ ସହିୟ କରିବା ଦୂରେ ସମାଜ ।
* ମ ନାହିଁ । ଉଗାଳିକ ଓ ବନ୍ୟ ଏବଂ ସହିୟ
ବିଷୟରେ କଳିର ଫଳକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରଖିବା ।

ଏହିସବୁ ମହାର ବ୍ୟବହାର ନ କଲେ ଅର୍ଥ
ସର୍ପର ଦଂଶନ କରି ମନୁଷ୍ୟରେ ବିଷ ଛାଡ଼ି
ଦିଏ । ଅର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ଦେଖରେ ଲୋକେ
ଆସାଧାରୀ ସରି ଶୋଭିନ୍ଦ୍ରାୟ ଜରବିଯହାଣା
ଫୟୁ କରନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟର ମନୁଷ୍ୟର ରହେ ନାହିଁ
ପଶୁର ହୁଏ । ଅର୍ବବ ଯେଉଁମାନେ ଏହି
ଭୟାଜକ କାଳସର୍ପ ଦେଇ ଗୋଲବାକୁ ଗହାନ୍ତି,
ଉଚ୍ଚବେଳେ ମହାପ୍ରତିକ ଶିକ୍ଷାକର ସେମାନଙ୍କୁ
ବ୍ୟବହାର କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ ।

ଏ ବର୍ଷ ଦଶହବସପଦାଟ ଏକପ୍ରକାର ସୁଖଦୂରାଶରେ ନିବାହୁ
ହୋଇଗଲା । ଅଞ୍ଚଳୀଯାରୁ ତିନଦିନ ବର୍ଷା ହେବାରେ
ଦର୍ଶିକମଣ୍ଡଳୀର କରେଷ ଅସୁରଥା ଘଟିଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧବର୍ଷରୁ ସେଇ କୁହମାନେ ସେଇବନେ ଘେଟାପରୁ
ପ୍ରେରିବ ତୁଥରୁ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବେଳ ଗୁଣର କର୍ମ
କରିଛି । ପ୍ରଦିଵର ସ ୯ ଶା କର୍ମ କରିବାର ନିୟମ କିମ୍ବ
ରବାର ଓ ପଦବନମାନଙ୍କରେ ଅବକାଶ ମିଳଇ । ସେ
ଦିନମାନଙ୍କରେ କୁହମାନେ କାଠ ଓ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ
କରିଛି ଓ ଅପରା, ବରିଷ୍ଟ କର୍ମ କରିଛି । କଣେ ସବଳ
ମନ୍ଦିର ପ୍ରଦିଵ ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଲଗାଇ ପାରେ
ଥା ଓ ପେନ୍ଦିମାନେ ତାହାର ସାହାଧ୍ୟ କରିଛି । ଏକମାଣ୍ଡରେ
ଟ ଶାଶ୍ଵତ ମୂଳ ମିଳଇ । କେବଳ ପ୍ରୟୁକ୍ତିହେବା ସମୟରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁହି ଟ ୧୫ ଲାତାରୁ ଟ ୧ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିନାକି
ଅର୍ଜନ କରଇ । ସବସାଧାରଣଙ୍କ ଜାଗିବା କାରଣ କହିଲୁ
ମେଘ ଉପର ଲାଜିତ ସମ୍ବାଦର ପ୍ରଗର କରିଥିଲୁ ।

ଦେଇଗୋପିତାରୁ ଫାର୍କିଲ୍ ପର୍ମିଣ୍ଟ ଏକ ବିଜ୍ଞାନ ପାଳକ
ତାକ ବିଷାଳିତ ହେଉଥିଲେ । ସେଥିରେ ଲାଭ ନ ହେଉ ବରଂ
ଡୁଟି ପରିଧୂଳି ଏଥିରେ ଗର୍ଭମେଣୀ ଉଚ୍ଚ କଞ୍ଚାନ ଉପରେ
ଓ ୫୦୯ ଲକ୍ଷ ଲାଭପେଶି ଡାକ୍ ସ୍ଵ ବିଷାଳବାରେ କଞ୍ଚାନ
ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟୁତୀୟ ବନ କରି ପାଲକାସ୍ତ୍ର ନିର୍ମୟ କରିବାର
ବୋଷନା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଲାଭପେଶି ଡାକ୍ ସ୍ଵ ଏହିପରି
କେତେ ଲୋକର ବିଦ୍ୟୁତୀୟ ବନ କରିଥିବା ।

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଉନ୍ନାତୀ ଶିରପୋଲର ଶଶୀ ହରବୃଦ୍ଧ ମହା-
ଶଶୀ ଉପାଧ ପାଇଅଛନ୍ତି ଏବ ତାହାକୁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠମୁଣ୍ଡ ବଜା
ଦିଶ୍ଚରେ ମାଳିଯୁ ଘଜାବାହୁର ପଦ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏ
ଥରୁ ଉପାଧବ ନ ସକାଶେ ଗତମାସରେ ବର୍ଷମାନରେ ଏକ
ଶ୍ରୀ ଦରବାର ହୋଇଥିଲା ।

ମାନୁକ କେଳକାଠର ଜମେ କର୍ମଗୁଣ ତେଲପୋନ
ସନ୍ଦହାର ଦୂରଶତ ମାଲିଲ ଅନୁଭବେ ଥିବା ଦୁଇଶାଳ-
ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେଲପୋନଯଳ ଫିନଙ୍ଗ
ସବୁଦିଗୁଡ଼ର ସରଗ ହେବାର ଅନମାଳ କୁଆର ।

ଅମେରିକାରେ କୁଣ୍ଡିଶ୍ଵା ଦେବ ନିମିତ୍ତ ଅନେକବୃତ୍ତିର
କଲେଜ ଅଛି ଏ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତକ ବିଦ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ସାମନ୍ୟ
ନୁହଇ । ଅମେରିକା କୁଣ୍ଡିପାଥୀ ଦେଶ ଯେତୋ ନିର୍ବି-
ନାହେ କୃତି କରୁଥିଲାରେ ଅଧିକ ବିଦ୍ୟୁ କରିବା ରେ-
ମାୟ ଅଛି । ଭାରତବର୍ଷ ଗବର୍ନ୍ମରେ ଯାହା ଏ ପଥରେ
କଷି କିମ୍ବା ସାମନ୍ୟ କାହାର କଷେତ୍ର ଅଛି ।

ଯୋଧସୁରର ମହାବଳୀ ଏବଂ ପ୍ରଦମନହାରକା ପ୍ରତାପହିଁଦ୍ଵାରା
ଜାଗର୍ଣ୍ଣମେଳକେ ଉଣ୍ଡିଯୁଦ୍ଧ ଅନୁବ୍ରଥ ମନେ ସର ନେବଲବେ
ମୂର୍ଖରେକ ସହିତ କାରୁଳକୁ ଦୂର କାର୍ବନ୍ରେ ଯାଉଥିଲେ ।
ମହାବଳ ଜଗେ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଜନ୍ୟଥର ଏବଂ ବିଳବାନ
ବିଦ୍ୱିତ ଆହୁ ।

ଦିବେଶକ୍ଷୁର ଛାରେ ସବୁଲଜ୍ଜନବା ବୃଦ୍ଧିବାବ ହୋଇବାରେ
ଦେବହାର ମୁହାର ଲାଗିଯାଇ ପ୍ରାୟ ଏବନ୍ତର ବର୍ଗମାନଙ୍କ
ରୁମି ଜଳରେ ଦୂର ରହିଥିଲା । ଏଥରେ ଅନେକ ଦୁଇକ
ନାହିଁ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯଶାନ୍ତରେ ଦିବେଶକ୍ଷୁର ସହବ
ନିକଟ ମମଦୋଗର ରମ୍ଭ କିଛିରେ ପାରିବ କଳରେ ଏକ
ଗବା ମୁପ୍ରଧନ ବାହାର ଥିଲା । ସତର୍ଷୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଅଗ୍ରେ ଏ
ଅନ୍ଧକାର ସହାୟ କରିବା ରୁଚିଲା ।

ଯେଉଁ କଥାରୁ ଅପଣାରୁ ମହାବଳୀ ରଖେଇ ସିଂହଦିନ
ହାତ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇ ସାହାଯ୍ୟ ନାମରେ ଏଠାକେ
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ କ୍ଷୁଣ୍ଣ ଖେଳାଗାର କେଞ୍ଚାରେ ଥିଲେ ।
ମୋକଦମାରୁ କୁଠା ପାଇ ପୁରୁଷ ଗଲେ ସେ ସୁନ୍ଦରା
ପଢ଼ି ନରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଆପଣା କନ୍ଦବସ୍ତାୟ କରି ଲୁହା
ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ନନ୍ଦରେ ସାହେବ ତାହାଙ୍କ ପଟ୍ଟଗ୍ରାମ ହାତ
କେଇ ଛାଇ ହାତମାନଙ୍କ ଦେଖାଇଥାଇଛି ।

ମୂଲରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଗତ ଶନାବାର ଏକବସନ୍ଧ
ବକ୍ତବ୍ୟାଙ୍କ ବକ୍ତା ଶ୍ରୀରାଜହନ୍ଦୁ ସବୁ ବୁମାର ରନ୍ଦୁକ
ମିଳିବା ହାତାବୁର ବସ୍ତିପ୍ରାୟ ହୋଇ ରହିରେ ବିଶ୍ଵାସକୁ
ଏହି ଉପଲବ୍ଧରେ ଅନେକ ଦାର ଧାର ହୋଇଥାଏ । ଅବ୍ରାହାମ
ମାନ୍ଦ୍ରାମ୍ବୁ ଏବଂ ଅଧ୍ୟାପକ ପତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ଜୀବି ଏବଂ ଉପରୁ
ଦିନରଣ କରି ହୋଇଥାଏ । ଉଠିବନ ବିଜ୍ଞାଳୀ ପ୍ରେସି ଦେଇ
ପ୍ରାଚୀର ଶୁଦ୍ଧ ସବଳପ୍ରେଗ୍ରାହ ଲୋକେ ସଥାଯୋଗ ଆହୁ
ପାଇଥିବାର । ବକ୍ତା ଉନ୍ନତିକୁ ସିଂହ ଦର୍ଶକୀୟ ହେବା
କଷ୍ମସକର୍ମ କରିବୁ, ଧର୍ମରେ ଜୀବନରେ ଭବ୍ରତାରେ ଉତ୍ସବ
ହୋଇ ସୁଧାରାଇ ଏବଂ ନିର୍ମଳମନରେ ଜୀବନାୟାତ୍ରା
କରି ସମସ୍ତକୁ ଯିମ୍ବ ହେବାର ଏହି ଅସ୍ମାନକର ଦିନାମ୍ଭା

ସଂପ୍ରକିଳ କମାଲୟପୁର ଥତିରୁ ଶ୍ରୀମ ରତ୍ନରେ ହଠାତ୍
ଏକଷଙ୍ଗ ଲାଗା ଅଧିକତବାରୁ ଗ୍ରାମରୟରେ କିମ୍ବନ କାହା
ମାନେ ପଳାୟନ କଲେ । ପଳାଇବା କବଳେ ହାରାଯାଏତେ
ରୟାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦେଇଦେଇ ହେଉ, କବ ବାହା ଉପରେ
ଯତ୍ତମ ବାହାର ଠିକଣା ଲାହୁ । କରକରରେ କେହି
ଲାଗିବା ହୋଇ ଏକାଳଥିଲେ । ଶେଷରେ ସାହେବ ଗୁ
ଣିବେ ହବିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏ ହଜ୍ରୟରେ ସାହେବମାତ୍ର
ଅଯେଷା ଅଦେହାନେ ସେ ବାହୁବୀ ବାହା ଜାଗିବା କଥିବ
ରଖାଯାଇରେ ବର୍ତ୍ତକାରୀ ଏପରି ଆଜି କେହି ମଳକାହେ ହଜାର

ତାରବେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର କବଳ ବଳଦୟାତି ଦବାନ
ବଦ୍ଧାବୁ ଯାଇ କବ ଗୋଲମାଳରେ ପଢ଼ିଥିଲୁ । ଦବାତ
ଶ୍ଵରରେ ପାତ ଉପରୀଦି ହେଲାବୁ ଘାଗିର କ୍ରାତା ବନ୍ଦର
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁହୃଦରେ ଶୀଘ୍ରଦୟ କବିଥାନ୍ତି, କିମ୍ବା

ଚଢି ହୀତାଗ୍ରହକୁ ସନ୍ଦର୍ଭ କାହାକୁ ମୁଁ କଣ୍ଠୀ ସଂପ୍ରକାଶ
କରିବ ନାହିଁ । ଦବାକ ଅର ହେଉ କାହିଁ, ଆର ଦିଲ ଆର
ଏକ ଗ୍ରାମକ ଘାଇ ହିଲାନ କାହାକୁ କରିଅଛି ।

ଶ୍ରୀହାତୁର ଅଧିକର ଦାସ ସେ ଖୋଲାର ତ୍ୟାଗକୁ ସମ୍ମିଳିତ
କଲା ଚରଣ ଦର୍ଶକରେ ହାତକେଠିରେ ଦରଶ୍ୱର ଦେଇଥିଲା
ତାହା ନାମଙ୍କୁର ହେଉଥାଏ । ପ୍ରାଜ କନ୍ମିଷକର କଥାହାତୁର
ଅଧିକର ବୌଦ୍ଧ ଶୋଭାଟ ଦଶେଷ ଘଟନାର କଥା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
କର ନାହିଁ କେବଳ ସଧାରଣ ପ୍ରକାରେ ହୋଇ ଦେଇଥାଏ,
ଏଥର ବରାର ହୋଇ ନ ପାରେ । ଆଉ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଅରେ
ପୌତ୍ରର ମନ୍ଦିରରେ ମିୟାବ ଶକ୍ତିରେ । ଅଧିକର
ସାହେବଙ୍କୁ ସେମନ୍ତ ହରକତ କଥାହାତୁର ହୃଦୟ ଦାବ
ପରିପାଳିତ ପରିପାଳିତ ହେବ ।

ତି, ପ୍ରେକ୍ଷ ନାମକ ଜଣେ ସାହେବ ଗୋଟିଏ ବେଳୁନ
କୋଖିଲ ଶୋଳିବାର ଛାତ୍ର ବିରାଗୀୟ । ସେ ବେଳୁନରେ
ତତ୍ତ୍ଵ ଦିନାମର କଂକା ଶ୍ଵାରକୁ ଗମନାରମନ କଥ୍ୟାର ପାରେ
ଏଥର ଏକପ୍ରକାର ବେଳୁନସବୁର ସେ ଅବଧାର କରିଛନ୍ତି
ସାହେବ କହନ୍ତି ସେ ଏହା ଏକବିଦ୍ୟାରେ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପା
ସିକ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏଠାରୁ ଅତି ଲଭକାର କୌଣସି ପଥ, ବେଳୁ
ନରେ ତତ୍ତ୍ଵ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପା ମଧ୍ୟରେ ସେଠାରେ ପଢ଼ିଥି ପାଇବା
ତାକ କେବା ନିମିରୁ ମଧ୍ୟେ ଉତ୍ତିବାରେ କାନ୍ଦଶିଳ୍ପା ନ
ବିଲ୍ମ୍ବ ହେବ । ପ୍ରତିକୂଳ ବିଶ୍ଵାସରୁ ଠେକ ବର ଏଥି
ଗୁରୁତ୍ୱ ହେବ । ଏଥିରୁ ଦେଇହକାର ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଅବଶ୍ୟକ
ମଧ୍ୟରେ ପାରିପାର ।

ସଂଗ୍ରହ ହାଲକେରୁ ଜଳ ହୋସ୍ତାଦିକ୍ଷ ସାହେବଙ୍କ
ନିବାଟରେ ଜଣେ ହନ୍ଦୁଆଜ କୁର ହାତରେ ଧର ଯାଏ
ବହୁମ ଲାଗରେବୁ ଟାକ୍କ କବରଦିପୁ । ଏହ ବଥା ପରେ
କୁର ମାରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଖ ହେବାରୁ ଜଣେ ସାହେବ ତାହା
ଦେଇଲ ନେଲେ । ସେ କହିଅଛ ସେ ମୁଁ ଆସିବନ୍ତା କବର
ପାଇ କୁର ଉଠାଇଥିଲ, ତାହାର ସୁନ୍ଦରରେ ଦଶ ସଂକଳନ
ଟାକ୍କ ଗରିବଳ ରଚୁ ଶୋଷଣ କରି ଏହିବେଳ ଦିନ
ଏବେ ଦିଲାଇ ।

१० गुरुका

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତଳପାପିକା ସମ୍ମାଦିକ ମହାଶୟଦ
ସମୀପେଷ

ସମୀକ୍ଷା

ମହାଶୟ !

ବସନ୍ତ ସେ ଅତିଶୀଘ୍ର ଦୟାନକ ରୋଗ,
ତାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ଏହି ନିଷ୍ଠା ର ରୋଗଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା କେତେ ପ୍ରାଣୀ ଅଳ୍ପରେ ଦିନମୁଁ ହେଉଛି
ଅଛନ୍ତି , ତାହା କିଏ କଲନା କର ପାଇବ ।
ଏହା ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ଦୂରପ୍ରକାର ଧ୍ୟାନ
ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇ ଥାଏ Inoculation
(ଦେଶୀୟ ଟୋକା) ଏବଂ Vaccination
(ଇଂରାଜୀ ଟୋକା) ଦେଶୀୟ ଟୋକା ସେ ଅତିଶୀଘ୍ର
ଅନିଷ୍ଟକର ତାହାର ଭୂର୍ବ ପ୍ରମାଣ ମିଳି
ଅଛି । ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶୀୟ ଟୋକା ଘେରି
ପ୍ରାଣ ଦସଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଟୋକାରୁ ବସନ୍ତ
ନିବାରକ ନ ବୋଲି ବସନ୍ତ ବର୍ଷକ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀରକ
ଜହାନେ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରାଚୀରକ

କୁରେ Vaccination ଲଙ୍ଘନାଟିବା ଦେ-
ବାରେ ବିହୁମାସ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ଦିତ ଦେଖା ଯାଏ ନାହିଁ ।
ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଟାକା ପ୍ରତିଶ କରେ ସେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ଭାବରେ ରହେ, ଗାହାକୁ କୌଣସିବୁପେ କଞ୍ଚ
ଆଇବାକୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଲଙ୍ଘନା ଟାକାରେ
ପ୍ରାଣ ଦରଳଥିବା ଅଥବା ବିଶେଷ କ୍ଲୋଶ
ପାଇଥିବା କେହେ ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଏମତି
ଅବିଶ୍ୱାରେ ଲଙ୍ଘନା ଟାକା ଯେ ଉତ୍ତର୍ପତ୍ତି
ହିନ୍ଦରେ ଅନେମାକୁ ସନ୍ତୋଷ ଦେଇ ନ ପାରେ

ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଦଶରେ ୩୦୩୩
ଟାକା ପ୍ରତିଲଙ୍କ କରିବା ନମ୍ବରେ ସବୁ କବୁ
ଅଛିନ୍ତି । ଏହା ଅଧିକ ସୁଖର ବିଷୟ । କିନ୍ତୁ
ବର୍ଷ ହେଲା କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ-
ବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୧୦୦, ଦ୍ୱାଦ୍ସିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦,
ଏବଂ ତୃତୀୟବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୩୦୦୦ ଲେବେ
ଇଂରାଜୀ ଟାକା ପ୍ରତିଶ କରି ଅଛିନ୍ତି ଏପରି
କାର୍ଯ୍ୟ ଆଶପ୍ରଦି । ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ ହେଉ
ପାରେ ସେ ଉଚିତ କରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଲକ୍ଷ
ଲୋକ ଇଂରାଜୀ ଟାକା ପ୍ରତିଶ କରିବେ ।

ପରଶେଷରେ ଆମ୍ବନଙ୍କ ଦେଶୀ ହତୁ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହିଯେ ସେମାନେ ଏହି
ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଲଂଘଳ ଟୋକାକୁ ନୂତନ ବୋଲି ଏବଂ
ପୁରୁତନ ପ୍ରଥାର ବିଶେଷୀ ବୋଲି ଅନାଦର
ନ କରନ୍ତୁ । ହତ ଓ ସତ୍ୟକୁ ଅଦର କରିବା
ସାଧୁଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷଣ । ହେ ଉତ୍ତରାଳୀ
ବିଶେଷନେ ! କବିକୁଳ ଜୀବକ କାଳୀଦାସଙ୍କର
ନମ୍ରାଜିତ ଶ୍ରୋକର ମହାପୁଣ୍ୟ ଅନୁଭବ ବର ।
କେବଳ ନୂତନ ବୋଲି କୌଣସି ପଦାର୍ଥକୁ
ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ।

ପୁରାଣିତ୍ୟେବ ନ ସାଧୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
ନ ଗୃହି କାର୍ଯ୍ୟେ ନ ଦିନିତିବଦ୍ୟେ
ସମ୍ମାନ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ନ୍ୟାତିଭାଇକାନ୍ତେ
ମୂଳେ ପରପ୍ରତ୍ୟେ ଲେଖୁ ବୁଦ୍ଧି ।
ଅର୍ଥ ।

ଯାହାକିଛି ପୁରୁଷଙ୍କ, କେବଳ ତାହାର
ଦିଲ, ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ଯାହାକିଛି ନୂଆ ତାହାର
ଯେ ମନ୍ଦ ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ସାଥ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ
କର ହୃଦୟର ରହଣ କରନ୍ତି । ମୂରମାନେ ପର-
ଦ୍ୱି ପ୍ରକାଶ କର କଞ୍ଚୁ ଲଦନ୍ତି । ଲବ ।

କଟକ	ସମ୍ବନ୍ଧ
ସାଧାରଣ	ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ରାତ୍ନ

ଏହି କହିଲୁ ଅଧିକା ସତ୍ତର ବନ୍ଦିକ ଦଇଯାଦିକାର
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପଞ୍ଜାବୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯହ କଣ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା

ପ୍ରକାଶ ନଗରି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରେସ

ମୁଁ ଦିନ ମାହେ ଅତ୍ରିବର ସଙ୍ଗ ୧୯୭୮ ମସିଥା । ମୁଁ କାହିଁବ ବି ଏ କବିତା ପାଇଁ ଶକିବାର

୪୯ ଲକ୍ଷ

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟ୍ୟ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟ୍ୟ
ମଧ୍ୟସଲ୍ଲୋଇ ଜାକମାସିଲ ଟେୟ୍ୟ

ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡକର ଜଳ ପ୍ରାଣୀ ବାର୍ଯ୍ୟ
ବୁଝିବା ବାରଣ ବସିଥିବା କମିସନ ବି ଯହଁର
ସର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣିଲ ମୂଳିକଷ୍ଟ, ମେଜର ସ୍କ୍ରିମଲକ୍ଷ୍ମିପ୍ରଧାନ
ଏବଂ ମିଶ୍ରର ଫଞ୍ଚର ଓବେଙ୍ଗର ପାହେବିମାନେ
ଅଠନ୍ତି ଏହି ମାସରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଏକବିଧାତି
ଅସ୍ଵକେଶନ କର ଉତ୍ତର ଛଳ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ
ଅଛନ୍ତି । ହୋତାରୁ ଓଡ଼ିଶାରୁ ଥସି ଛର୍ବିତାରୁ
କଲାକାରୀ ସିବେ । ଏ କମିସନର ବାର୍ଯ୍ୟ
ସମ୍ପର୍କରେ ବିଛି ସମ୍ବାଦ ପାଦ୍ମା ଯାଇ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ କଷ୍ଟଧର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏଠାକୁ
ଅସିଲାରୁ କଣାପଢିବି ।

ତଳକ ମାସ ଅରମ୍ଭରୁ ଓଡ଼ିଶାର ନାଲ-
ମାନ୍ଦିରରେ ନୌକା ଧିକା ଅସିବାର ଠୋଳ
ମାସଲର ନୃତ୍ୟ ଦର ପ୍ରତଳକ ହୋଇଥାଏ ।
ଏଥପୁରେ ବର୍ଷମାତ୍ର ଦରରେ ମା-
ସୁଲ କିମ୍ବା ଯାଉଥିଲା । ନୃତ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁମାନୁଷାରେ
ଜୁଲାଇ, ଅଗଷ୍ଟ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଓ ଅକ୍ଟୋବର
ମାସ ସକାଗେ ମାସଲ ଉଚ୍ଚା ଅର୍ଥାତ୍ ମ ୧୦୦ ରୁ
୫୦୦ ଟଙ୍କା ବର୍ଷର ଅନ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାସ ସକାଗେ
ଛହିର ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । ମନ୍ଦିର ମା-
ସୁଲ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵତ ଅସ୍ତବ୍ର ହୋଇଥାଏ । ଅମୃତା-
ନଳ ବିବେଚନାରେ ଏ ଦରମାଜ ନକ୍ଷ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଗ୍ରା ଦରେ ନାଲ ଦିନା ଜଳପଥରେ
ଗଲନାଗମନ କରିବାର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ
ସୁତରାଂ ଅସ୍ତବ୍ର ମାସଲ ଦେବା ଅନ୍ତର୍ଭାସ ନୁହୁଲ ।

ବ୍ରତଦେଶର ଶକ୍ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମାଦ ଏତେ
ଦିନେ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାର ଜଣାଗଲା । ଶକ୍ତାଙ୍କର
ଜ୍ୟୋତିଷ୍ୱପ୍ତ ସିଂହାସନରେ ବସିଥାଇଛନ୍ତି ଓ ସେ
ବିଷୟର ଦୋଷଶା ସବୁର ପ୍ରଗ୍ରହିତ ହୋଇଥାଏହି ।
ମୃତ ଶକ୍ତା ଅପଣାର ଚରମ ବାଳ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବାର ଜାଣି ପୁରୁଷ ଉତ୍ସବାଧିକରେ
ନିଯୁକ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏବଂ ମୃତ ପୂର୍ବ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତ
ଦର୍ଶନରମାନଙ୍କର ବଳୀଧୀ ବେଳନ ଦେଇଥି
ବାର କଥାର ହୁଅଇ । ଶକ୍ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ
ଉତ୍ସବାଧିକରେ ସବାଗେ ଜାହାପ୍ରକାର ବିବାଦ
ସ୍ଵଦି ଉତ୍ସବାଧି ପୂର୍ବେ ହେଉଥିଲ ଏ ଏଥର
ସେପରି ହେବ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଅଶକ୍ତ କରୁ
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଜାହା କିଛି ହୋଇ ଜାହଁ ।
ଶକ୍ତାଙ୍କରେ ଶାନ୍ତି ବିଗଞ୍ଜୁଆହି ଏବଂ ନୂତନ
ଶକ୍ତାଙ୍କ ସମସ୍ତେ ଯଥାବିହୁର ମାନ୍ୟକର ସି ସ
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ଶକ୍ତାଙ୍କ ଅର୍ଥ
ବିକ୍ରି ହେଲେ ଉତ୍ତାରୁ ବାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଥିଥା ନିମିତ୍ତ
କେତେପରିବାର କର ଉଠାଇ ଦେଇଥାଇଲା ।
ନୂତନ ଶକ୍ତାଙ୍କର ନାମ ଦୁଦିଶ ମହାଦିମା ଶକ୍ତା
ବିଜୁଳମାର ବିବାଗୁଡ଼େଶ୍ଵର ।

ଜଳ ମାସର ବାଲେଶ୍ୱର ପମ୍ବାଦିବାହିକାରେ
ଲେଖାଟିଛି କି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦେହରେ
ଯୋଡ଼ିଏ ଭାବୁଳ କି ଥାରୁ ହୋଇଥିଲ ତାହା
କଟାଇବା ସକାଗେ ସେ ତାକୁରିଗାଳାକୁ ଧିବା
ରେ ତାକୁର କଟି ଦେଇ ବିଶେଷ ଚକ୍ରମା ନ

ବର ତାହାକୁ ବସାକୁ ବିଦୟୁ କରିଦେଲେ ।
ଅସ୍ଯ ତାହାର ଲୁଗାପଣ୍ଡା ରକ୍ତରେ ବୃତ୍ତଗଲ ଓ
ବସାରେ ପଢ଼ୁଷୁ ଅଚେତନ ହୋଇ ପଢ଼ିଲେ ଓ
ଏତେ ରକ୍ତ ଦେହରୁ ଗଲ ଯେ କିଛିଣା ଚିନ୍ତା
ରଳେ ରକ୍ତ ଲିହତା ମାରିଲ । ଏରୂପ ଅବଶ୍ୟା
ଦେଖି ତାହାର ଘରବାଣୀଯ ବନ୍ଦର୍ମିଗାନେ ଅଭି
ଜଣେ ତାକୁର ଅଶାର ରକ୍ତଧାର ବହ
ବର୍ତ୍ତନେ ଓ ଗେଗୀ କୌଣସିରୁପେ ଅଗେଗଣ
ଲାଗ ବଲ । ବୋଧ ହୁଅର ଚିକିତ୍ସା ସମୟରେ
ତାକୁର ତାହାର କୌଣସି ଧନମା ବା ଶିଶୁ
କାଟି ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ହେଉ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ—
ରେ ଅଜଣ୍ଠୁ ଅସାବଧାନତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି
ଏଥପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ଫର୍ଜକବାଣୀ ଅବାଲଭର
ବିଗ୍ରହୀନରେ ଅଶାର ଥିଲ । ଏହପରି
ଗେତ୍ରିଏ ଅସାବଧାନତା ଯୋଗୁ ଚିକିତ୍ସାଲୟ
ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଗ୍ରହ କରି ନାହିଁ ।

ଅଶ୍ଵିନ ମାସ ଗତ ହୋଇ ବାର୍ତ୍ତିକ ମାସ
ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ଏତେବେଳେ ଧୟାଲର
ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମରୂପେ ଜୀବିବାର ସ୍ଥଯୋଗ
ହେଲା । ଦିନହର ଉତ୍ତାରୁ ଦେଇବ ଦିନ
ବୃଦ୍ଧି ଶ୍ରୀ ଯାଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ସରକିର
ହୋଇଥିଲେ ମାସ ଏ ସପ୍ତାହରେ ବୃଦ୍ଧି
ହେବାରୁ ଅନେକ ରକ୍ଷା ହୋଇଥାଇଁ ଓ ଅବସ୍ଥା
ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଅଣା ଅଛି । ଧଳଇଃ ଏ ବର୍ଷ
ଅସ୍ତବ୍ଧ ବୃଦ୍ଧି ନ ହେଲେହେ ଯଥା ସମୟରେ

ଅଳ୍ପ ହେବାର ଫଶଲର ବାନ୍ଦ ହୋଇ ନାହିଁ
ମଧ୍ୟ ହେବାର ସମ୍ବାଦକା କାହିଁ । ବଜା ରାତରେ
ଫଶଲର ଦର ଗୁଡ଼ା ହେଲାଣି ଓ ଲୋକଙ୍କ ମନ
ହୃଦୟ ହୋଇ ଅଧୁଆଛି । ବଜାକାରେ କେବେଳ
ଖାକରେ ଥୋଇ ହୋଇ ମଧ୍ୟଦାନ ହୋଇଅଛି
ମାତ୍ର ଅଛି, ସ୍ଵାକମାଳକରେ ପ୍ରତର ଗପ
ହେବାରୁ ଜାଗା ଜଣା ପଢ଼କ ନାହିଁ । ମହୁସୁ-
ରରେ ଏ ବର୍ଷ ଏମନ୍ତ ସେଇ ହୋଇଅଛି ଯେ
କେବେ ବର୍ଷ ହେଲା ସେବୁଥ ଦେଖା ଯାଇ କି
ଥିଲା । ଅବଧାନ, ମନସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ ଫଶଲର
ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ କେବଳ କାଶମୀର କିନ୍ତୁ ଅଭି
ଜୀବଣି ସ୍ଵାକରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁର୍ଦ୍ଵେଷର ବଥା
ଶୁଣା ନାହିଁ । ୧୯୭୩ମାର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବପୂରୁଷେ ବୋଲି
ଯାଇ ପାରେ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଭରତବର୍ଷ ପୁଣିଷ୍ଠର
କମ୍ପଲବିଲରୁ ନିଃସାର ପାଇଗଲା ।

ବାବୁଲ୍ ମୁଖ ।

କାନ୍ଦିଲର ବିଜୟ ଦେବ ଅଚକାଳ ସମ୍ପ୍ରେ
ବିଷ୍ଟ । ଅମିରଙ୍କର ମରକ ବିତ୍ତ କଣ୍ଠ ପଢ଼ୁ
ମାହଁ । କେହି ବୋଲନ୍ତ ଅମେର ଯୁଦ୍ଧ ସହା
କରୁଥିଲୁଛି କେହି ବୋଲ ଦ୍ରୁଯେ ଛଂଗନ୍କ
ସହି ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ହେବ ବୋଲ ଅମି-
ରଙ୍କ ବେଳା ପଞ୍ଚା । ହୋଇ ଗଲର ଶୁଣ ପଳାଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନିର ଯୁଦ୍ଧ କର କଞ୍ଚି ହେବାରୁ
ଜେଉ ନାହାନ୍ତି ଏଥିର ନବାବ ଗୋଲମ
ହୋସେହଖାଙ୍କୁ ଅଚକାଲ ରତ୍ନ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ମହାମାନ୍ୟ ଗର୍ଭିର କେନେବଳଙ୍କ ପଠମା-
ନଙ୍କର ଉପସୁରୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପଠାଇବେ ।
ଫଳତଃ ନବାବ ଗୋଲମ ହୋସେହଖାଙ୍କ
ଅବସ୍ଥ କାନ୍ଦିଲରୁ ଫେର ଅସି ନାହାନ୍ତି । ସର
ନେବିଲମେମ୍ବରଲେନ ସାହେବଙ୍କୁ ଦଇ
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ପଠାଇବା ପୁଣ୍ୟ ମହାମାନ୍ୟ ଲିର୍ତ୍ତ-
ଲିଟ୍ଟନ ସାହେବ ଉତ୍ତର ନବାବଙ୍କୁ ଅମିରଙ୍କ କବ-
କୁ ପଠାଇ ଥିଲେ ଓ ଜାହାଙ୍କ ହାତରେ
ଅମିରଙ୍କୁ ଏହି ମର୍ମରେ ପଥ ଲେଣ୍ଟି ଥିଲେ ଯେ
ବର ଲେବିଲମେମ୍ବରଲେନ ପଇ କର୍ମରେ
ଯାଉଥିଲୁଛି ଜାହାଙ୍କ ଅମିର ଯଥା ବହୁତ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହି ତ୍ରହଣ କରିବେ ଓ ବାଟରେ
ବୌଧି ବଥାର ଅଧ୍ୟୋଗ ନ ହେବା
ପକ୍ଷରେ ଜାହାଙ୍କ ଅଥିକଷ୍ଟ ସରଦାରମାନଙ୍କୁ
ଆଜ୍ଞା ଦେବେ । ଏ ଘର ଦେବ ନବାବ କାନ୍ଦି-
ଲଙ୍କୁ ଯଥା ବଲେ ଓ ଏହି ଉତ୍ତର ନ
ଅମ୍ବୁରୁ ସର ନେବିଲମେମ୍ବରଲେନ ଏବି ପଡ଼ୁ

ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଟଙ୍କର ରେଟିପ୍ରଦିଵ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ଲୋକ ସହିତ ଯାଦା ବଲେ । ବାଟରେ ଅନ୍ତର୍ମାସିକତାରେ ଯାହା ଘଟୁଥିଲା ତାହା ପାଠ୍-ବିମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛୁଟୁ । ତମ୍ ଉତ୍ତର ଦୂର ବାର୍ଷିକ ରହିଛି ହେଲା ସବ କେବଳନେମୁର ଲେନ ଅଧିକା କର୍ମ ସ୍ଥାନରୁ ଫେରଇ ହେଲେ ଏବଂ ମହାମାନ୍ଦ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ ଶାଖା ପ୍ରଦେଶରେ ଦେଇ ଏକଟି କରବାର ଆଶ୍ରା ପରିବ କଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡରୁ ଏ ସମସ୍ତ ସଂବାଦ ଦିଲା । ସେଠାରେ ମହିମାନେ ସମସ୍ତ ଜୀବ ଲିଙ୍ଗ ଲିଙ୍ଗଙ୍କ ଉପରେ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେଠାର ସଂବାଦପରମାନ୍ଦ ଅମ୍ବରଙ୍କୁ ଶାଖା କବଦି କରିବା ବିଷୟରେ ଏକମତ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ବାପୁବରେ ଅନିର ଯେବେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟଣ୍ଡିଏ ପଦର ଉତ୍ତର ଦେଇ ନାହନ୍ତି କେବେ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଲବ ଶୁଣିବା ବଜ ଟିକିଲା ନୁହଇ ଏବଂ ଏହି ହେଉରୁ ସୁନ୍ଦର ହୃଦୟକାନ୍ଦା ଅସ୍ତ୍ର ବୋଥ ହେଉଅଛି । ମାତ୍ର ସୁନ୍ଦର ହେଲେ ଅମ୍ବର ଇଂର୍ଜିଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟିପାଇବେ ଏହା କବାଚ ଦିଣ୍ଟିମ ହେବାର ନୁହଇ ହିସ୍ତ ଆର୍ଦ୍ରାଳ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ଓ ସେଥିରେ କରେଷ ବ୍ୟୟ ପଡ଼ିବ । ସେ ସବୁ ବ୍ୟୟର ଅଂଶ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଦେବାକୁ ଦେବ ଉତ୍ତରଧୀରକୁ ଶାକୁ ଚିନ୍ତି ହେବ । ଏହି କଥାଟି ବଜ କରିବର ପଡ଼ିଲା । ଏବରେ କାଳ ଅନୁକୂଳ ଭେଗ କରି ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଭାରତବାସୀନାନେ ସବୁ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅର୍ଥ-ନ୍ୟ ଉତ୍ତର ଉପରେ ଅତିଶାକୁ ହେଲେ ଅତି ବର୍ଷା ଜାହିଁ । ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ କରିବା ଏହି ଯେ ଲିଙ୍ଗଲିଙ୍ଗ ଅବଶ୍ୟ ଏମନ୍ଦ ହିତ ପୁଣ୍ୟ କରିବେ ବି ଯହିରେ ବିନା ଯୁଦ୍ଧରେ ଅତିର ଅଧିକା ତୁମ ଜଣିପାଇ ପରି ବନ୍ଦା ବଳବତ୍ ରଖିବା ପାଇଁ ପୁନଃବାର ଚେତ୍ତା କରିବେ ।

ଏ ପ୍ରମାଦ ଲେଖା ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ ଅବଶ୍ୟ
ହେଲୁ ଯେ ଶାମା ପ୍ରଦେଶରୁ ଗରୁଆଡ଼ ବୈଜ୍ଞାନି
ଏବଂ ସୁଚର ଉପକରଣମାହ ପ୍ରେରିତ ହେଉ
ଅଛି । ଏହି ମାତ୍ର ମେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫୦୦୦୦
ସିଂହାସ ହେଠାରେ ପଢ଼ୁଥିବେ ଏ ତଥା ଉତ୍ତାରୁ
ଯହାଙ୍କୁ ସବାରୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ରହିବା ସବାମେ ଅଜ୍ଞା ଦିଆ ଯାଇଥାରୁ ।
କେବଳ ମୁକ୍ତ ଅଭ୍ୟାସ ଦେବାର ଅଜ୍ଞା ହୋଇ
ଥାଇଁ ତେବେ ଗାଇବାର ଧାର୍ତ୍ତିରୁ ଅନୁମାନ

ବରମାରେ ବିଲମ୍ ହେବାରୁ ଇଂଲଣ୍ଡର
ଲେବମାନେ ବିରକ୍ତ ହେଉଥିଲାନ୍ତି ।

ଜୀବ ଧାରେ ଅତ୍ୟାଗ୍ରେ ।

ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ଲେଖିବା ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ବେଚିବ ବାପୀର କର୍ମ ବୋଇରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀ
ହେବ ନାହିଁ । ଏ ବର୍ଷ ଯେ ଏତେବଳ୍ଲ ଏ
ବିଷୟରେ କିଛି ବହିଜାଣ୍ଟ ଏଥରେ ପାଠକ-
ମାନେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ଜାହିଁ ର
ବାବଦ ଅଛି । ତାହା ଏହି ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଜନ୍ମ-
ଦୂରି କିଛି କିମ୍ବରେ ଏକ ଅଳ୍ପ ପରମାଣରେ
ହେଲା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷାପଣା ଅଛି ଅକ୍ଷୟ-
ଶବ୍ଦ ଯାଥି ରୁଥ୍ୟାଥା ସମୟରେ ଆସିଲେ
ସୁରଗୁଣ ପାଠ ପାର ହେବାରେ ବିଶେଷ କଷ୍ଟ
ଦୋହରାଥିଲା ବି ନାହିଁ ତାହା ବତ୍ର ଜାହାପଡ଼ିଲା
ନାହିଁ ଯାଏଇ କିରାତ ରାତ ହେଲେ ପାଠର କାର୍ଯ୍ୟକା-
ରତା ବନ୍ଦରୁଷେ ଡଳା ପଢ଼ଥାନ୍ତା । ଯାହା ହେଉ
ଆମ୍ବାନେ ପାଠ ପାର ବନ୍ଦରୁଷରେ କିଛି ବଥା
ଶୁଣି ତ ଥିଲାରୁ ମନେ ବରଥିଲୁ ଯେ ଅନେକ
ଦିନରେ ଏ ଅଭ୍ୟାସରୁ କିବାରଣ ଦୋହରାଥ-
କୁ ଏକ ମହାନଙ୍ଗ ଓ କାଠମୋଟା ପାଠମାନଙ୍କୁ
ସହେବାନେ ଏଥର ଜଳଗୁ ନେଇ ଅଛି
ଶୁଣି ଅନୁମାନ ବରଥିଲୁ ଯେ ସାହେବଙ୍କ
ଯୋଗେ ପଥବିମାନଙ୍କୁ ଏବର୍ଷ ପାଠରେ ହର-
ବର ପଢ଼ିଲା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚତ ଯେପ୍ରକାର
ଅବଶ୍ୟକ କେନ୍ତରୁ ଓ ଶୁଣିଲୁ ତାହା ସମୟ
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରତିକୂଳ ଦୋଇଅଛି ।
ଆଜକାଳ ବିଶେଷ ଯାଥି ପୁରୁଷ ଅସୁଧାରୁ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ବାର୍ତ୍ତିକମାରରେ ଏହିପରି ଦୋଇ
ଯାଏ ମାତ୍ର ପାଠ ପାର ହେବାରେ ଯେଥର କେବଳ
ତ ଗର୍ଜାନ୍ତ ପଞ୍ଚତ ଲେବକର ହେଉଥାଏ ସେ-
ର ଦରଗୁରୁ ପାଠ ନାହିଁ । ଗଲମନ୍ଦିଷ୍ଟ
କାଶିରୁଷେ ଡଳା ଛପରେ ଚରି ବସିଲେ
ପାର ପାଇସ ତାହାର ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ହେଉ
ପାଠ କିଛି ଗରତ ଓ ପାଇକା ଉଜାହା ପାର
ପାର ଅଶେବା ବତ୍ର ଝୁଲିଲ । ଦିକ୍ଷେଅଥେ ନିମ୍ନ
ଲାଭେ ପରଥାଯ ଦେବ ପଶୁରହାରୁ ନାହିଁ ।
ଉଦ୍‌ଘାତ ଲେବକରେ ସବୁ କିରିର ଯେ
ସମ୍ମନ ପଇବା ଦେଇ ତାହା ମନ୍ଦରୁ ଗୋପିବ
ଯ ଲେମନ୍ତ ତାହା ମରକ ପାଇବ ହୋଇଲେ
ପଥାଅ । ସରବାର ଗାତ୍ରଶୁଣ୍ଟ ପାଠମାନ-
ରୁ ଏକ ବାଜି ଦେଇ ଅଛିରୁ ତାହାର ଅମେ
ହେବାରୁ ହେବ ମାତ୍ର ଜାହିଁ ଉପରେ ଏବସର

କି ଦୃଶ୍ୟ କି ଦେଲେ ନାହିଁରୁଥାମାନେ ଗାଉ
ଛୁଇଁବେ କାହିଁ କି ବାଠୋଇ ବାଟ ମରବି
କି ପାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁରୁଥାକୁ ବୋଧିବିର ପାର
ଦୁଅଇ ଲିକଟରେ କେତେ ସରକାଣ କର୍ମଚାରୀ
ନାହିଁ ଯେ ଜାହା ଦିନରେ ଶୁଭାର କରିବ ଓ
ଶୁଭାର କରିବା ହେଲେ ଗର୍ଜାନ୍ତି ହେବା ବଥା
ସିନା ଛାଇଁରେଇ ଜାହାର କ୍ଷତିରୁ ବିନ୍ଦି ଲଭ
ନାହିଁ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାଇ କ୍ଷତିପ୍ରତି ହେବାର ଗାଥୁ-
ସ୍ଵର୍ଗବ ଏଠା ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଆଗା କରିବା
କହୁତ କିଳମ୍ବ ଅଛି । ଏକମାତ୍ର ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଥାନ
ହାବିମଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଏପରିବାର ଅଭ୍ୟବର
ଜିବାରଣର ଭରସା ନିର୍ଭର ବରଇ କିନ୍ତୁ ହାବି-
ମଙ୍କ ଦେଖି ନ କହିଲେ ବା ସେ କେଉଁଠିରୁ
ଜାଣିବେ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ଆମ୍ବେ
ମାକେ ଉଚ୍ଚରେ ତୃପ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରୁ ।
ଯେତ୍ୱାକର ଲୋକମାନେ ନିଜାନ୍ତ ଅବସାୟ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୂର୍ବଳ ଅଥବା ଅଭ୍ୟବର ପହିବାକୁ
ସମ୍ମର୍ଥ ସେମାନରେ ହାବିମଙ୍କଠାରୁ ବିନ୍ଦି ଅସ୍ଵକ
ଆଗା କରିଯାଏ । ଦେଖାରେ ହାବିମ ଘରେ
ଦୂର ହୋଇ ବହିଲେ ତଳିବ କାହିଁ ତହାକୁ
ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅନୁବନାନ ନେବାର ଉଚିତ ।
ଯାହା ହେଉ ଆମ୍ବେମାନେ କଷ୍ଟ୍ରି ଶୁଣି ଆନ-
ନ୍ଦନ ହେଲୁ ଯେ ଗତ ଘୋମବାର କଲେକ୍ଟିଙ୍ଗ
କରେଲୁ ଫଟିବାଦିନ ଅନେକ ଅମଲ କିଳମ୍ବ-
ରେ କରେଲାକୁ ଅସିଲେ ଓ କଲେକ୍ଟର ସା-
ହେବ ଉଚ୍ଚର କାରଣ ବୁଝିବାରେ ଦେମାନେ
ବ୍ୟକ୍ତ ବଳେ ଯେ ଘଟରେ କିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା
ଏଥର ଆମ୍ବେମାନେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କୁ
ଏହବି ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଇ ଯେ କେଉଁ ଅମଲ
ବୈତେକଣଯାଏ ଘାଟରେ ପଞ୍ଚ ରହିଥିଲା ଓ
ପରିଦେଶରେ ଦେଇ ଅଥବା ପରସା ଦେଇ
ଗାଡ଼ି ପଲକୀ ଉତ୍ତାଦ ପାଇଁ ବରାର ଅଣିଲ
ଏବଂ ଯାଦିମାନଙ୍କର ବି ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ
ଦେଖି ଅଧିବେ ଏ ସମସ୍ତ କଷ୍ଟ୍ୟ ଦେମାନଙ୍କ-
ଠାରୁ ବୁଝନ୍ତି ଜାହା ଦେଲେ ଘାଟର ଅଭ୍ୟବର
ଦେଇନ୍ତି ଜାହା ସେ ଅଜାୟାସରେ ବୁଝିଗରିବେ
ଏବଂ ଦୋଷିମାନଙ୍କୁ ଦିନ ଦେଇ ଭବିଷ୍ୟତ
ସବାରେ ଭଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବେ । ବର୍ଷା-
ବାଲରେ କାଟ ଗଲିବା ପକ୍ଷରେ ଅନେକମୁକ୍ତି
ଦେଇ ବହୁମନୀ ଅଛି ଜାହା ବ୍ୟଥିଗରେ
ଲାଗିବ କରିବାକୁ ଯାଇ ଗର୍ବିମେଣ୍ଟୁ ଯେବେ
ପଥକବର କ୍ଲେଗବୁଦ୍ଧିର କାରଣ ଦୁଅନ୍ତି ଏହା
ରଖ ଦିନରେ ବିଦୟ ଅଛଇ । ଅଛଇବ

ଯହିରେ ଗାନ୍ଧୀମେଘଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଉଦୟବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଲୁ
ରକ୍ଷା ପାଇ ହାବିମନଙ୍କର ଏଥର ଚେତ୍ତା
ସବୁଦୀ କହିବା ଉଚିତ ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ

ଅମେରିକା ଅନନ୍ତ ସହିତ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ ପୁଷ୍ଟିର
ବଳପରିବାରଙ୍କୁ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଟରୁ ସେଇଁ ମ ସିକ ପେନ୍‌ଥାର୍ମ
ଟିକ୍‌ଥାର୍ମ ଏବଂ ଯାହା କର୍ତ୍ତାମାନ ବଜାକାର ବାବଦାସ ଦଶ
ହେଲୁ ବନ୍ଦିଥିଲା ଯାହା ଉଚ୍ଚ ସଜାକ ମାତାଙ୍କ ମାରଫତ
ଦେବା କାରଣ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଟରୁ ଆଜ୍ଞା ଅନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ତଦିନୁ
ସାରେ ଟାଙ୍କ ଦିଆ ଯିବାର ଆର୍ଥି ହୋଇଥିଲା ।

ମୋପସଳର ନାକ୍ଷାନିରେ ଅଥ୍ୟ ଉଲ୍ଲଠଠ ବେଗ
ଲାଗି ରହିଥିଲା ଏକ କୁରବେଗରେ ଅନେକ ଗୋଟିଏ ପିତତ
ଅଛନ୍ତି । କୁରବେଗ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ନିସମୀର ବ୍ୟାପାର
ମାତ୍ର ଲେଉଠଠ ଏବେବିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ଧୟ
ଅଛି ।

ହୁବାଦସରେ ପାଠକଲୁ ଯେ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ତାଣୀମୁଖସାହେବ
ଆଗାମୀ ଜନସ୍ଵର ଓ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ରେବନୀସା ସାହେବ
ଆଗାମୀ ଦିବସର ମାସରେ ଘରତବର୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ
କରିବେ । ମତ୍ତୁ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ରେବନୀସା ସାହେବ ବର୍ଦ୍ଧମାନର
କମିଶ୍ଵର ପଦରେ ନିଯନ୍ତ୍ର ସବାରୁ ଆର ଉଦ୍‌ଦିଗ୍ନାରୁ ଅସିବେ
ନାହିଁ ।

ରତ୍ନ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ଦା ୧୯ ଦିନ ସୁକ୍ତା ମାଁ ୨୨୫୧୯୬୫ ଜନି ସକାଶେ ପାଠକର୍ଷମ୍ବୀ କଲେବର କହୁଥିଲୁଛି ହୋଇଥିବା-
ଆସମାନେ ଅନ୍ତରେ ଦୂରପର ସହିତ ଶୁଣିଲୁଛି ଯେ
ଆସନ୍ତା ମାସଠାରୁ ଆସମାନଙ୍କ କଲେବର ଦତ୍ତନ ସାହେବ
ହୁଅଛି ନେଇ ଦୟାତରୁ ସିବେଳି ଶାବଦିକ ଅସ୍ତ୍ରତା ଏଥର
କାରାଏ ଅଛି ।

ବାଲେସୁରର ଜୀବନମାଳାକ୍ଷେତ୍ର ଦିଗଠକ ସାହେବ ମେ-
ଦିନୀପୁରୁଷ ଦିବକ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି ।

ଚକ୍ରମାସ ପ୍ରଥମ ତାରିଖଠାରୁ ସେଇ ବୈତ୍ତିଷେଷ କର୍ମ
ଅର୍ଥ ହେଉ ତାହା ସକାରେ ଏ ଲିଙ୍ଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦର
ଆର୍ଥିକ ଟକାରେ ଦୂରସନ୍ଧୀ ଲୋହାରେ ବୈତ୍ତିଷେଷ ନିଆ
ଶିକାର ଦଳଗନ ପ୍ରଗର ହୋଇଥାଇ । ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ନଅ
ସାରାଥି କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସେବର ହେଉ ନାହିଁ ।

ଯାକସୁରର ଅତିରିକ୍ତ ମୂଲ୍ୟର ଗାଁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବୃଦ୍ଧ
ପୁରୁଷ ଅସିବାର ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲ ହସ୍ତର ସେ ମେଦିନୀପୁର
ଜିଲ୍ଲା ଦିବିଦି ହୋଇଥିଲା ।

ବାରୁ ମେତଳାଳ ଦିଂହ ବା, ଏ, ସୁଲାର ଏକଟି^o ମନ୍ଦିର
ନିଯମ ହୋଇଅଛି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏକବର୍ଷୀ ହିତ୍ସାହକୁ ଆସି କେବେଳ
ପ୍ଲାନ ମୁଖ୍ୟ କଲା ଉଦ୍‌ଘର୍ତ୍ତ ଅବମିଳରେ ପଡ଼ୁଥାଏ ।
ସେଠାରେ କଣେ ଧନ୍ୟ ମୂଳମାନର କଣ୍ଠାରୁ ବାହାର
କଲା । କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ସହିତ ଶାକ ଘେନ ବିଦେଶରେ ପଡ଼ୁଥାଏ ।
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଝା ଅପଣା ଶମିର ଘାକର କଣେ ଅରବ
ସହିରେ ଘାକ କର ଟଙ୍କା ଓ ଅଳକାଗଦ ସ୍ଵର୍ଗ ତାହାରୁ
ଦେଇ ଅଜନିରେ ତାହାର ଜୁହୁ ଦସିକାରୁ କହ ଦେଇ
ଓ ଟଙ୍କା ଲାଭାର ଗୈନ ପାଇଅଛି ବୋଲି ଶମିର ବହସ ।
ଦୂରଭାଗୀତି ଏଥରେ ଝା ପଢ଼ କଲା ହୋଇ ଏକାଳ
ମୁଦ୍ରକରୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏହି ଝା ହୁଏ ହୋଇ ଅଜନିରୁ

ଥସି ଦେଉଳ ସେ ନା ଅରବ ନା ଟାଙ୍କା ଅଳମାଦି କହ
ନାହିଁ । ଏବେବେଳେ ଶୁଣ ମାରିଖାଇ ଏ କତେଷ ଯେ
କତେବେ ଦୂର ପ୍ରଗକାର ଲେବୁଥିଲା । ନିର୍ମାସବାଦକତାର
ସୁନ୍ଦର ଫଳ ମିଳିଥିଲା ।

ତେଣନିରୁପରେ ପାଠ କଲୁଁ ଯେ ବାହୁଳ ସୁବ୍ରତ
ସାଧୁତକା ସେବାକା ସଙ୍ଗରେ ନାନାପ୍ରକାର ଗୁକରର କର୍ମ
କରିବା ସବାରେ ଓଡ଼ିଆ ଦେହେଶ୍ଵରୁ ବେଠି ଥର ପଠାଇ-
ବାର ଆଜି କରିଷ୍ଟମେଲାରୁ ଥିଅଥି ବୋଲି ଏହି ନିରାମା
କଳନ୍ତରକ ରୁଠିବାରେ ଦେହେଶ୍ଵରାକେ ଝାନ ହୋଇ ପାଇ-
ଜୀମାନ କହିଯ କର ଅଛୁଟା ଖଣ୍ଡ ଘରରୁ ପଳାଇ ଅସୁଅଛନ୍ତି ।
ସେବେ କଲାବିନ୍ଦାରେ ରହ ଗୋତ୍ରମାନଙ୍କର ଦୂର୍ଭି ନ
ହେଲା ତେବେ ଆଉ କପର ହେବ ?

ଶିଖମଦେଶର ଅଥ ବୁଦ୍ଧ ସେତହ୍ୟାର ମୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ
ଏହାର କଷ୍ଟ କ ୧୦୮ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ପୁଣ୍ୟ ସମାଜେହ
ସହି ମିଳିମ ନାମକୁଳରେ ଏହାର ସମାଧି ହେଲା ଓ ଏକଳ-
ଶତ ବୋଚି ପୁରୁଷେତ ସେଠାରେ ସମକେତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅଛୁ କହିବାର ଗୋଟିଏ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲୁ
ଏହାହାର କଠିର ଅଳମାନ କସା ଯାଉଗାରେ ଏବଂ ଦଶକମ
ଅଛ ଜାଗିବା ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ମଧ ଜବେ ଅଣିଷିତ ମୁଲ୍ୟହାର
ହୋଇଗାରେ । କଥତ ହୃଦୟ ସେ କନ୍ତୁ ଓ ଗ୍ରହମାକଳର
ଗତ ସ୍ଵର୍ଗ ଏହ କଳହାର ଗରନା ହୋଇ ଗାରେ । ଏବିକ
ହେସାକୁ ଆର କେହ ଉଚ୍ଚବେ ନାହିଁ ।

କମ୍ପେଲ୍ ଦୂରଜଗନ୍ଧ ପାଇସି କବିଶାୟ କରିବା ମାତ୍ର
ସରେ ସାଇପ୍ରସ ଦୂରକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ପାଇସିମାନେ ବାରିଜନ
ବର୍ମରେ ହନ୍ତିଶାନର ଥିଥ୍ ସମସ୍ତ ଜାତର ଅପ୍ରସର ହୋଇ
ଅଛି ।

ଏକ ପଡ଼ିକାରେ ପାଠକଲୁଁ ସେ ତାଙ୍କଦେଖିଲେ
ଗୋ ୧୦୦ ଟା ନାଲ ଅଛି ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକାଣ
ଦୂରହିଜାର ବର୍ଷ ହେଉ ରହି ଅଛି । ବାହୁକରେ ତାଙ୍କର
ଶୈଶବମାନି ସହ ହିକମତ ଅଛି ପରିବାଳକ କଣାଅଛି ।

ନେଇଲୟ ନଗର ନିକଟରେ ଥିବା ଏକ ଅଣ୍ଣେସୁରିରୁ
ବାହାରୁଥିବା ଶପ୍ତ ଥାର ଧୂମରେ ଶୟକାଶ ଏବଂ ବାଳୁ-
ଚେଲେମାନ ଆଣ୍ଣେସୁ ହେବାର କଥା ନିଅଇ ।

ହୁନ୍ତପେଟ୍ଟି ଥିଲେ ପାଠକରୁ ସେ ହାରବୋର୍ଡର ଜଳ
ମାର୍କିଙ୍ଗ ସାହେବ ବିଲ୍ଡିଂର ଯାତ୍ରା କରିବା ସମସ୍ତରେ ଉଠେ-
ନ୍ତର ନାଥ ବୋର୍ଡ ମାର୍କିଙ୍ଗ ନକଟରୁ ଏକଣ୍ଠେ ଆବେଦନପତ୍ର
ପାଇଥାରେ । ଦୟାବାନ୍ତ ଜଳ ତାହା ପାଠ କର ଉପେତ୍ର-
ନାଥରୁ କବିଦରୁ ଶରୀର ଦେବା କାରଣ ଅନୁଶେଷ କରିଥ-
ିଲୁ ଏବଂ ପରିଷ୍ଠା ଗମନ ଅଗ୍ରଧିକ ପିଲାବୋର୍ଡରୁ ରଠାଇ
ଦେବା କାରଣ ପରିମର୍ତ୍ତ ଦେଇଅଛି ଏହା ହେଲେ ପରିଷ୍ଠା
ପରି ହରାମାନେ ଏକାବେଳକେ ନିଷାର ପାଇ ସିବେ ।

ବୋଷନୟୁକ୍ତ ବିଦୋହକ ସହି ଅଞ୍ଚିତ୍ୟୁକ୍ତ ସୂଦ ଅବ୍ୟା
ବନ୍ଦ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଞ୍ଚିତ୍ୟୁକ୍ତ ଅନେକ କ୍ଷରିତ୍ୱ ହେଲେହେଁ
ଶିଶୁ ଜୟମନ୍ତ କରିଥାଏ ।

ମହେଶ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ହାତକାରୀ ମହାବିକାଳୁ ଫେରି
ଦେବାପାର୍ଶ୍ଵ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ସମ୍ମରି ହୋଇଥିଲୁ ଏହା ଆଜି
ସୁରେ ଦଶୟ ଅଛି ମାତ୍ର ଉର୍ଧ୍ଵରେ ସମ୍ମରି ରହି ବନ୍ଦି
ଦେଖିଲୁ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁରୁଷ ଅବଗତହେତୁ ଶାଶ୍ଵତ ଶିଳ ମଦବା
ପୂରୁଷ ମନୀଲ ଶାଲକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଲସିଥିର ଅତିଥି
ଶାବ ନମନେ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଦିଲା କିମ୍ବା ଯାଇଛି ଯେ
ଏହା ଅତିଥି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଦାତ ଅଟିର ।

। । বাহু ঘূর্ণেন্দ্রিয়া ঘোষণ সম্ভব দার্শক ঘোষণ
ক্ষমতা অন্তর্ভুক্ত করেন এবং একে নির্দেশ করে পড়া
অসম। নথিকলা বিবর এক সুন্দর কলাগী প্রকারে তাহার
আলোচনা পূর্বে অকাপ পরিচয় দেওয়া। প্রাপ্ত কর্তৃতা আৰু
বাহু নিবৃত্তি প্রে ঘোপন কৰিবারে একাধিক কৰ্তৃতা
প্রদৰ্শন একক কৰে উল্লেখ কৰিবাকৰুণ। কৰ্তৃতা ও
প্রকারভাৱ পৈলো প্রকার বাহু কৰ্তৃতা কৰিবাকৰুণ।
কৰ্তৃতা কৰিবাকৰুণ কৰিবাকৰুণ। প্রকারভাৱ কৰ্তৃতা
কৰিবাকৰুণ কৰিবাকৰুণ। প্রকারভাৱ কৰিবাকৰুণ।
কৰ্তৃতা কৰিবাকৰুণ। প্রকারভাৱ কৰিবাকৰুণ।

“ । କଣେ ମନ୍ତ୍ରୀ କୌଣସି କୃପା ସଜରେ ଦନ୍ତା
କହିଲୁ । ଫଳେ ସେ କୃପାବନ୍ଧୁ କହିଲୁ ଯେ ଅର୍ଥେ
ଦିଦେଶ ପାଇଅଛୁ” ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତର୍ମାୟଟି ମୋତେ ଦିଅ ମୁଁ
ତାହା ରଖିବ ଏବ ସେତେବେଳେ ତାହା ଦେଖିବ ତୁମ୍ଭର
ସରଗ ବନ୍ଧ ବନ୍ଧ ଭରଇ ବଲ, ସବ ମୋତେ ସରଗ
ବନ୍ଧକାର ଗୁରୁ ତେବେ ସେତେବେଳେ ଅଙ୍ଗୁଳୀଟି ଦେଖିବ
ତେତେବେଳେ ମନେ ଭରଇ ଯେ ଦନ୍ତରୁ ମୁହିଟି ମାଲି-
ବାରେ ସେ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଏକଥାଟି ମୋତେ ସୁରଗ
ବନ୍ଧକାର କେବେ ଉପାୟ ଦେବ ।

ପ୍ରେସିପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀପୁର ଉତ୍ତଳଦୟପିତା ସମ୍ବାଦକ ମହାଗମ୍ଭୀ !
ଅଧିଶ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ଏହି କଷ୍ଟମୁକ୍ତ ଅଧିଶ-
ଙ୍କ ପଦିକାରେ ପ୍ରକାଶ କର ସବ୍ୟବାଧାରଣ
ପାଠମାଜଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଲେ ମୋହର ଅଭି-
କାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଏହି ଉତ୍ତଳଦେଶରେ ଶ୍ରୀ
କ୍ଲିନାଥ ଦୀପକୁ କବିତା ଓ ଧ୍ୟାନଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ-
କାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିଳିପି ହୋଇ ଅସୁଖ-
ବାର ଦେଖାଯାଏ, ଆଉ ଚାନ୍ଦିକାବିନ୍ଦୁର ବରକ
ରିତିର ଭଗବତ ବାଲେଶ୍ୱର ଦେବଗରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଦ୍ୱାରା ଏବେ ଶୁଣିଲୁ । ଏଥମଝରେ ଶ୍ରୀ ଜନ-
ମାଧ୍ୟଦାସ ମହାମୟ ବେଳକ ଭଗବତର ମର୍ମମୟ
ଦ୍ୱାରା ବର ଘଣାରେ ରତନା ଦର୍ଶନକାରୁ
ସଂସ୍କର ଶ୍ଲୋକ ସଙ୍ଗେ ଜହାଁର ମେଳ ଦୃଥିର
ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଥଙ୍କ ଯେ ଗଢ଼ିଜାତରେ
ଚିନ୍ତାକୁ ଉତ୍ତର ଶାନ୍ତିକାଙ୍କ ଭଗବତର ସଂସ୍କର
ଦରେ ଅନେକ ମେଳଥିଲା । ଯଥାର୍ଥ ବିନ୍ଦୁର
ବିଲେ ସଂସ୍କର ସଙ୍ଗେ ମିଳାଇବାର ପ୍ରାକୃତ
ଦକ୍ଷିଣାରୁ ଲିଲ ଦୁଃଖ, ଯେହେତୁ ସଂସ୍କର
ରତନାର ମର୍ମର ଉତ୍ତୋଳନଦ୍ୱାରା ପ୍ରାକୃତ ରତ-
ନା କରିବାର ସମସ୍ତାଧାରୀଙ୍କରେ ଲାଗୁମ ପ୍ରତିଳିପି
ଅଛି । ଅଉଯେବେ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁରେ ରତନା ଜ
କର ବେଳକ ଗଧିଦେଇ ଅନୁବାଦ ବିଶ୍ୱାକ
ତେବେ ସୁନର ସଂସ୍କର ସଙ୍ଗରେ ମିଳପାଇବ
ଏଥରେ ରନ୍ଦେହ ଜାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ

ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବାଲେଶ୍ଵର ମୁକାନର ଶାବାବୁ
ଭଗବାନ୍ ଦାର ମହାଶୟ ଭାଗବତ ସମୟ
ଛୁପାଇବାପାଇଁ ବ୍ରଜ୍ ହୋଇଯେଉଁ ନୂତନଭାଗ-
ବିତରୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କଳ କରଇ ପ୍ରବାଗ କର ଅଛନ୍ତି
ସେ ବିଷୟରେ ବାବୁ ମହାଶୟକୁ ଅଗେଷ
ଥନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲୁଁ, ଯେହେତୁ ଆମ୍
ଏ ଦେଶନାଥରେ ଅନେକ ଧରାବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି
ସତ୍ୟ ଉଥାପି ଏପରି ସବ୍ଦିଶାଧାରଣଙ୍କ ହୃଦାଳର
ବାର୍ଷ୍ୟରେ କେହି ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଜାହାନ୍ତି । ବାବୁ
ମହାଶୟକ ନିବିର୍ତ୍ତରେ ଏକବି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ
ଯେବେ ନୂତନ କର ସଂସ୍କରଣ ଭାଗବତରୁ ଅ-
ନୂତନ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କର ନିଜାନ୍ତ ବାବ-
ନାଆଦ ତେବେ ଯେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଉତ୍ତନ
ପଦ୍ୟ ରଚନା କର ପାରୁଥିବେ ଏକ ସଂସ୍କରଣ
ଭାଷାରେ ବୁଝନ୍ତିଥିବେ ଏ ପରି ଏକ ବନ୍ଦିଙ୍ଗ
ନିବିର୍ତ୍ତରେ ରଖାଇ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଉତ୍ତନ ପଦ୍ୟ-
ରେ ରଚନା କରିଲୁ ପ୍ରଥାକରାରଲେ ସବ୍ଦିଶା-
ଧାରଣରେ ଜାହା ପ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ଏକ ଆପଣଙ୍କ
ମନୋବାଙ୍ଗ ସଫଳ ହେବ । ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନରେ
ଯେଉଁ ନୂତନ ପଦ୍ୟ ଭାଗବତରୁ ଛୁପାଇ ଅଛନ୍ତି
ଏହିକୁ ଯେଉଁ ମହାଶ୍ୟ ରଚନାକର ଅଛନ୍ତି
ବୋଧନ୍ତୁ ଏ ସେ ଉତ୍ତଳୀୟ ପ୍ରାଚୀତ ପଦ୍ୟ ବିଭାଗ
ତେଜେ ଉତ୍ତମ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳ
ଅକ୍ଷରଗତି କର ଯେ ପଦ୍ୟ ରଚନାକର ଏହା
ନିଜାନ୍ତ ଉପଥାସର ପ୍ରାକ ହୋଇ ଉଠିବା କଥା ।
ଏହି ଯେଉଁ ନୂତନ ଭାଗବତ ଛୁପାହୋଇ ଅଛି
ତହିଁର ରଚନା ହେବ ଯେହି ଲେଖିଲେଇ
ପଦ୍ୟରେଖାନ ହେବ ଜାହିଁ ଉଥାଚ ଆପଣଙ୍କ
କରିବାବାରଣ ତଳେ ଦୂରେବିଦ୍ୟନ ଲେଖୁଥିଲୁଁ
ଆପଣ ଏଥିର ଯଥାର୍ଥ କିବେତନା କର ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଜ ବାହୁବେ । ଯଥା-

୨ ମ ଅଧ୍ୟାୟ
 ଦେଖୁଣ୍ଡ ଘାର ମାନ ହୁତ । ଅନର୍ଥ କୁ ସେ ଉପରି । ୧ ।
 ସାଧୁ ମୋହ ଶୋବ ହର । କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପୂର୍ବର । ୨ ।
 ସେ ଆମ୍ବା ସମ ମୁକ୍ତ ମାନ । ହେଲେହେ ଛଦ୍ରପର୍ବତ ଶଳ୍ପ
 ଏ ପ୍ରିୟ ହେବ ଦୁର୍ଯ୍ୟାଧର । ଦଗ୍ଧର ଏମନ୍ତ ମନ୍ଦର । ୩ ।
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମୁଗ୍ଧରେ ଆସନ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସତ ଦିନାହର । ୪ ।
 ପ୍ରେରିଷ୍ଠ ଘେରେ ଅସମାଜ । ପ୍ରେମତ୍ତାରୁ ତେଜାପଥ୍ୟ । ୫ ।
 ଦେବବା ରହାରେ ରୂପର । ଏ ଅବତାର ଅପରାଧ । ୬ ।
 ମୁଁ ଏହା ଜୋହୁ ଅଛି ଜାହା ଦୂରାଧ ମୋତେ ଘେ ଅଚୁବୀ
 ପ୍ରଜୋପତ୍ତବ ଘୋବ ହୁତ । ଅମାର ବାସନର ସୁତ । ୭ ।
 ଧର୍ମ ନିର୍ବଲାକ ମହିତ । ଏମନ୍ତ ସବୀ କାହିଁ କାହିଁ । ୮ ।

ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟ ଭାବୁ
ବେଳେକ ପଦ ବେଳେ ସହିବାରୁ ନାହିଁବାକୁ

ହେଲ । ଯେ ହେବୁ “ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟାକୁମାର”
“ପ୍ରକୋପତ୍ତବ” ଏପରି ପଦ ଭାଷାରେ ପ୍ରଫେଣ
କଲେ ବେଳେପୂର ସୁନୋଧ ଚୋଇପାରେ
ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟାକାଳୁ ହେବ । “ଶାଖୁସମୋହ” ଏହା
ବେଳେ ସହଜରେ ବୁଝା ଯାଉଅଛି । “ଯେ
ଆଜ୍ଞାଗମ ମୁନୀମାନ” ଯେ ଏକବଚନ, ମୁନୀ
ମାନ ବହୁବଚନ, ଏପରି ଭାଷାରେ ମୁନୀ
ମାନେ କୁଏ ମନୀମାନ ପ୍ରଫେଣ ହେବାର
ଦେଖା ନାହିଁ । “ଏ ପ୍ରିୟହେବ ପୁର୍ଯ୍ୟାଧର”
ପୁର୍ଯ୍ୟାଧ ଗନ୍ଧ ଅର୍ଥ ବୁଝା କିମ୍ବା । “ଏ
ଅବତାର ଅଧିଶର” ଅଧିଶର ବିନା ଅଧି-
ଶାର ହେବାର ଦେଖା ନାହିଁ । “ମୁ ଏହା
ନୋହୁ ଅଛି ଜ୍ଞାନ” ଏପରି କବତାର କିମ୍ବା
ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଦେଖା ନାହିଁ । “କର ମେ
ମୁଣ୍ଡରେ ଅସନ । କରିବୁ ଘୁଷ ଦହୁଣ୍ଡନ ।”
ଏଥର ଅର୍ଥ ବୁଝା ନାହିଁ । ବେଳେ ସହଜ ବିଜ୍ଞାନକାଳୁ
ହେବ, ଆଜ ମଧ୍ୟ କରି ଦୂର ପାଦର ଅଦ୍ୟରେ
ଥିବାର ବିପରି ସୁରମ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

ଏହିପରି ଲୋକଙ୍କେ ଅନେକ ଦୋଷ ଦେଖା
ସିବ ଦେବ ବାବୁ ମହାଶୟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ
ଯେବେ ଏପରି ମହିଳାର୍ଥଙ୍କରେ କୁଳ ହୋଇ
ଅଛିନ୍ତି ତରେବେ ଯେପରି ସଂବାଧାରଣରେ
ଭଲ ହେବ ସେହିପରି କବେଳଜୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ହେଉଥିବା । ଏହା ଅପଣଙ୍କ
କିନ୍ତୁରେ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ
ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ଯେବେ ଅନ୍ତରୁ ଲିଖିବ କଥାବିନ୍ଦୁ
ଅସ୍ତରକର ବୋଧ ହୋଇ ଅପଣଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ
କବିତା ଭଲ ଜଣାଯିବ ଯେବେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
ବୌଧାର୍ଯ୍ୟ ଅପରି ଚାହଁ । ୧୧ ।

। ৭ । কেবল ক্ষেপা প্রতিপাদ্য ।

FOR SALE

A large MUSICAL Box (22 inches $\times$ 9) playing eight Polkas, &c., with an accompaniment of six Bells, in good playing order.—Rupees 80 (cost Rs. 250.)

Apply to the Supt. Mission Press,
who has been requested to dispose of
the above.

ମୁଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ଏକା ଦିନେ ପରେଇବା । ବିଜୟା । ୧୨୫

ପ୍ରତିକାଳର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମହାନାନ୍ଦିକାରୀଙ୍କ ମହାନାନ୍ଦିକାରୀଙ୍କ
ପ୍ରତିକାଳର ସମ୍ବଲପୁରେ ମୁହଁତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ

ବ୍ୟାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶ

୪୨ ଅଧୀ

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ପ୍ରେସଲଟ ସାହେବ ଅଚିକା
ମୁଳ୍ୟରେ ନିୟମିତ କରିବାର ପ୍ରସାଦକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଣାମ କରିଥିଲୁଛି । ଏହାପାଇଁ ମୁଲ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ବିଭିନ୍ନ । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର
ମନ୍ତ୍ରସଂଧାର ବେଳନ ଟ ୪୦୦ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଣୀ
ଟ ୩୦୦ ତୁମ୍ଭୁୟ ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୨୫୦ ଏବଂ କୁଣ୍ଡଳ
ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୨୦୦ ଖା । ଏ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଥାରେ
ନିୟମିତ ମନ୍ତ୍ରସଂଧାର ଏବଂ ଜେଷ୍ଠାତା କଲେକ୍ଟ୍
ପରିକଳ୍ପନା ବେଳନ ସମାଜ ହେଲୁ ସମ୍ମୋହର ବି-
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆପଣ ।

ଅମେଲାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତ ସହି ଅକ୍ଷ-
ର ଦେଲୁ ସେ ବାବୁ ଶକ୍ତିଶିଖ ମୁଖ୍ୟମ୍ ଏମ
ଏ କବ୍ୟମେଣ୍ଟ ବଜାଳକୁ ବପ୍ରଳା ଅନବା-
ଦିତ ପଦରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ଏ
କାର୍ଯ୍ୟଟି ଲାର୍ଗାଲ ପାତ୍ର ରହିଲାକ ବାହେବଳ
ହସ୍ତରେ ଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ମୃଦୁ ହେବାରୁ ଶକ୍ତି-
ଶକ୍ତି ବାବୁ ସେ କର୍ମ ପାଇଲେ । ମାନ୍ଦବର
ଛତକ ବାହେବ ଏ ପଦଟି ଜଣେ ବଜାଳକୁ
ଦେଇ ସମସ୍ତକୁ ଧଳିବାଦିର ପାଇ ହୋଇ
ଅଛିବି ।

ମୁଦ୍ରାଯତେ ବିଷୟକ ଅଳକ ସଂଶୋଧନ
ଛିଲିର ଯେଉଁ ଅଳକର ପାଣ୍ଡିଲିପି ସରଜନ-
ର୍ଦ୍ଦୀପୁ ବନ୍ଦକସ୍ଥାପକ ସମ୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଦୁଇ ଜାତୀୟ କମିଟିବି ହୋଇ ଅଛି । ଏ ଅଳକ

ପ୍ରକାଶରେ ଯେତେ ଆବେଦନ ପଥମାଳ ଗର୍ଭ-
ଶ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍‌କୁ ଯାଇଥିଲା ସେ ସମସ୍ତ ବିଷ୍ଣୁଳ ହେଲା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ କାହାର ଅନ୍ତରେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ
ଓ ଯାହା ଫୁଲ୍‌ବୁ ଛୁଇବର ଥିଲେ ତାହାର
କଲେ । ସମ୍ବାଦରେ ସବୁଆରବଥ କଟ ଏକ ଦୀର୍ଘ
ବକ୍ତ୍ଵା କଲା ବନ୍ଦବନ୍ଧୁପାତକ ସବର କାର୍ଯ୍ୟର
ପୋଷକତା କଲେ ଏକ ଭାବତବର୍ଷଗୁ ବିଳତ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଯତ୍ତ ଅଜନ ବିଚୁନ୍ଦରେ ଯେତେ
ଅଗଭି ହୋଇ ଅଛି ସେବକୁ ଜଣ୍ଣନ ପକ୍ଷରେ
ଅନେକବେଳେ ଦେଖାଇଲେ । ଅରମେଷରେ
ମହାମାଳ୍ୟ ଲାଟଗାହେବ ଏକ ବକ୍ତ୍ଵାଗ୍ନୀ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ସେ ମୁଦ୍ରାଯତ୍ତ ଅଜନବ୍ୟାପ
ଅନେକ ଉପକାର ହୋଇ ଅଛି ଏହା ଜାରି-
ହେବାର ସାତମାସ ହେଲା ଓ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ଦେଶୀୟ ସଂକାଦପତ୍ରର ଲେଖା ଅନେକ କଲ
ହୋଇ ଅଛି ଅଜନକ ଏପର ଅଜନ କରିବାର
ସେ ବିଶେଷ ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଜହାନ୍ରେ କିଛି
ସନ୍ଦେଶ ଜାହାନ୍ । ଏଣିକି ଦେଶୀୟ ସଂକାଦପତ୍ର-
ମାନେ ଯେପରି ଯଥାର୍ଥ ସଂକାଦମାଳ ପାଇବେ
ତରଂକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେବ ।

ଯେଉଁପି କି ଅନ୍ତର୍ଭବ ମୁଦ୍ରାଯେଷ କଷୟକ
ଆରକ କିମ୍ବବନ୍ଧ କରିବାଦ୍ୱାରା ମହାମାଳ୍ୟ
ଲତ୍ତିଲିଙ୍ଗର ସାହେବ ସଂପାଦାରଙ୍ଗଜ ସମୀପରେ
ଦେଖୋୟ ବଂବାଦ ପଥର କନ୍ତୁ ବୋଲି ପର-
ଚିକ ହୋଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଉଥାତ ସ୍ଵାବାର

କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ସଂ-
ବାଦ ପଥର ମଙ୍ଗଳ ବାମନା କରିବାକୁ ଏହି
କରୁ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସଂବାଦପଥର ହଜି ନମିରୁ
ବେଳେ ପ୍ରକାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦରୁ ଅଛିନ୍ତି ।
ଯେମନ୍ତ ଇଂଗଲୀ ସଂବାଦପଥମାନଙ୍କୁ ରଜକାୟ
ସଂବାଦମାନ ଯୋଗାଇବାର ନିଯମ ହୋଇଥାଏ
ସେହି ପର ଦେଖାୟ ସଂବାଦପଥମାନଙ୍କୁ ଯୋ-
ଗାଇବାର ବନୋବସ୍ତୁ ହେଉ ଅଛି । ସଞ୍ଚିତ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଇଣ୍ଡିଆ'ରୁ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରଗର ହୋଇ
ଅଛି କି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିଜ୍ଞାପକ
ସଂବାଧାରଣର ଜାଗବାର ଅବଶ୍ୟକ ସେ ସମସ୍ତ
ବେଳକି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ କର
ହୋଇ ଇଂଗଲୀ ଓ ଦେଶୀୟ ସଂବାଦପଥମାନ-
ଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ । ସବୁ ସଂବାଦପଥରେ
ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାର ବିଜ୍ଞାପକମାନ ଶିଥା କରିବାକୁ
ହେବ ଏମନ୍ତ ନୁହେ, ସ୍ଥାନୀୟ ହାବିମନାନେ
ବିବେଚନା ପୂର୍ବ ବେଳେ ଗୁଡ଼ିଏ ସଂବାଦପଥ
ବାହିନେଇ ଉଚ୍ଚରେ ବିଜ୍ଞାପକମାନ ପ୍ରକାଶ
କରିବେ । ଏ ଅଞ୍ଚିତ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ଅଛି ।
ଗଜେଟର ପାଠକ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ସୁଭନ୍ଦୁ
ଉଚ୍ଚରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପକମାନ ପ୍ରାୟ ସଂ-
ବାଧାରଣର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ଥିଲୁ ନାହିଁ ।

ହାବମଙ୍ଗ ଗସ୍ତ ବିଷୟରେ ଅମୂଳାନଙ୍କର
ଶେଖିଲଠ ଥାହେବ ଏହି ଘର ମଜ ପ୍ରକାଶ କର
ଅଛିନ୍ତି କି କଲେହୁପୁରମାନେ ଅନୁଭବ ବର୍ଷରେ

ଛିଲମାସ ଓ ସବତ୍ରିକଳଙ୍କ ହାତିମାନେ ଗୁରୁ-
ମାସ ମୋଟିବଳ ଗସ୍ତ ବରିବେ । କେବଳ ଶାରୀ
ବାଳରେ ଗସ୍ତ ବରିବା ହିତାନ ଆବଶ୍ୟକ
ନୁହିଲ ଅନେକ ଛିଲ୍ଲାରେ ନଷ୍ଟାକାଳ ଗସ୍ତ
ବରିବାର ଉଷ୍ଣୟକୁ ସମୟ ଅପରା । କଲେକ୍ଟ-
ବିମାକେ ବଚେର ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟବୌଧି ପ୍ରାନ-
ରେ ଅସଂଖ୍ୟା ଛିଲ୍ଲାର ଲୋକଙ୍କୁ ନ ରେତିବାର
ଅଭିନାସ ଦୟାରୁ ଲୋକଙ୍କ ଉପରୁ ଭାସାଇର
ଅସାରା ହିତ ଯାଉ ଅଛି । ଯେଉଁ ହାତିମ
ଅସଂଖ୍ୟା ଛିଲ୍ଲାକୁ ଭଲରୁପେ ନ ଜାଣେ ଓ
ଭୂମିଶାଖା ପ୍ରାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବିଶ୍ଵା
ନ କରେ ସେ ସୁଯୋଗଖ ହାତିମ ହେବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହଇ । କେତେବର୍ଷ ହେଲ ଏ ବିଷୟ-
ରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତକ ଦେଖ ଯାଉ ଅଛି
ଏହ ଜହିଁର ଫଳ ଫଳ ହୋଇ ଅଛି ।

ହେଉଛାଏ ସାହେବଙ୍କ ଉପର ଲିଖିତ ଅର୍ଥ-
ପ୍ରାୟଟି ଯାଥାର୍ଥ ଅନ୍ତର । ଆଗେ ହାବିମମାନେ
ଯେମନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ହେପର ଦେଖା ନ ଯାଏ ଓ ସେହି ହେଉବୁ
ଧୂର୍ବ ହାବିମଙ୍କ ସୁଖ୍ୟାଚି ବର୍ତ୍ତମାନ ହାବିମମାନେ
ଲିଖିଥାଏ କାହାକୁ । ଧୂର୍ବ ହାବିମମାନେ
ମୋଧୁରଙ୍କ ଗୁଡ଼ ସମୟରେ ଗାଁ ବୁଲ କେତେ
ଲୋକର ଚାହିଁ ବିବାଦମାନ ଦଳି ଦେଉ ଥିଲେ
ଓ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଏମନ୍ତ ମିଶୁଥିଲେ ଯେ
ଲୋତେ ହାବିମଙ୍କ ହାତଧରି ଏବରୁ ଢାଣିଲେଇ
ଯାଉ ଥିଲେ । ଏବେଳ ହାବିମଙ୍କ ଦାଶୁରେ
ଦେଖିଲେ ଏବରୁ ତରିପଳାକୁ । ଅମ୍ବମାନେ
ଆପାବରୁ ଯେ ଶ୍ରେଷ୍ଠସାହେବଙ୍କ ମଜାନ-
ଯାଧୀ ହାବିମମାନେ ଏଣିବି ବର୍ମବାରବ ହୋଇ
ଥିଥାଏ ସୁଖ୍ୟାଚି ଏବି ପ୍ରକାଙ୍କ ସୁଖ ବର୍ତ୍ତକ
କରିବେ ।

ମୁଦ୍ରଣ ବିଭଳସନ୍ଧି ।

କଥୁଳ ସିଥର ଯେ ବହାବ ଗୋଲ୍ଲା
ବହାସେବ ବାହୁଳ୍ୟ ଫେରିଥେବିଲେଣି । ଅମେର
ଆହାକ ସ୍ଵରେ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେତେବଳଙ୍କର
ସମସ୍ତପଦର ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଏବଂ ୧୦-
ମଜ୍ଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ବଜ୍ରା ସ୍ବରଥିବାର
ସଜେତଷ୍ଠିତ କାନାପ୍ରକାର ଉଥିଶ୍ଚିବେନମାତ୍ର
ପଠାଇଥାଇନ୍ତି । ଏପରି ଏମନ୍ତ ସୂଚି ବଥୁଳ
କୁଆର ଯେ ଅମେର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଥିବି ଯେଷାଥରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କେତେବଳଙ୍କ ସହିତ ଶାକ୍ଷାତ ବର୍ଷ-
ବାର ଛାପ୍ରକାଶ କରିଥାଇନ୍ତି । ଯେବେ

ଏପରି ହେଲା ତେବେ ସୁବ ଦେବାର ଅଶକ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ସୁଚର ଆସ୍ତୋଳନ ଉଦୟପରିଷତ୍ତର
ଲାଗିଥାଇଛା । ଝଂଶୁଜୀଙ୍କ ସେଇୟ ଜେପ ଉତ୍ତରାଧି
ସୁଚର ଖମସ୍ତ ଉପକରଣ ସୀମାପ୍ରଦେଶକୁ ପ୍ରେ-
ରିତ ହେଉଥାଇ ଏବଂ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟିନ୍ଦ୍ର
ନାହାନ୍ତି । ବିଥିତ ହୁଆର ଯେ ଅଳିମରଜନ୍ମ
ଠାରେ ୫୯ ହଜାର ସେଇୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି
ଓ ୪୨ ଗୋଟିଏ ତୋପ ବଜାଇ ହୋଇ ରହିଥାଏ
ହେଲେ ବିକ୍ରିଲେବ ବନ୍ଦୁ ହେଉଥାଇନ୍ତି ।
ବିଲୁତର ସମ୍ମାଦିତ୍ତ ଜଣାଯାଏ ଯେ ହେଠା-
ଲେବେ ଅମିରଙ୍କୁ ଯବ୍ଦି କରିବା ସକାମେ
ନିଜାନ୍ତ ଲାଜୁକ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ତେବୁ
କରିବିବର୍ଷାୟ ଝଂଶୁଜ ସମ୍ମାଦିତ୍ତର ମନ୍ତ୍ର ଏହି
ଯେ ସୁରକ୍ଷାର ଅରମ୍ଭ ହେଲେ ତାକ କାରଣ
ବିଲମ୍ବ ହେଲେ ଯେବେ ଅମିର ଚାଣିଯାର
ବାହୀଯ ପାଇବ ତେବେ ସୁବ ଅରମ୍ଭ ପବଳ
ହେବ ଓ କର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ସହଜରେ ହୋଇ-
ପାରେ ତାହା ତେବେବେଲେ ବହୁ ଅଧିକରେ
ସିଦ୍ଧ ହେବ ।

ଶାକୁ ଓ ମାଗଣ ।

ପୁରୁଷବାଲରେ ମଗଳଚନ୍ଦ୍ର ଜନ୍ମିଯାଇନାକେ
ବେତ୍ତରେଲେ ବୌଧି ବିଶେଷ ଜର୍ଣ୍ଣି
ପ୍ରସ୍ଥୋଜନ ହେଉଥିଲେ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ମାଗଣ
କରି ଟଙ୍କା ଲେଉଥିଲେ । ଉତ୍ତମାନକୁ ସେବା
ଆ ରହିଛି ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱାରାଇଥିରୁ ତେବେ ଗଢ଼ିଲା
ତରେ ମାଗଣର ସ୍ଵର ଅବଧି ବିଶେଷ ପ୍ରବଳ
ଅଛି । ସକାଳର ବୌଧି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ
ପଢ଼ିଲେ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ମାଗଣ କରି ଝଞ୍ଜା
କିଅନ୍ତି । ଏବୁ, ଦନ୍ତପୂରେ ଏବୁ, ଶୁଳରେ
ଏତେ ମାଗଣ ହୁଅର ଯେ ପ୍ରଜାନାନେ ଜାହା
ଦେଖାକୁ କିନାନ୍ତୁ କଷ୍ଟକର ମନ୍ତ୍ର ଏବୁ ଜାହା
ନ ଦେବା ଓ ସକାଳୁ ଜହିଁରୁ ଶାନ୍ତ ବରବାରୁ
ମେଲ ବରନ୍ତି । ସୁଚରୁବ ଗୁଜା ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା
ଦେଖିଲେ ଏବୁ ମାଗଣରୁ ଶାନ୍ତ ନିଃସ୍ଫୁରନ୍ତି ।
ଇଂସତରିମେଣ୍ଡା ମାଗଣକୁ ଦୁଷ୍ଟଶୀଘ୍ର ଜ୍ଞାନ
କରି ଜହିଁ କିବିତରୁ ଯାନ୍ତୁ ଜାହିଁ ବିଲୁ ଜାହାରୁ
ଏବୁ ସର୍ବ ଜାମ ଦେଇ ମାତ୍ରକୁଟ୍ଟରେ ଅଦ୍ୟାପୁ
ବରନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ବିବେଚନା କରି ଦେଖିଲେ
ଖାଦ୍ୟ ଏବିଷକାର ମାଗଣ ଅଚ୍ଛା । ପ୍ରଭେଦ
ଏକିକି ଯେ ମାଗଣଙ୍ଗ ଏବିଷକାର କରିଦୟା
ଦ୍ୟାବରେ ମୋତ ବିଜୋତି ହୋଇ ପକାଇ

ଯାରୁ ଅଦୟ ସ୍ଥିତିର ମାଧ୍ୟମକୁ ଅଭିନନ୍ଦ ସୂଳ୍ୟ କିମ୍ବା ଶୂନ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ଆୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଣାଯାଇ ହୁଅର ମାଧ୍ୟମକୁ କାଗଜରେ ପଢ଼ିବା ପରେ ଅବା ଭଲ ଲାଗୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କ କିବେ କିମ୍ବାର କାର୍ଯ୍ୟରଙ୍ଗ ଖାଲୀ ମାଗଣୀରୀରୁ ଲିବୁଛି ଏହାର ମାରଣସର୍ବତ୍ର ପ୍ରକାଶନେ ଯାହା ଦିଆଯାଇଛା ପରି ଏମାତ୍ର ଲକ୍ଷଣ କିମ୍ବାର ଅବର ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାଶର ମାଗଣର ଭାବ ଅଭିନନ୍ଦ କଠିନରୂପେ ପଡ଼ିଲେହେଁ ମେ ଜାହା ଅବକାର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କର ଦୂର ହୋଇ ରହିରା କିନ୍ତୁ ଖାଲୀରେ ଜାହା ନୁହେ । ଖାଲୀରୁଥେ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ଗର୍ଭ ବନ୍ଦୁରକୁ ଆବର କରିବ ବିନଶ୍ଵର ଟଙ୍କା ଏଣେ ତେଣେ ବନ୍ଦୁ ଦୋଷଯାଏ ଓ ଖାଲୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅଭିନନ୍ଦ କଠିନକର୍ମ ବୁନ୍ଦାରୁ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତର୍ଗୁଳରେ ଉଚ୍ଚିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସଥାର୍ଥ କୁଅର ଅନ୍ତର୍କାଳୀନ ଶୁଳରେ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥିବାର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଳନରେ ଦୂରରୂପେ ହାଜି ପାଏ । ଏଥିରୀର ଆମ୍ବାନକେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ ଖାଲୀରୁ ପ୍ରାୟ ବେଳ ମୁହଁ ମାରି ଜାହାରୁ । ଆର ଗୋଟିଏ ବିଥା ଏହି ଯେ ମାଗଣର ପ୍ରୟୋଜନ ପ୍ରକାଶନେ ଯେମନ୍ତ ସହକରେ ଗୁଣ୍ୟାରକ୍ତି ଖାଲୀର ପ୍ରକାଳନ ଯେଉଁ ରୁହିପାରକୁ ଲାଗି । ସୁତ୍ରମୁଖ ମାହିଦିକୁ ଅକ୍ଷୟ କବେବିନା ବରନ୍ତି । ଲକ୍ଷଣର ମଜଳକୁର ହେବ କିମ୍ବା ପୁଦ୍ରକଳାର କବାହ ହେବ କିମ୍ବା ସଜା ପୁର୍ବକୁନ୍ତରୁ ବିଜେ କରିବେ ବା ହାତୀ ଦୋତା ବି ବହୁମୁଲଧାର ଦ୍ୱାରା କିଣିବେ ଅଥବା ରାତ ପରିଶୋଧ କରିବେ ଏଥିରୀର ଗୁରୁତ୍ବରେ ମାତ୍ରାର ହେଲ ଏହା ପ୍ରକାଶନେ ସହକରେ ଗୁଣ୍ୟାରକରେ ଯେଯେପରି ହେବ ଆଗଣା ଲଗ୍ନାର ଦେଇ କିମ୍ବିନ ରହିଲେ ତେଣେ ଦୂରକର କ୍ଷଣ ଅଭିନନ୍ଦର ଜକଣା ଦେବାକୁ ପଢ଼ିଲ ହାହଁ ଏଥିରେ ଜାହାଙ୍କୁ ବଜ ବାହୁମାନ ହାହଁ । କିନ୍ତୁ ଶିଳସେନର ଖାଲୀର ଲକ୍ଷଣମେଘ ବାହୁବି ବିଶାରଦକୁନ୍ତି ଏକଥା ଦେବତାରେଲେବ ଲାଗନ୍ତି । ବୋଧ ହୁଅରୁ କେତେକଣ ଦରବାରିର ଓ ପିତ୍ତେତବନ୍ତିରୁ ଛତା ଦେଗର ଅନୁକାଳୀନ ଲୋକ ଉଚ୍ଚିର ରତ୍ନ କିନ୍ତୁ କାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସବ୍ରାଥାରକାର ଧୂବିହାର ଏହି ଯେ ଲକ୍ଷଣମେଘ ନାନାରୂପାୟରେ କେବଳ ପ୍ରକାଳନରୀ ଧନ ହେଉ କିମ୍ବାରୁ ଧନ ହେଉ କିମ୍ବାରୁ ଧନ ହେଉଥିବାରୁ । ସୁତ୍ରମୁଖ ଉଦେଶ୍ୟ ନ କିମ୍ବାରୁ ମାତ୍ର ଦେବାକୁ ଅହୁର କାନ୍ତର ହେଉଥିବାରୁ । ଏହି ପରମ ଜକଣା ଓ ଜାହା-

ଛା ୨୭ ରିକ୍ଷ ଅଳ୍ପ ବର ସନ୍ଦ ୧୯୭୮ ମସିହା

ଉତ୍କଳପାଠିକା ।

ପ୍ରକାର କର ଦେଇ ବଣ୍ଟ ଥିବାରୁ ଶାକ୍ସବ
ବର ଆହୁର ହଠଳ ହୋଇ ହୁଅର । ଅବଶ୍ୟ
ଆମ୍ବେମାନେ ସ୍ଥାପାର କରୁ ଯେ ଗଡ଼ିଜାତର
କିମ୍ବା ବହୁରୂର କର ଆଦୀଧର ପ୍ରଶାଳୀସଙ୍ଗେ
ଛାନ୍ତିଗରର୍ଭମେଣ୍ଟକର ଉଦ୍‌ଦିତ ଓ କରି
ପର୍ବତପ୍ରଶାଳା ପଞ୍ଚଳ ଓ ସୁଲାର ରଜନା ଅଙ୍ଗର
ମାତ୍ର ହେଲେ କି ହେବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଜାମାନେ
ଉଦ୍‌ଦିତ ତତ ବୁଝିପାର ନାହାନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେମାନଙ୍କୁ ସକଳପ୍ରକାର ଶାକ୍ସ ଅଭ୍ୟାସର
ପର ଗୋଧ ହେବ । ଛାନ୍ତିଗରେ ଲେବେ
ଜାହାପ୍ରକାର ବାନ୍ଧାର ଶାକ୍ସ ଦେଇ ଖଣ୍ଡରେ
ଅଛନ୍ତି ତର୍ହୁର କାରଣ ଏହି ଯେ ଧେମାନେ
ପ୍ରସ୍ତୁତକ ଜାଣି ଆପଣା ଉଷରେ ଶାକ୍ସ
ବିବାନ୍ତ । ଏଠାରେ ଶେଷର ନୃତ୍ୟ । ଯଦ୍ୟପି
କି ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ହତ ସକାମେ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କଠାରୁ ଶାକ୍ସ ହେଉଥିବାଟି ମାତ୍ର
ଆମ୍ବେମାନେ ତାହା ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ଓ କି
ବୁଝିବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ନନ୍ଦି ଅସମ୍ଭାବ
ଅନ୍ତର ହେବ ନାହିଁ । ଯେମନ୍ତ ପିଲମାନଙ୍କୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲାଭବାକୁ ହେଲେ ତର୍ହୁ ସବେ
ଚରୁରଳେବ ଗୁଡ଼ ନିଶାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ପିଲ
ଜୀବବାକୁସମ୍ପାଦ ସେହିପର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟକର
ଉଚିତ ଯେ ଶାକ୍ସକୁ ଗୋପନଭବରେ ଆଦୀଧ
କରନ୍ତୁ ହେତୁ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ
ପ୍ରକାମନର ଶାକ୍ସବ୍ସାଗ ଅଙ୍ଗର ଯେମନ୍ତ ବି
ଲବଣ୍ଯକର କଣ୍ଠମ ମାସ୍ତୁଳ ଉତ୍ସାହ ।

ଓଦ୍ଧରାର ପାପକ ସମ୍ମର୍ତ୍ତୟ

ଚାର୍ଟିଙ୍ ଉତ୍ସପନ ।

ଗର କେତେକ ସ୍ଥାବରୁ କଲାକାରୀ ବେ-
ଚେଟରେ ସନ ୫୨୩୮୮୮ ଶାନ୍ତି ବଜାଲାର
କମିଶନରମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ
ଆସୁମାନଙ୍କ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ସାହେବଙ୍କ ନଗାମତ
ବାହାରୁଥାଏ । ଉହଁ ମଧ୍ୟରେ ଚଲିଛି ମାତ୍ର
ଜାତ ରଖିର ଗେତେଠରେ ଡିଗାର ଗଡ଼ିକାଳ
ଏକ ମୂଳକବନୀ ମାତ୍ରକର ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟ
ମଞ୍ଚକରେ ଘବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନଗାମତ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିଲା । ଆସୁମାନଙ୍କ ଉହଁର ସାବୁଣ
ଏଠାରେ ଉଦ୍‌ଦିତ କଲୁଁ ଯଥା;—

ଗୁଡ଼କାଳ ମହାଲ ।

କଳ୍ପନ ଦର୍ଶ ଅରମ୍ଭିତାରୁ ସନ ୫୭୭
ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟ ଜା ୧୦ ରଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ
ତୁମ୍ଭର ମାହେନ ଏକଠି୦ ସୁଥରଣ୍ଣଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲେ

ତହୁଁ ଉଭାରୁ ରେବନ୍ଦା ପାହେବ ଆସି କର୍ଷ
ମେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲୋ । ଗ୍ରାସକୁ ସ୍ଥିତମହେଳ
ବର୍ଷ ଗେଷ ଉଭାରୁ ନିଷ୍ଠକୁ ହେଲେ ସୁତରଂ
ତାହାଙ୍କ ରିଯୋର୍ଡ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ରନ୍ଧାପାଇଥିବା ମାରକେନ୍ତିରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଅଛି ଉଥାତ ରିଯୋର୍ଡଟି ସଂଗାଂଶରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଏକ ସୁଖକର ହୋଇଅଛି ।

ସରକାରୀ ଜ୍ଞାପନକାଳ ଅତିଶୁଳ ଓ ବାନ୍ଧିବା
ଜ୍ଞାଲୋ ସମ୍ମ ଅଦ୍ୟାୟ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
କେତେ ଠଙ୍କା ଆଗରୁଳ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ ହୋଇ
ଥିଲା । ବାମଜାତି ଅସୁଲବାନ୍ତର ଠଙ୍କାରୁ ଗଂ
ଲିଗ ହଜାର ଠଙ୍କା ମୟୁରରଙ୍ଗର ମହାନ୍ତକାଳୀୟ
ଦିଆଯାଇ ଆହୁର ଟ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅମାଜତ
ଥିଲା । ବାମଜାତି ସନ୍ ଟ ୮୭୭ ମସିହାର ବି
ଦ୍ରୋହ ଉତ୍ତାରୁ ଖାପ ହୋଇ ଟିଂକୁମର ତେ-
ପୁଣି କରିଗଲିରଙ୍କ ଶାବନରେ ଥିଲା । ମାସ
ମୟୁରରଙ୍ଗର ମହାନ୍ତକାଳୀୟ ଅବଶିଷ୍ଟ କଜନ୍ତର
ଶାବନକାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତମ ଦେଶାଧିକାରୀ
ଜାହାଙ୍କୁ ଏହି କିମ୍ବମରେ ଏ ମହାଲ ଏ କର୍ଣ୍ଣ
ଫେରତ ଦିଅଗଲା କି ମହାନ୍ତକାଳୀୟ ପରିଵାର
ସୁରୂପ ଜାହାଙ୍କର ବଡ଼ଭାଇ ବାମଜାତିରେ
ରହିବେ, ପୁଲଦ୍ସମଜ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କର ବେଳେଗୁ
ଏବଂ ବରଦାର ବେଳେଗକୁ ଅର୍ପିତ ହେବ,
ପ୍ରତଳିତ କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମିଆଦ ଗେଷ ଅର୍ଧାତ୍
ଆଗାମୀ ବନ୍ଦର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥିର ରହିବ ଏବଂ
ଯେତେ ସ୍କୁଲ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଥିଲା ସେ ସମସ୍ତ
ରକ୍ଷିତ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା
ମନ୍ଦିରମାନ ମନ୍ଦିର ହେଉଥିବା ।

କେଙ୍କାଳାଲର ଗୁଡ଼ ନାବାଲଗ ଥିବାରୁ
ଏ ମହାଲ ଖାସ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିର ଜମା
ପାଇଁ ଦେଇଲା ଏଥିରକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯାଇ
ପାଇଁ କାଳି ଥିଲା । ସମ୍ମତ ମହାଲର
ମେଧିକା ସଥାପନୀରେ ଅଦୟ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ କର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୩୫୪- ଲମ୍ବ
ଦେବାନ୍ତା, ମାଲ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟର୍ଥ ମହାଦେଵମା । ଧ-
ଏବଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୩୬୭ ମହାଦେଵ
କାଙ୍ଗ ଥିଲା । ଚିଙ୍ଗାକାଳ ଶାସ ହେବାରୁ
ଏବଂ ରଣସ୍ଥରର କୋଳମାଳ ହେବୁରୁ ନକ-
ଦମାର ଶୁଣ୍ଡା ଦେଇଥିଲା । ମୋଟ ମହାଦେଵ
ଅଧେ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ବାବତ୍ତ ଥିଲା ।

ଫୁଲଦାଘ ନବଦିନାମାନ ସାମାଜିକ ପ୍ରକାଶର
ରର ଥିଲା । ୧୯୫୨ ଜନ୍ମର ନବଦିନା ନାମରେ
ଚରଣ ମାର୍ଗିଷ୍ଠ ଏବଂ ୧୯୫୩ ସାମାଜିକ ଗେଣ୍ଟା

ବାକତର ଥିଲା । ସଙ୍ଗୀନ ମନ୍ଦିରରେ
ଚାହିଁ ଜୀବନକୁଳ ବଧ ଛାଟା ଅପରିଧିଷ୍ଠିତ
ନରହିତରେ ଏକ ଗୋଟାଏ ଡକାଇଣ ଥିଲା ।
ଗୋଟାଏ ଜରିବିଲାଏ ନକଦମାରୁ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ନରବଳ
ବୋଲି ଉପୋର୍ବେ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସୁପରିଶ୍ରେଣୀ
ଶ୍ରେଣୀ ଜିବାଇଲାରେ ଜାହା ଅଯଥାର୍ଥ ଧୂବାର
ଜଣାଗଲା । ଅପରିଧିଷ୍ଠିତ ଜରିବିଲା ମନ୍ଦିର
ଶମଦିନମା ଦେବଳ ବନିଲାଜେ ମଦିପାଜ ବର
ବଜ୍ରା ଧରିବାରୁ ଜାଇ ହୋଇଥିଲା । ଡକାଇଣ
ମନ୍ଦିରମାରେ ଆସାମାନେ ଦିଶ୍ୟ ପାଇଥାଇନ୍ତି
ଏକ ଅଗ୍ରହୀ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଏକ ଅଂଶୁନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥାଇ ଏଥରେ ଲେଣ୍ଡନେଣ୍ଟ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ର
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ।

ସମସ୍ତ ଗତିଜ୍ଞାର ମହାଲରେ ୧୯ ସୂଳ
ଅଛି ଜହାନରେ ୦୦୪୮ ପିଲା ପାଠ କରନ୍ତି ।
ଅଜଗୁଳ ଓ ବାଙ୍ଗର ସୂଳମାନ ସ୍ଥାନୀୟ ସର-
କାର୍ଯ୍ୟ ଆଶ୍ରମ । ବାମନ ଘାଁର ଏ ସୂଳର
ଅଧେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସରକାର ଦେଉ ଥିଲେ ଏଣିକି
ମହାଗଜ୍ଞ ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବାକୁ ଅଣୀବାର
କରିଅଛନ୍ତି । କନ୍ଦମାଳରେ ୧୭ ସୂଳ ଅଛି ଓ
ଜହାନରେ ୫୮ ଜଣ ପିଲା ପରିଚାର । ଏଥର
ଖର୍ଚ୍ଚ ମହିଦୋକାନର ଢାକୁରୁ ଉଠଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦୋକାନର ଢାକୁରୁ ୫୫ କା ଲେଖାଏ । କର୍ଷ
ଶେଷରେ ଏ ଧର୍ମରେ ଟ ୪୩୭୧୫ କା ଜମା
ଥିଲା । ଏଥର ବୌଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଂଶ ଜୁଡନ ସୂଳ
ସ୍ଵାପନରେ ବ୍ୟୟ ଥୋଇକାହିଁ ଏହା ଦେଖି
ଲେଖୁଣ୍ଣ ଗର୍ଭର ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ କେଉଁଛନ୍ତି ଓ ମୟୁରଭାଙ୍ଗ
ଏ ଉଦୟ ଗତିଜ୍ଞାର ମହାଗଜ୍ଞମାନେ
ଆଗନ୍ତୁ ମନୋଯୋଗୀ ଆଶନ୍ତି ଓ ଶେଷ ଲିଖିଛି
ବ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ତର ଅଧିକ ଅନ୍ତି ।

ରଣପୁରରେ କିଶୋର ଗୋଲମାଳ ଥିଲା
ଗ୍ରାୟକୁ ରେବନବା ସାହେବ ସ୍ଵଧଂ ସେ ସବୁ
ଭଜିଦେଇ ଥାଏ ଅଛନ୍ତି । ପଚାଙ୍ଗୁ ଦୁଇଲା
ଦିଅ ଯାଇଥାଇ କି ସେ ଏବରୁକାମାର ସର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଦୃଢ଼ରୂପେ ପ୍ରତିପାଳନ ଏବଂ କୁତନ ଦିବା-
କୁକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାରେ ସୁତ୍ତ କଲେ ଦୁଇଲା
ଗାରହିତ ଭାବାଙ୍ଗଠାରୁ କାହିଁ କେବାର
ଅବଶ୍ୟକ ହେବ । ଦଶପଞ୍ଚାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୟ
ଅନେକ ବିଷୟକା ଘଟି ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତାମାନେ
ଅବସ୍ଥା ଥିଲେ । ସୁପଣ୍ଡଣୀ ସାହେବ କେବେଳେ
ସୁନନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦର ଅବସ୍ଥାରେ ଏବଂ ଲେଖିତକଣ୍ଠୀ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କଶ୍ମାର କରନ୍ତି ଯେ କୃତା ଏଣିକି

ପାତ୍ର କାହାରେ
ପାତ୍ର କାହାରେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୮

ଗା । ୧୫ ମାହେ ନବେରୁ ସତ୍ତା ପାଇଲା । ମୁଠା କାନ୍ଦିବ ବ ୧୫ କ ସତ୍ତା ପାଇଲା ।

ସତ୍ୟ ଲେଖା

ବୁଦ୍ଧିକର୍ଷର ହେତେକ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତଳନ
ମୁଦ୍ରାରେ ଚିତ୍ର ଦେବା ଓ ଲବ୍ଧିତିବା ଓ ଉତ୍ତା-
ରେ ଲବ୍ଧିବାର ଶାଶ ନୃଜୀବଙ୍କ ପ୍ରତଳନ ଅଛି
ତାହା ନିବାରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବିବେଚନା
କର ମହାମାନ୍ୟ ଗଢ଼ୀର ଜ୍ୟୋତିରି ଅଞ୍ଜି
ଦେଇ ଅଜନ୍ତୁ ବି ଏଣିକ ସେଷକାର ମୁଦ୍ରା
ଜ୍ଞାନାନ୍ତରେ ବସୁନ୍ଧରେ ନାହିଁ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ
ମୟରେ ସେଷକାର ମୁଦ୍ରା ଯାହା ପାଇରେ ଥିବ
ସେ ଜଣନ ଆନାରୁ ବିଦିତାର କେଉଁ ପାଇବ ।
ଯାହାଙ୍କ ପାଇରେ ନଗଦ ଟଙ୍କା ଅଛି ସେମାନେ
ଏହି ସମୟରୁ ବାହୁବାର ଅରମ୍ଭ କରି ।

ଗରମାସରେ ଏ କିଛାରେ ଏକପଲ ହିଟିବା
ଦେଖା ଯାଇ ଥିଲେ ଏମାନେ ପରିମଳିଗଲୁ
ପୂର୍ବକୁ ଉତ୍ତର ଧିକାର କଥାକୁ ଶୁଅଇ । ଧାନୀ-
ଶାଇ ନାଲ ସଲକରେ କେବେ ଝାନରେ ଗର
ପଥ ଚାଇଯାଇ ବିଷ୍ଟର ସର ବର ଅଜ୍ଞାନୀ ।
ହିଟିବାଟିମାନ ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାୟ ରହିଥା-
ଇଲୁ କିମ୍ବ ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ଓ ପରି ହିଚାହିଚା ।
ଏମାନେ ଚାଇର ପର ଆହାରରେ ଉତ୍ତର ଯାଇ
ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ପଲ ଏତେ ଅସ୍ଵକ ଯେ ଉତ୍ତର
ବେଳେ ତୁଳାର ଫୋଗ ଅନ୍ତାନ୍ତରେ ଆହା-
ରେ ମେଘ ଗୁଲାମ ପର ଜଣାୟାଏ ଓ ସୁର୍ଯ୍ୟ-
କିରଣକୁ ଝୋଡ଼ାଇ ଦିଅଇ । ଗରମାସ
ତା ୨୫ ରିକ୍ତ ଉତ୍ତରପ୍ରହର ବେଳେ କେନ୍ତାପତା

ଠାରେ ଏମାନେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଅରଦିନ ପୂର୍ବ
ଦିନକୁ ବାହାର ଗଲେ । ଫରତ କିର ସୋଇସ
ଇତ୍ତଥାବ ରଖିଥିଲେ ଅନେକ ଜାଇ ଯାଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ସଜଳାଶତ୍ର ତାଙ୍କ ସୁଦୀ ଗେହାର
ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ ଘନସ ଉତ୍ସାହ ବଜା
ଗଛର ପଦ ସବୁ ଜାଇ ଥୁଣ୍ଡା ବର ରଖିଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସୁଖର ବିଷୟ ମେ କୌଣସି
ଠାରେ ଧାନ କ୍ଷେତ୍ରେ ପଞ୍ଚ ଜାହାନ୍ତି କି ଧାନ
କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଲୁ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ଧାନ ଜାଇଥିଲେ
ଏ ଦଃପମୟରେ ଥର ବି ବାଙ୍ଗ ରଖି ଥାନ୍ତେ ।

ମହରଗ କାଳଦେଇ ଲେବେ ଲକ୍ଷ୍ମିରୁଧ
ହେଉ ଥିଲେହେଁ ଅପାବଳୀ ଅମାବାସ୍ୟା ପଦ୍ମ
ଉପଲକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟାକ୍ଷ୍ୟ ବର୍ଷ ପର ଏ ବର୍ଷ ମନ୍ତ୍ର
ବାରବ ପୋହାନିମାନେ ଫଟାକା ଗୁରୁନାର
ଇତ୍ତଥାଦି ଅନେକ ବାଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଦୋବାନ
ଶୁଭିଥୁଲେ କିନ୍ତୁ ଅମାବାସ୍ୟାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ସନ୍ଧା-
ସମୟରେ ପୁଲିସ ଥେଣ୍ଟୁଥାବା ବଜାର ଯୋଷଣା
ଦେଲେ ଯେ ଫଟକା ଇତ୍ତଥାଦି ବାଣ ଯେ ମାରିବ
ସେ ଧୃତ ହୋଇ ଦିଶୁମାୟ ହେବ । ଏଥରେ
ନଗରମଧ୍ୟରେ ଭାଙ୍ଗ ଚିହ୍ନ ପଡ଼ି ଗଲା । ଦୋ-
ବାନିମାନେ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତଦେଇ ବଦିଲେ ଓ
ଝଙ୍କାକ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ରହିଥାରେ ମନ୍ତ୍ର ବିନ୍ଦୁ ବଳେ
ଏକ କୋରୁକ ପ୍ରିୟଲେବେ ହତାଶ ଦୋଇ
ବଢ଼ ମନସ୍ତ୍ରାପରେ ରହୁଲେ । ପଞ୍ଚାତ୍ତି ଜଳାମଳ
ଯେ ବୈବଳ ସଜବଜପରେ ବାଣ ମାରିବାର

ଶିଖେଥ ହୋଇ ଅଛି ତତ୍ତ୍ଵ ଲୋକଙ୍କର ଅଗଣ୍ୟ
ଦୂର ହେଲା ଓ ଅଗଣୀ ମଧ୍ୟରେ ମାରୁ ଫିମେ
ପୂର୍ବାୟ ସତକରେ ସୁଖ ବାଣ ମାରିଲେ
ଏବଂ ସୁଲିଷ ମଧ୍ୟ ଦିଗପାଞ୍ଚଜନଙ୍କୁ ଥର ଅପଣା
ଶରହ ରଖା ବଲେ । ବେଳ ଅସମ୍ୟରେ
ବିଜ୍ଞାପନ ବାହାରବା ହେଉ ଦୂରଗତି ଘଣ୍ଟା
ଲୋକଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର ଭାଗ ମନଃପିତା ହୋଇ
ଥିଲା । ଧୂଲିଷ ଯେବେ ଦୂରଗତି ଦିନ ପୂର୍ବାତ୍ମା
ବିଜ୍ଞାପକଟି ଦେଇଥାନ୍ତେ ଭେବେ ସେଇସ ଘଟନା
ହାଁ । ଏସବୁ ବିଷୟରେ ସୁଲିଷ ଟିକିଏ ବିବେ-
ଚନା ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟକଲେ ବଡ଼ ସୁଖର ବିଷୟ
ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସୁଲିଷ-
ର ତ୍ରୈପରିଷ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରତିବିବ ନାହିଁ ।

ବାବଲ ସୁନ୍ଦର

ବିଶ୍ୱର ଜାରିଥିବା ଦିନାନିକରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ କାବୁଳ ସଞ୍ଚିରରେ ରୂପିତ୍ୟା ଅପଣାର
ନନୋଭବ ଥର ଗୋପକ ରତ୍ନ ପାରିଲେ କାହାଙ୍କି
ରୂପିତ୍ୟାର ସବା ଦିପତ୍ରମାନେ କାବୁଳରୁ ସାକ୍ଷାତ୍
ଓ ଅଶାକ୍ଷାତ୍ରରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାପାଇଁ ରୂପି-
ତ୍ୟାର ସମ୍ମାନକୁ ପରମର୍ଶ ଦେଉଥିଛି ଓ କଥା
ହୃଥର କି ଯେବେ ଇଂରାଜମାନେ କାବୁଳର
ଦିକ୍ଷାଂଶ ଅନ୍ଧବାର କରିବେ ତେବେ ରୂପିତ୍ୟା
ବାବୁଳର ଉତ୍ତରାଂଶ ଅନ୍ଧବାର କରିବ । ଏହା
ମଧ୍ୟ କଥାରହୁଥିଅଇ ଯେ ରୂପିତ୍ୟା ବାବୁଳର ପୁରୁଷ
ଗୋପ ଏବଂ ପ୍ରଜେଣ୍ଠ ଜୋଧ ସବାମିନେ ଅଂଶର

ଗୋଲ ଓ ବାରଦ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏକ ଅଠା-
ଶତ ବୁଦ୍ଧି ଗୋଲନାକ ସିଂହାଶ ଏବଂ ଉତ୍ତର-
କିମ୍ବର ବାବୁଳକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏବୁପେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବାବୁଳ ଯେବେ
ବୁଦ୍ଧି ଓ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ସୁବ୍ରତ ହେବାର
ସମ୍ମତ ସମ୍ବାଦକା ଅଛି । ଏଥର ଫଳ ଅନ୍ୟ
ଯାହା ହେଉ ଅନିର ସେଇଅଲଙ୍କର ଦୁର୍ଗାର
ସ୍ତରା ରହିବ ନାହିଁ ପୁରୁଷା ବନ୍ଦୁକୁ ଗୁଡ଼ ନୂଆ
ବକ୍ର ଲେଖ ଅସ୍ଵକ ମୁଗର ଅଗା କରିଥିଲେ
ଏଥର ଝାଇଗିରେ ପଢ଼ ପ୍ରାଣକୁ ହେବାର
କିବିଟି ହେଲା । ନବାବ ଗୋଲମହୋପେନଙ୍କ
ହାଜିରେ ଅନିର ବି ଉତ୍ତର ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି
ତାହା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଜାହିଁ ମାତ୍ର ତାହା ସନ୍ତୋ-
ଷଙ୍କନକ ନୁହେ ବୋଲି କଣା ଯାଇଅଛି ।
ସୁତରଂ ସୁବ୍ରତ ଅସ୍ତରାର୍ଥ ଏବଂ ଗାତରାଳ
ଉଦ୍ଧାରୁ ପୁର୍ବ ଅରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ଧାଇମ୍ବ
ଧବାଦପ୍ରତିରେ ଲେଖାଯାଇଛି ।

ଶୈତାର ମାସନ ସମ୍ପର୍କ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ମୁଗଲବଜୀ ମହାବ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଓ ପୁରୁଷ ବଲେକୃତମାନେ
ଗୁପ୍ତ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ତରମୁଖେ କର ଅଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ
କଟକର ବଲେକୃତର ଏବଂ ଅସ୍ତରାଂଶ ସବୁ
ତଥିତନ ହାତମ ତାହା କର ଜାହାନ୍ତି । ଏବଂ
ମୁହଁରେ ହେଠ ଲାଙ୍ଘାହେବ ଅପାଶାନତ ଅଛି
ଏଲାବାର ରିପୋର୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି ।
ବୃଦ୍ଧି ଓ ଫର୍ମଲ —

ଏବଂ ୧୯୭୮ ବାର୍ଷିକତାରହାର
ବାବକ ବୃଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧି
କଟକ ୩୫.୭୮ ୨୪.୨୯
ପୁରୁଷ ୨୧.୪୭ ୨୫.୫୫
ବାଲେଶ୍ୱର ୨୪.୨୯ ୨୨.୩୦

ବାବକରେ ବର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତା ଥିଲେହେଁ ଯଥା ସମ୍ବରେ
ହେବାରୁ ଫର୍ମଲ ରିଲ ହୋଇ ଥିଲା ।
ପୁରୁଷରେ କଦମ୍ବଶାଖା ଥିବାରୁ ବେତେବେ
ପ୍ରକାଶରେ ଅସଲର ବାବା ହୋଇ ଥିଲ ମାତ୍ର ହାତ
ବିପୁର ନୁହେଇ ବାବା ପୁରୁଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅନଦାନ
ନ ହୋଇ ବର୍ଷଯାବ ରପ୍ରାନ ହେଉଥିଲା ।
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବର୍ଗର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ବର୍ଷା
ହୋଇ ଥିଲେହେଁ ଯଥା ସମ୍ବରେ ପରମା-
ଣରେ ଜ ହେବାରୁ ଫର୍ମଲ ରିଲ ହୋଇ ନ
ଥିଲା । ମୋହରେ ଏ ବର୍ଷ ଶୈତାର ଫର୍ମଲର
ଅବଶ୍ୟା ପୁନପ୍ରଦ ନ ଥିଲା ।

ବାଲେଶ୍ୱର ବଲେକୃତ ବୋଲନ୍ତ କି

ନାଲ ସବାଗେ ଉଚିତବନ୍ତ କିମ୍ବା ହେବାରୁ
ବେତରଣୀର ବଣି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ହୋଇ
ଥିଲ ସୁପ୍ରକାଶଟିମୁଖେ ଏହା ମାନ୍ଦାହାନ୍ତି
ସେ ବୋଲନ୍ତ ଯେ ବନ୍ଦ ହେବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠର ବଳ
ଉତ୍ତା ହେଲା ଏବଂ ସ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ଉଚି
ଶାକ ପାଇ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ନୋହିଲେ ବଣି
ବି ଯାହା ସମ୍ବା ବେତରଣୀ ନଦୀରେ ପ୍ରବଳ
ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ବର୍ଷଯାବ ହୋଇ ଥିଲା । ଏ
ବିଷୟର ବିଗର ଉତ୍ତରଗେନ ବିରାଗରେ
ହେବ ।

ସାଧାରଣ ସାହ୍ୟ—ବାବକରେ ରିଲ ଥିଲ
ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ ଦୂର ଛିଲରେ ବୃଦ୍ଧିର ନ୍ୟୁକ୍ତାଥିବ
ହେବୁ ରିଲ ନ ଥିଲା । ପୁରୁଷରେ ଶୈତାରୀ ଏବଂ
ବାଲେଶ୍ୱରରେ କ୍ରିକ୍ର ପ୍ରାଦୂରୀବ ବିପୁର
ହୋଇ ଥିଲା । ଗାତରାଳ ଗେଷରେ ଶୈତାରୀର
ସାହ୍ୟ କିମନ୍ଦଃ ରିଲ ହେଲା । ପୁରୁଷ ଜଗର ପର-
ିଷାର ରାଜବାର ବିହିତ ଉତ୍ତାଧିମାନ ହେବ
ଅଛି ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱରର ବିଲେକୃତ ଜଗନ୍ନାଥ
ବିକର ଚିମାନ ପରିଷାର ବିଷୟରେ କେ-
ଇବ ଦିପମ କର ଅଛନ୍ତି । ଲେପ୍ଟନେଶ୍ୱର
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏ ଫମତ ଉତ୍ତାଧିମାନ ସମ୍ମତିରେ
ମନୋନିତ କର ଅଛନ୍ତି । ଅନେକ ଯାହା
ମନୋନିତ ସଙ୍ଗେ ଶୈତାରେ ବେଗର ପ୍ରକାଶ
କରି ଏହା କିବାରଣ ବରବା ବଠିଲ ବିନ୍ଦୁ
ସେ ସବୁ ଉତ୍ତାଧିମାନ ବେଗର ଉପଦ୍ରୁତ ଉତ୍ତା
ହିଥର ତାହା ବଠିଲରୁପେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଲେ
ଅନେକ ମନଳ ହେବ ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ ।

ବିଦେଶ ଗମନ—ଆମକୁ ଯିବା ସବାଗେ
ଶୈତାରୀରେ ସୁଖ ପାନ୍ତି ଜାହିଁ । ଏବର୍ଷ ବାବକରୁ
* ତଣ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ପାଇତାନାନି
କୁଳ ଯାଇଥିଲେ । ବଳିତାରୁ ଗତାଧୀନ ମଧ୍ୟ
ବିହିତ ଉତ୍ତା ପତିବାର ଗୁରୁତାର ବନ୍ଦରର
ତାଲିକାରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାନ ଯଥା—

ଅଗମନ ଗମନ	ସନ୍ଦେହ	ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
୧୯୭୫୦୨୭	୨୦୭୦୭	୨୦୦୨୭
୧୯୭୬୨୭	୩୦୭୨୨	୨୧୧୨
୧୯୭୭୨୮	୨୦୨୮	୨୧୨୮

ଏଥର ଏହ ହେବୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହିଥର ଯେ
ଯାହାକର ସୁଦିଧା ଉତ୍ତା ଥିଲ ଏବଂ ଗୋବିନ୍ଦ
ପ୍ରକାଶ ସବାଗେ ଅନେକ ଧାରୀବ ତ୍ରୈଅ
ଏବ ଶୁଭ ଯିବାରୁ ମନ ବଲାଇଲେ ନାହିଁ ।

ଜାଦ୍ୟସ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ଦର—ଜାଦ୍ୟ-
ପ୍ରବଳ ଶୁଭ ବର୍ଷଯାବ ଉଚି ଥିଲ ଓ କିମନ୍ଦଃ

ବିଶିଥିଲା । ବାବକ ଓ ପୁରୁଷରେ ସେ ୧୧ ରତାରୁ
ସେ ୧୦୧୫ ର ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ସେ ୧୧
ରତାରୁ ସେ ୧୦୧ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା । ଗୁମ୍ଭିମାନ-
କର ବିଭ ଜାର ହୋଇ ଅଛି ଓ ବିବାହର
ସଂଗ୍ରାମ ଅଧାରରୁଗୁପ୍ତ ବିପିନ୍ଧି । ଶିକ୍ଷିତ
ମନୁଷ୍ୟକ ମୂଳ ବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ
ଏବଂ ଏହାକର ବକ୍ଷ ଅନ୍ତର ଓ ଅନ୍ତର ମନୁଷ୍ୟର
ମନୁଷ୍ୟର ମୂଳ ଉତ୍ତାଧିମାନ ଏବଂ ରପ୍ରାନ
ବାବକ ବିଶ୍ୱାସ ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସବାଗେ
ଲୋକରଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ
ଉତ୍ତା ହୁଅ ଯେ ଶୈତାର ଗୋଟିଏ
ଦେଶପୂର୍ବ ବ୍ୟବହାର ପୁର୍ବଜୀବିତ ହେବ ।

ବିଶିଥିଲା—ଗରବର୍ଷର ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଶୈ-
ତା ବିଶିଥିଲା ବିଦ୍ୟାର ହେବାର ଦେଖାଯାଇ
ଅଛି ଏଥର ବିଶେଷ ବିବରଣ ବକ୍ଷମ ରିପୋ-
ର୍ଟରେ ଲେଖାଯିବ । ମୋହ ଅବଶ୍ୟ ଜଳିତିତ
ବିବରଣରୁ ଲେଖାଯାଇ ପାରେ ।

ଅଗମନ ଗମନ	ସନ୍ଦେହ	ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
୧୯୭୫୦୨୭	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୭୬୨୭	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୭୭୨୮	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୭୮୨୯	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୭୯୨୦	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୮୦୨୧	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୮୧୨୨	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୮୨୨୩	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୮୩୨୪	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୮୪୨୫	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୮୫୨୬	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୮୬୨୭	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୮୭୨୮	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୮୮୨୯	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୮୯୨୦	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୯୦୨୧	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୯୧୨୨	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୯୨୨୩	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୯୩୨୪	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୯୪୨୫	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୯୫୨୬	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୯୬୨୭	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୯୭୨୮	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୯୮୨୯	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୯୯୨୦	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୦୨୧	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୧୨୨	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୨୨୩	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୩୨୪	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୪୨୫	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୫୨୬	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୬୨୭	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୭୨୮	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୮୨୯	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୯୨୦	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୩୨୧	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୪୨୨	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୫୨୩	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୬୨୪	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୭୨୫	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୮୨୬	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୯୨୭	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୩୨୮	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୪୨୯	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୫୨୦	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୬୨୧	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୭୨୨	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୮୨୩	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୯୨୪	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୩୨୫	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୪୨୬	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୫୨୭	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୬୨୮	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୭୨୯	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୮୨୦	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮
୧୯୨୯୨୧	୨୦୦୨୮	୨୦୦୨୮

ବନ୍ଧୁ ଥିବାରୁ ବାଟେଛନ୍ତି କିମେଷ ବସାପାଇ
ହେଉ ଅଛି । ପାଇଲାଗମାନେ କିମୁକ୍ତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମାପ କରିବାର ଉପାୟ ହେଉ
ଅଛି । ଗୋଟିଏ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନ ଯେତେ ମଧ୍ୟ ଗଢ଼-
ଅଛି । ବାଲିଙ୍ଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ଯେ ଭାବୁରୁ ବୋଲା
ଲ ଦେବାର ସୁରଥା ହେବ ।

ସାଥୀରଣ ଛାବ ।—କେବଳ ଶାନ୍ତିଦ୍ୱବ୍ୟର
ଉଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ସାଥୀରଣ ଦୁଃଖ ଥିଲା ।
ତେ ଯୋହାଙ୍କର ଅୟ ହିର ସେମାନେ ଅର୍ଥକ
ଶୁଭାର ବରଥିଲେ । ମଳ୍କୁରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଯେଉଁମାନେ ହଲା ପାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କଷି
ତେତେ ନିବଲ ବିନ୍ଦୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମୂଳ
ପଇସାରେ ଦିଅଯାଏ ସେମାନଙ୍କର କଷି ଅର୍ଥକ
ଜାରଣ ମହରଗ ହେବୁ ମୂଳ ଅୟକ ବଚନ
ନାହିଁ ସୁତରଂ ସେମାନେ ଅଛି ଅଧାର ପାନ୍ତି ।
ଅଥବା ଦିକ୍ଷାଶୁଣିବୁରେ ପ୍ରାଣଧ୍ୟାରଣ ବଚନ ।

ପୁଣ୍ୟର ରାଜା ଏକ ବୈଷ୍ଣବକୁ ମାରି ପକାଇ-
ବାରେ ଲୋକଙ୍କର ମନୋଦ୍ୱାରା ଭାଗୀ ଉଦ୍‌ଧାର
ହୋଇଥିଲା । ସୁଲଭ ବିଷୟ ଯେ ହଜାରାବାର
ପ୍ରତି ଶାଖାରଣ ଦୃଶ୍ୟକାଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ତାହା ଉପରେ ଯେଉଁ ଦଶ ହେଲା ତାହାରୁ
ଲୋକମାନେ ଦେବତାଙ୍କ ରକ୍ତରୂପ ଅର୍ଦ୍ଧାର୍ଥୀ
ପ୍ରଫେଲ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରହର କଲେ । ଏଇବି ବଜ-
ଳାର ଶ୍ରଦ୍ଧାଜୀବାର ରାବର ଅଞ୍ଚୁଟୁ ବିଶ୍ଵାସ
ଦେଖାଯାଏ । ଉକ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଜୀବାମାନେ ରକ୍ତାଙ୍କ
ଅଗ୍ରଧିକୁ ନିନା ଜ କର ବରଂ ତାହାଙ୍କ ପଦି-
ତତା ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଯୋଗିଙ୍କୁ କର ଦିନ
ଜ୍ଞାନ କରିବାର ସ୍ଥଳୀ ଦେଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କଲେ ।

ଦେଖିଥୁ ଶ୍ଵାଶାକୀ— ଓଡ଼ିଆରେ କେବଳ
ଛିଲାଗୁ ଦେଖିଥୁ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଆଛି; ଏକ କଟ-
କରେ ଏହି ଦୂର କାଳେଶ୍ଵରରେ । କଟକର
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଗୁରୁତ୍ବ ଓ ଉତ୍ସମରୁପେ ନେଇଲା
ହେବାର କଥାକି ଫୁଅର ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ଵରର ଅ-
ପେଣାକୁଠ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ବୌଧି ସାଥୀରଣ୍ୟ
କଢ଼ିଲା କରଇ କାହିଁ । ଏହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରୁ ଏକ
ହିନ୍ଦୀଦିବ ଉପରେ ଅପକାଦସ୍ତବ୍ରକ ଲେଖା ସା-
କାଗେ ୫ ୯୦୯ କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା ।

ଶାସନ ପଞ୍ଜିକାୟ ଘରବର୍ତ୍ତନ । ପଦଲବୁଝିମୁ
ଠାକୁସ ଉଷ୍ଣଲ କରିବାରେ ବୋଣସି କ୍ଳେଶ
ହୋଇ ନାହିଁ । କିଥିକ ଓ ଧନ୍ୟବାଲି ମଧ୍ୟରେ
ଧୂଆଁକଳ ଜାହାଜ ଯାତ୍ରାୟାତ କରିବାରେ ଲୋ-
କେ ଅନନ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ଦାଗଲାଗାରଙ୍କ ବର୍ମି

କନ୍ଦମଣା ଗଲୁଆଛି ମାଧ୍ୟ ଲଙ୍ଘରୁଜ୍ଜବାହାଲି ଦେଖିବା
ଅଛିନ୍ତି ଅଧିକ ଥିବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ବିଳମ୍ବ
ଦିଏ ଆଛି ।

ପୁଲସ ଓ ବିଶ୍ଵ—ଧର୍ମାଶ୍ରମ ମନ୍ଦିରମା
ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ବଢ଼ିଅଛି ମାତ୍ର ଗୁରୁତର ଅଥବା
ଶୟମିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀୟ ସମ୍ବୂଧ ଅପରାଧ ବୃଦ୍ଧି ହେ-
ବାର ବୌଣୀଷି ସଙ୍କେତ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ।
ସଭ୍ୟତାର ବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେଁ ସଭ୍ୟ ରକ୍ଷାର ଭାବ
ବୃଦ୍ଧି ହେବା ମାଧ୍ୟାରଣ ଅଟଇ ଅଭେଦ ବାମା-
ନ୍ୟ ଅପରାଧର ବୃଦ୍ଧି ହେବା ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ ।
ଜ୍ଞନିଦାରଙ୍କ ବଳ ହ୍ରାସ ତୋଳିଦାରଙ୍କ ଉପୋର୍
କରିବାର ତୃତୀୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଏବଂ ଗମନାଗ-
ମନ୍ତ୍ର ସୁବିଧା ହେଉ ଅସ୍ଥବ୍ରତ ମନ୍ଦିରମା ଅଦା-
ଲଭିତ ଅସୁଅଛି ।

ଲେଖନଶ୍ଚ ଗର୍ଭୀର ଅନନ୍ତରୁ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରୁଥିବାକୁ ବି ଗ୍ରାମୀ ଶୌଭିଦାରଙ୍କୁ ଜାଗିର
ଦେବାର ଶିଥିମ ଉତ୍ତରାଧିପେ ବାସ୍ତବର
ଅପରା । ଏଥରେ ଶୌଭିଦାରଙ୍କର କର୍ମ ପ୍ରତି
ଫିଲେଷ ଥିଲା ଅଛି ଏହି ଲୋକେ ଜାହାଙ୍କୁ
ମାନନ୍ତି । ବେତନଶ୍ଚାଣୀ ପୁଲସର ଅବସ୍ଥା ଉଠିଲା
ହେବାର ବଥତ ଦୁଆର ମାତ୍ର ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର
ଶାର ଗଜରଙ୍କ ଅଳ୍ପ ବେତନ ହେଉ ଧାରୀର
କର୍ମ ସକାଗେ ଉପସ୍ଥିତ କର୍ମଗଣ ମିଳୁ ଜାହାନ୍ତି ।

ଗୁରୁ—ଗୁରୁ ଯଥାକାଳରେ ଅଦ୍ୟ
ହୋଇଥିଲୁ ହେବଳ ଗୋ ଏଠା ମହାଲ ନିଳମ୍ବ
ହୋଇଥିଲୁ ଓ କୌଣସି ମଦାଲର ମୂଳ୍ୟ ନିଳମ୍ବ-
ମରେ ଗୁରୁର ଶୋଳ ଗୁଣାରୁ ଉଣା ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ଖୋରଥା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ମ ଅଳ୍ପ ହୋଇ
ଅଛି ଏବ ବିଶେଷ ଜାର୍ତ୍ତା ପଡ଼ିଥାଏଛି । ଏଥିର
ସବକୋବସ୍ତୁ ହେବ ।

ଅବଜାଣୀ—ଗର୍ଜ ଦର୍ଶ ଅପେକ୍ଷା ୪୫୦୨୯
ଙ୍କ ଅସୁକ ଲାଭ ହୋଇଥିଲା । ସବବରେ ଅ-
ସୁକ ଲାଭ ନାହିଁ । ବିଦ୍ରୂ ଗଞ୍ଜ ଓ ଅଧୀମରେ
ବିସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ସନ୍ଧି ୧୮୭୫ । ୨୭
ରେ ମ ୩୭ ହଣ ଗଞ୍ଜ ଗର୍ଜ ହୋଇଥିଲା ସନ୍ଧି
୧୮୭୭ । ୨୮ ରେ ମ ୩୭ ହଣ ଗର୍ଜ ହେଲା ।
ଅଧୀମ ଏହି ସମୟରେ ମ ୨୭୯ ମହିନାରୁ
ମ ୧୯୦ ହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ଅଧୀମ
ଏହାର ପରେ ବିଭିନ୍ନରେ ଏହି ବିରାପକ

ଶ୍ରୀରାମ ସୁଖବ ଓଡ଼ିଗାରେ ଏହେ କଷମ୍ବ
ହୋଇଅଛି ଯେ ଲୋକଙ୍କର ଯେତେ ବୌଦ୍ଧଗ୍ୟ
ବଢ଼ିଅଛି ରେତେ ଅଧୀମର ଗର୍ଜ ବଢ଼ିଅଛି
ଏକ ମାସକୁ ଅସୁଦ କରିବାରେ ଗର୍ଜ ବିଜ୍ଞ ଉଣା
ପତ୍ର କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ—ଶ୍ରୀମତୀ ବିନ୍ଦୁପୁରେ ଟ ୧୯୯୭୯୫ କ୍ଷା
ଅସ୍ଵରୀ ମିଳଥୁଲା । ଏଥର ଜାରଣ ନୂହନ ଦି-
ଅଳଙ୍କାରକ ଆରଜନ ଆପେ ।

ଟଙ୍କାର ସୁଯୋଗ—କଟକ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର
ଜିଳ୍ହାଜୀନାମାନଙ୍କରେ ନୋଟ ମିଳଇ ନାହିଁ
ଏହି ଗୁହାର ବିଦ୍ୟର ଶାୟାଏ ଏକ ସମୟରେ
ଅୟବ ନୋଟ ଆନଦୋଳ ଓ ଏକ ସମୟରେ
ଅୟବ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଅଇ । ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଏବଂ
ମନ୍ଦିରରେ ଉଠା ଏକ କଟକରେ ଅୟବ ହୋଇ
ଇଥିଲା ।

ଛରଗେବନ୍—କଳବେଚନ ବାସିଦ୍ୱ ଧିଳାପଳ କଳପିଲିତ ନବିଗାରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଅଛି
ଯଥା,—

ଏଥେରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପୂର୍ବବର୍ଷର ତିବି-
ଶ ଜମି ସକାଷେ ଏବର୍ଷ କରୁଲିବୁ ହୋଇ ଥିଲା
ଗେ ଶର୍ତ୍ତ । ଅଥବରୁ ଉଣା ହୋଇ ଥିଲା ।
ପର ଫଳ ଅଭିନ୍ୟାଷ ସନ୍ନୋଷ କଜନକ ଅଟ୍ଟଇ ।
କରୁଲି ବର୍ଷର ପ୍ରାକବୃକ୍ଷ ନାଲି ଛଳ କିରୁଷିରେ
ଜାମାନଙ୍କର କୁଣ୍ଡଳାର ଭାଙ୍ଗି ଦେଲା । ଏଥର
ସମାନେ ଜଳ ଲୋତିବାକୁ ବ୍ୟାପ ହେଲେ ଓ
ବର୍ଷକୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷିଯା କରୁଲପୃଷ୍ଠ ସମସ୍ତେ କରୁ
ଏହିନ୍ତି ସ୍ଵଭବିତ ବିଲପୁଣ୍ଡକ ଜଳକର ନେବାର
ଏକନର ଅବଶ୍ୟକତା କାହିଁ ।

ସତକ ଇତ୍ୟାହ । — ମୟୁରଙ୍ଗ ଠାରୁ
ଲୋକର ବିକଟ ଜଗନ୍ନାଥ ସତକରେ ନିଶିଖ-
ପା ସତକ ଅକେକ ବନ୍ଧୁରେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ
ଥିଲ ସୁଗର ବିଷୟ ଆଜି କିନ୍ତୁ ଗନ୍ଧବାଲୀରୁ

ଭୂତକୁ ଯୋଗ ହେବା ସତାର
ଉଛୁମ ହୋଇ ନାହିଁ ଏଥର ବିଷୟ ଘେଲାଟ
ପାହେବ ଜାଣିବାକୁ ଇହା ବରନ୍ତି । ଗ୍ରାମ୍ୟ
ମତକ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର
ଉଚିତ ଉଦ୍‌ବାଗ୍ ଲେବମାନେ ଗେନ୍ତିଷେଷ ଦେ-
ବାର ଫଳ ଜାଣି ପାରିବେ ।

ଶିକ୍ଷା—ଓଡ଼ିଆରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଚଂଗ୍ୟ
୨୨୦ ଠାରୁ ୪୫୪୭ ଏବଂ ଶିତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରୁଣ—
୧୫ ଠାରୁ ୩୮୪୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏଛି।
ପାଠଗାଲ ସମ୍ପର୍କରେ ମେଦିନୀପୁରର ନିୟମ
ପ୍ରତକଳା ବରବାରୁ ଏ ପଳ ହୋଇଥାଏଇ।
ଏବୁପେ ନିମ୍ନଶିକ୍ଷାର ପାଳ ଓଡ଼ିଆରେ ଭୁଟ୍ଟି—
ବର ହୋଇଥାଏଇ ଏଥର ଶିକ୍ଷାର ବିଷୟ କମେ
ଉଚ୍ଚ ବରବା ଏବଂ ଗଲ ଶିକ୍ଷକ ବରବାର
ଚେଷ୍ଟା ବରବା ଉଚ୍ଚ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀର
ଲୋକେ ପଢିନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନର ଅଛି—
କୁଣ୍ଡ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ଫଳ ବିସ୍ତର ଉଣା ପଡ଼ିଥିଲୁଏବ
ବାଲେଗ୍ବର ସ୍କୁଲପ୍ରତି ଜାହା ବୋଣସିରୁପେ
ପ୍ରମାଣନାୟ ନହିଁ ।

ସ୍ଵାମୀୟବନ୍ଦି—ସ୍ଵାମୀୟ କର୍ମଚାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ-
ବାବତା ଅନୁଭବରେ ସମସ୍ତ ବଲେକୃତମାନେ
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ବାଲେଶ୍ୱରର ବଲେକୃତ
ଲେଖିଥାଇଲୁ ଯେ ବହିରେ ହାବିମଙ୍ଗର
ଅନେକ ସମୟ ଯାଏ ଓ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ବଳା-
ପାଇ ହୁଅଛି । ଏକଥା ଯଥାର୍ଥ ମାତ୍ର ଦେଶୀୟ
ଚନ୍ଦ୍ରଲୋକଙ୍କୁ ଶାଶନ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବା
ବଲେକୃତକରି ଏକ ପ୍ରଥାକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥାଏଇ

ପୋଷ୍ଟୁଆସି ଓ ଫେଲିଗାଫ — ପୋଷ୍ଟୁଆସି
ଦିଲା ବିଶ୍ଵରେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଣା ହୋଇ-
ଅଛି । ମାତ୍ରାକ ବିଲମ୍ବରେ ଆସିବାର କମି-
ଶ୍ଵର ସାହେବ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଗୁରୁବାଳ
ବାଟେ ଥିଲେ ତଳ ଦେବ ବୋଲି ଦିନ୍ତି ।
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ପୋଷ୍ଟୁମାନ୍ତର କେନ୍ଦ୍ରିଯକ ବିଶ୍ଵର
କିମ୍ବର ଧଠା ଧିବ । ଫେଲିଗାଫ ମହିମାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମବୁଧେ ଗୁଲିଅଛି ବଢ଼କରୁ ଜମ୍ବୁ
ଧର୍ଯ୍ୟନ୍ତି, ଯେଉଁ ନୃତ୍ୟ ଭାବତାକ ବସିଥାଏ
ଜହା ବନ୍ଦରିବୁ ପାଞ୍ଚମାଇଲ ତୁଡ଼ା ଥିବାରୁ
ଜହାର ପ୍ରକାର ଉପକାର ହେଉ ନାହିଁ ।

ଜମିଦାରଙ୍କ ଚରଣ—ଶେଖା ଜମିଦାରଙ୍କ
ଚରଣ ଅନୁଭୂଲରେ ବନ୍ଧିତା ପାହେବ ଲେଖି-
ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ଜହିଁ ମାରେ ଗଜା ଗଦାଗାନ୍ଧୀ

ଦେ ଶକ୍ତି ହିନ୍ଦେ ପାରିବୁ ଏବଂ ବାବୁ କାଗି-
ଜାଥ ଦାସ ବିଶେଷ ପ୍ରକଳ୍ପାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟ୍ଟନି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏଠା ପୁରୀ ସୁମଧୁର ଗ୍ରେବ୍‌ସ ମାହେଳ ମେଦିନୀପୁରକୁ
ଦିଲାଳ ହେବାର ଆଜି ଅବିଅଛି । ଏହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଏଠାରୁ
ହେଲେଅର ମାହେଳ ଅସ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କଥାକି ତୁଅର ।

ଏ ସପ୍ତାହ ଖୋମିବାରଠାରୁ କାଳ ଶୁନ୍ଦାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ,
ବିଭାଗ ସହିତ ଥିଲି ହୋଇ ଥିଲା । ଯେତେ କୃଷ୍ଣ ହୋଇ-
ଅଛି ତାହା ଯେତା ଥିଲା ମାତ୍ର ପଦକର ଗଲି ଦେଖି ଅନ୍ତରୁ-
ମାନ ହୁଅଥି ଯେମନ୍ତ କୌଣସିତାରେ ତୋପାନ ହୋଇଅଛି
ହିସର ଲହୁରେ ସେବେ ତାହା ହୋଇ ନ ଆଏ ତେବେ
ଧାର ପଥରେ ଥର କୌଣସି ଅଶକ୍ତା ନାହିଁ କରିବି ଉତ୍ସମ
ପଥର ଲାଗି ହେବାର କିମ୍ବା କୋଇ ଯାଇଗାରେ ।

ଅନ୍ଧରୁ ଅନନ୍ତ ସହିତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘଦର୍ଶନରେ ପାଠକରୁ ଯେ
ସ୍ଵରୂପ ଚୌପାତିର ଗୁମାନକୀର୍ତ୍ତାରୁ ପଥଶା ପଦବ ଦିନ୍-
ସୂରେ ଶବ୍ଦମେଳି ସହିତ ଘେରୁ ନିୟମ ବରିଅଛନ୍ତି ସେ
ନିୟମନ୍ତ୍ରାରେ ଓଡ଼ିଆଶ୍ର ଚୌପାତିମାନଙ୍କରୁ ଘେରୁ ପଦ୍ମ-
ମାନେ ଭାରୀ ହେବେ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଦୁଇକଣ୍ଠକୁ
ଦୂରି ଦେଖାଇଏ ବାଲେସୁରଗାସୀ କୁମାର ବୈରୁଣ୍ୟନାଥ
ଦେ ଶୀକାର କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ କୁତ୍ରି ମୂଳ୍ୟ ଟ ୩୦ଟା
ଏହା ଲଜ୍ଜା ଶାମାନନ୍ଦ ଦେବ ନାମରେ ଦିଆ ଯିବ ଏବଂ
ଦୂରି ମୂଳ୍ୟ ଟ ୧୦୯ଟା ଏହା ଶ୍ରୀମଦଭାଗବତ
ନାମରେ ଦିଆ ଯିବ । ସ୍ଵରୂପ ଶିଶ୍ରୀର ନିରାଶ ନିରିକ୍ଷା କୁମାର
ନହାଶୀ ସବାପ୍ରେ ଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର କଣେତ
ପ୍ରଶଂସା ଓ କୃତିତତାର ପାତ୍ର ହେବିଅଛନ୍ତି । ବେଳେ
ଅମାନଙ୍କ ବିବେତକାରେ ଦଶଟକର କୁର ରହ ଯାଇ
ଅଛି ଟ ୩୯୯ଟା ଓ ଟ ୧୫୯ ଟା ହୋଇ ଥିଲେ କୁରି
ନାମଟ ସ୍ଵରୂପେ କଣା ପଢନା ।

ଶୁଣିଲୁଁ ସେ କନ୍ଦମାଳରେ ହିଟିକାମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଅଛି ଏତାବି ଗଜମାନଙ୍କର ପଢ଼ିମୁକୁ ଖାଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ମୁଖଲଙ୍ଘନ ଅଛି କେତେବେ ଶୁଣରେ ମୟ୍ୟ ହିଟିକା ପଢ଼ି-
ବାର ଶୁଣାସାଏ ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ସେ ଏ
ସମ୍ବ୍ୟାହର କର୍ଷାରେ ତାହାଙ୍କ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭାରେ

ଶୋରଧାରୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ପାଇବୁଦ୍ଧରେ
ଏବର୍ଷ ଉତ୍ତମ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଗର ଅବ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର
ହେଉ ।

ବିଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କ ଦିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂମୁଦ୍ର ମା ୨୫୦୫୫ ଏ
କମି ସବାରେ ପାଇବାରୀୟା ଚଳକର କରୁଣ୍ୟତ ହୋଇ
ଥିଲା । ସମୟ କରିବାକୁ ବେଳିବି କେତେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପେଣ୍ଡ ଲାଗୁନାରୁ କିମ୍ବକର ଅବଶୀଳନ ହେଲୁ ଯେ ଗତି
ମାସରେ ଶ୍ରୀମତୀ ପିତୃ କମିଶନର ସାହେବ ଏବଂ ସଧାରଣ
ଦରକାର କର ମହାକନ୍ଦମାରକ ସହିତ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷାରେ
କେତେବେଳେ ମହାଶୟ ଏହି ଦରକାରରୁ ପାରେଇ ବିଚ ଅବି
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସେହିଷ୍ଣି ମହା ବିପରୀତ । ସାହେବଙ୍କ
ସହାଯ୍ୟ ସ୍ଥିତି ଯିବ ସିବାର ଜିନ୍ଦଗି ନିମ୍ନମତ୍ତ୍ଵ ନେତ୍ରପ୍ରଦେଶର
ଦରକାରଗୁଡ଼େ ପ୍ରକଳନ ଆଛି ।

ବିଦେଶ ପ୍ରଦେଶରେ ଟିଟିକା ପଢ଼ାଇଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ
ଟିଟିକା ଠାନା ବିଦୀରେ ଦେଶା ଯାଇଥିଲେ କେତେକ ଜଳ

କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଏକପଇ ବସେଦାରେ ଦେଖା ଯାଇଥିଲେ ।
ଏମାକେ ଉଚିତ ହିଗଲୁ ବିନାଶକ ତଳିଦରୀ ଯାଏ ରହି
ଯାଉଥିଲେ ।

ମାନ୍ଦାଜିରେ ଗୁରକର ଭାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହିଅଛି କିନ୍ତୁ
ଶିଖୀ ହୋଇ ଥାଏଁ । ତୁମ୍ଭାସ୍ତୁ ପ୍ରକାରର ଗୁରକ ଟଙ୍କାରୁ
କଲାକାରୀ ସେ ୨୫ ର ୩୦ ରୁ ସେ ୬୫ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କନିଷ୍ଠୀ
ହେଉଅଛି ।

ବିସ୍ମୟରଥବେଳେ ପୃଷ୍ଠରେ ମୃଦୁରକ ଦେଇନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ରଜ ଅଟଇ ବନ ବାରିଦେବା ଗୁରୁରକ ଦେଇନ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ
ଟ ୫୫୦୯ ଲାଠାରୁ ଟ ୭୫୦୯ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ସାଧାରଣ
ଗୁରୁରକ ଦେଇନ ଟ ୨୫୦୯ ଠାରୁ ଟ ୪୫୦୯ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏବଂ ଜୀବେ ଦାସୀର ଦେଇନ ଟ ୨୨୦୯ ଲା ଠାରୁ ଟ ୩୫୦୯
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ଏଠାରେ ସେ ଭାବରୀତିଶ ହୋଇ ଥାଏ ।

କଲିକତାର ଉର୍ଜ ଦଶମଳ୍ଲୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ୟାନୀ କାଳି ଚର୍ଚା ପଥ୍ୟ ।
ମାନେ ସେଇ ଥିଲେ । ସେ ହଟର ଶବ୍ଦରେ ଅସୁ ଥିବାର
ଡକାଇଗଲାନେ ବେହୁ ଦେଖିଯୁ ମୋତି କୋଇ ଜାବିଥିଲେ
ସହୁ ଦଂସକର ଶବ୍ଦ ପାଇଲେ ତଥୁଁ ଶବ୍ଦ ପତି ପତା-
ଇଲେ । ପାହେବିମାନମ୍ବୁ କଲା ସେବେ ବେମନ୍ତ ରମ୍ୟ
କରି ଏଥୁ ସହଜରେ ଜଣା ଯାଇଥିଲା ।

ବଧିତ ଦୁଆର ନିମ୍ନସ୍ଥକରେ ପ୍ରେସାମ ନାମକ ଜଣେ
ସାହେବ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥଳ ବାହାର କରିଅଛନ୍ତି କି ସମ୍ମୁଖୀନ
ପ୍ରରେ ମା ୫୦୦ ରାଶିରୁ ମା ୫୦୦୦ ରାଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୂରରୁ ଟଙ୍କାଟ ସହକାର କାହାକର ନିମ୍ନସ୍ଥ ଉତ୍ତାର
ନେବେ ଓ ସେ ନିମ୍ନସ୍ଥ କାହାକର ହାମ ଗମନପ୍ରକାଶ ଉତ୍ତ୍ୟାଦ
କରା ଯିବ ।

ଚାନ୍ଦେଶ୍ଵର ଅସୁର ଗୁଣ ବିଷୟରେ ଏକ ମନ୍ତ୍ରେ
ଆଜି ପେକିନ୍ର ବଳେଟରେ ବାହାର ଅଛି । ତହୁଁର ଏହୁ
ହେବୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଅଛି ସେ ଆସୁ ଗୁଣରେ ଆତମକ-
କର ଫର୍ମିଲ ଉଣା ହୋଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ
କଳ୍ପନାର ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ବାଧାକରକ ଅଟେ । ଚାନ୍ଦେ-
ଶ୍ଵର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ମିଗୁଡ଼ିକୁ ଆପଣା, ଏବାକା ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ
ଉପାୟ ବର୍ତ୍ତବାର ଅବେଶ ହୋଇଅଛି କି ସହିରେ ଆସୁ
ମୁଖ ଏକାକେଳକେ ନନ୍ଦ ଦେବ ।

ଦୃଷ୍ଟକରଇ କେନ୍ଦ୍ରୀୟାଧିକାର ଗର୍ଭମେଣିକର ପ୍ରାୟ
ଲିଖେ କ୍ଷମା ଉଦ୍ଦର୍ଶ କର ତୋରକ୍ଷ କଳିକାସର ଦେଶ
ପାଇଲେ । ଏଥର ବାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ଦୃଷ୍ଟକରଇ
ଅନୁକଟିତ ଅଭାବରେ ନିତ୍ୟାନବିର ମାମରେ ଅପ୍ରକାଶିତ
ବାଦର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାସରେ ସ୍ଵ ସହାଯ୍ୟ ବାହାର
ନିଲ୍ଲବ କରିପାରୁ । ଏ ମୋହଦମାର ଅନୁକ୍ରମରେ ଅନ୍ତର୍ବର
ବାଦ ବାହାର ଅଛ କାହା କେନ୍ଦ୍ରୀୟାଧିକାର ଦୟାର
କେଳେ ବାହାର କାହିଁ ଓ ସହାଯ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟାଧିକାର
କେହ ସହକାର ଦିଲେ କି କାହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର
ପ୍ରସାରିବା ଅଛ ।

ପ୍ରମୁଖ କାର୍ଗିଳଦୟର ହିଣାରେ ସେ ଶ୍ରୀ ମନୁଷ୍ୟ
ବକାର ସବାରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ଏକିଏକ ଉପାଧର ତଥମା
ମନ୍ତ୍ରମା ସବର ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧିକାରୀ ଶାପ୍ରତାହାରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ହେବ ।

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ ୧୩ ଗ

ତା ୫ ଇଣ ମାହେ ନବେଶର ସନ୍ଦର୍ଭ ମେଲ୍ଲା ମସିଥା । ମୁଁ ବାରିବ ଦ ୨୨ ନ ସବ ୧୯୮୭ ସାଲ ଶନବାର

ଶ ୪୪ ଖ୍ୟା

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟସଲାହୀର ଜାକମାସୁଲ ୩୫୯

ଆମ୍ବୋମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ସୁଲ୍ଲାବ ସୁପର-
ଶ୍ରେଣୀ ସାହେବ ପଲଟକର ହେଉବନେବୁ—
ବଲକୁ ବେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ର ଦବଳୀ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଟେଙ୍କାକ ସାହିର ହେଉବନେବୁବଲ ହରିସିଂହର
ବେତନ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଉଣା ବର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏ କରୁବାନ ରଲ ହୋଇଥିଲେ ଅନ୍ତର ରଲ ହୋଇ
ବଦଳି କରିଦେଇଥିଲେ ଅନ୍ତର ରଲ ହୋଇ
ଥାଣ୍ଟା । ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କ କାଣିବାରେ ଏ ନଗର
ଅଇଟପୋଷ୍ଟମାନଙ୍କରେ ଯେତେ ହେଉବନେବୁ—
ବଲ ଅଛନ୍ତି କବନ୍ଦରସକର ଘାଗାରଥୀ ସନ-
ସ୍କ୍ରିପ୍ତିତାରୁ ଉପସିଂହ ଓ ପରିଗ୍ରାମ ଅବସ୍ଥା ଯେ
ଏହାର ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ଉନ୍ନତି ହୋଇ ନାହିଁ ବଜ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଅଟ୍ଟଇ ଏହାକୁ ପଲଟନ
ଫାଣିକୁ ଦବଳୀ କରିବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ତହିଁରେ ବିଶେଷ ଲଇ ନାହିଁ । ଏହାର
ପର ବର୍ତ୍ତନ ହେଉବନେବୁବଲ ସବୁ ମୋଟ-
ବଲ ବର୍ତ୍ତନ ହେଉବନେବୁବଲ ସବୁ ମୋଟ-
ବଲରୁ ବାହି ଅଣି ନଗରର ଫାଣିମାନଙ୍କରେ
ରଖିଲେ ରଲ ହେବ ।

ମଧ୍ୟଦେଶର ଶିକ୍ଷାବିଦଗର ସନ୍ଦ ୮୨୭
୭୮ ବାବତ୍ର ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନାର ସାରାଂଶ
ଦେଖିଲୁ ପ୍ରବନ୍ଧେସକରିବରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ଥାଣ୍ଟା । ଆମ୍ବୋମାନେ ତହିଁରେପାଠ ବଲୁ ଯେ
ବିଜ୍ଞାପନବର୍ତ୍ତରେ ସେଠା ସ୍କୁଲ ଓ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କଣ
ତଳିଲିଖିପ୍ରକାର ଥିଲା । ଯଥା—

	ବିଦ୍ୟାଲୟସଂଖ୍ୟା	ଶ୍ରେଣୀଙ୍କଣ
ସରକାରିବିଦ୍ୟାଲୟ	୫୦୧	୫୩୩୭୭
ପାଠ୍ୟପାଠୀ ମିଳିଅଳ୍ପ	୩୪୧	୧୯୯୯
ପାଠ୍ୟପାଠୀ ସାହାରୁ ସାହାଯ୍ୟ	୨୭୫	୪୧୩
ମିଳିମାହୀ	୨୦୨	୨୪୨୨
ମୋଟ	୧୪୦୭	୧୪୨୨

ଏଥେ ପୂର୍ବବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ କୁଳନା କଲେ ଦେ-
ଗାଯାଏ ଯେ ଏବର୍ ପାଠ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଏବଂ
୧୯୮୫ ଶୁଷ୍ଟ ଉଣା ହୋଇଥାଇ । ଏଥର କାରଣ
ଏହି ଯେ ୨୨୬ ସ୍କୁଲରୁ ପରିବାର ସାହାଯ୍ୟ
ଦେବା ଏବର୍ ରହିବ ହୋଇଥାଇ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ବର୍ତ୍ତରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ୪୭୭୮୮୮୫୫୫
ଟଙ୍କା ହୋଇଥାଇ । ଏଥୁ ପୂର୍ବ ବର୍ତ୍ତରେ ୪ ୨୯୮-
୭୩୫୭୫ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି କୋଇଥିଲା । ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ
୪୪୪୪୫୫୫ ଟଙ୍କା ଉଣା ହୋଇଥାଇ ଏବଂ ଗନ୍ଧାରୀ
ଗର୍ଭବର୍ତ୍ତାପେନ୍ଦ୍ରା ଏବର୍ ୪ ୨୯୪୫୫ ଟଙ୍କା ଅଧିକ
ଲଇ ହୋଇଥାଇ । ଅଜେବ ସବସୁଦ୍ଧ
୪ ୧୦୮୪୫୫ ଟଙ୍କା ଏବର୍ ପଞ୍ଚଶିଲ ହୋଇଥାଇ ।

ଏପରି କେତେଗତିର ନର୍ମିଳସ୍କୁଲ ଅଛି ।
ତହିଁମଧ୍ୟରେ ଜବନ୍ଦୁର ନର୍ମିଳସ୍କୁଲର ପ୍ରମାଣୀ
ହୋଇଥାଇ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ନର୍ମିଳସ୍କୁଲର ନର୍ମିଳସ୍କୁଲ ଉଠି
ଯାଇଥାଇ ଅର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଏକପ୍ରକାର ତଳୁଅଛି ।
ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟର ଦିଗାରେ ବିଛ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ବାଲକାବିଦ୍ୟାଲୟ ଓ

ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଯାହା ଲେଖା ନାହିଁ
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟ୍ଟଇ ।

ଗଡ଼କାତମହାଲରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟର
ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣ କରିବ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରାକରଣ
ସବଲକ୍ଷ୍ୟରେ ନିଷ୍କର୍ଷ କରିଅଛନ୍ତି । ଏକଜଣ
ଅଛିଗୁଲ ବାଜୀ ଓ ତେଜାନାଳ ଏବଂ ଏବଜଣ
ମୟୁରରୁଙ୍କ ଓ ବେର୍ହିତ ସବାଗେ । ଯଦ୍ୟପି
କି ଅନ୍ତରୁଲ ଓ ବାଜୀ କୁତା ଥିଲା ଥିଲା ବୌଧି
ଗଢ଼କାତରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟର ସଭତ ବା
ସାହାଯ୍ୟକୁ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣ
ବରବା ସବାଗେ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ସବସ୍ତରୁ
ବେତନ ଦେଇ ବର୍ମନ୍ସ୍ଟ କ୍ୟାଟ୍ କଲେ ଏହା
ବଜା ସୁଲକ୍ଷମ୍ୟ କ୍ୟାଟ୍ କଲେ ଏହା
ମାତ୍ର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣ ଉନ୍ନତି ଅବସ୍ଥାରେ
ରଖିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ ଓ ବାହା ଭାଲବା-
ରେ ବିପ୍ରବାର ଶିକ୍ଷାଦାନର ଉପାୟ ହୋଇ-
ଅଛି ଜାହା ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବେ ।
ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏ ଦୂର ସବଲକ୍ଷ୍ୟରେ
ଏବଂ କବନ୍ଦରସକର ସବଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏବଂ
ଏପରି କିବିକଣ୍ଠ ଭାଲବାରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଗଢ଼କାତ
ବିଷୟ ଅଟ୍ଟଇ । ଏଥରେ ଗନ୍ଧାରୀ
ବର୍ତ୍ତନ ଅପଣା ସ୍କୁଲରୁ ଉନ୍ନତି ଅବସ୍ଥାରେ
ରଖିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ ଓ ବାହା ଭାଲବା-
ରେ ବିପ୍ରବାର ଶିକ୍ଷାଦାନର ଉପାୟ ହୋଇ-
ଅଛି ଜାହା ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବେ ।
ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏ ଦୂର ସବଲକ୍ଷ୍ୟରେ

ଗୋଟିଏ ଲେଖୀଏ ସୁଦ୍ଧା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଛି
ଏହି ସେସମ୍ପର କାର୍ଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦରତଥିରେ ଗଲୁଆଛି
କି ନାହିଁ ଦେଖିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଜାଣା ହେଲେ
ଶ୍ରୀମାନେ ଅପଣା, ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଉତ୍ତମ
ଅବସ୍ଥାକୁ ଅଣିବା କାରଣ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ
ଏହି କେଉଁ ଶ୍ରୀ ଅପଣା ପ୍ରଜାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନରେ ଯତ୍ନ ଓ ଅର୍ଥବ୍ୟଥିରୁ ବରୁଆଛି
ଗର୍ବମେଣ୍ଡ ଜାଣା ଜୀବିଧାରିବେ । ଅମ୍ବେମା-
ନେ ଘିଅଛୁଁ ଯେ କେତେକ ଶ୍ରୀ ବେବଳ
ଗନ୍ଧାର ସ୍ଵପ୍ନଶୈଶ୍ଵରଙ୍କ ରୂପୀଲଭ ନିମିତ୍ତ
ଜୀମମାତ୍ର ସ୍କୁଲ ରଖିଅଛନ୍ତି ଏହି ଜହାର
ବାର୍ଷିକ ବାଗଚ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଅଥବା ସ୍କୁଲରେ
କେହି ପରି ବି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ସରକାର
ବର୍ମକାରକ ଜଣେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଥରେ ପୃତ୍ତ-
ଥର ଏପରି ଗନ୍ଧାରକୁ ଗଲେ ସେଠା ବିଦ୍ୟା-
ଳୟର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ହେବ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପ୍ରତି ଶ୍ରୀକର ଆସ୍ତା କନ୍ତୁବ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଗନ୍ଧାର ସ୍ଵପ୍ନଶୈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
ବରୁଆଛୁଁ ଯେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ପକ୍ଷରେ ସୁବିନ୍ଦର
ଦରିବେ ।

ସଦାକର୍ତ୍ତମନେ ପୁରୁଷବିପ୍ରା ।

ଅମେୟାଜେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପାଠକମାଳଙ୍କ
ଜଣାଇ ଥିଲୁ ଯେ ଏ ନଗରର ନୂତନ ସ୍ଥାପିତ
ସ୍ଵର୍ଗମ ମମାକ ସଦାବର୍ତ୍ତ ମଠର ଉତ୍ତାବଧାରଣ
ବିଧର ହେଲେ ମଠମାଣଙ୍କର ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ ନିକା-
ଶଣ ହେବ ଉହିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁ ଅଛନ୍ତି ।
ମମାକ ଜ୍ଞାନୀର ଆଜିକର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଗର୍ଭକାଳୀ ସବୁରେ ଜାହା ସମସ୍ତ
ସର୍ବଜ୍ଞ କିମ୍ବରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ମେ-
ଥିବୁ ପଠା ସିବାରସ୍ତେର ହୋଇ ଥିବ ଏଥି ମଧ୍ୟ
ରେ ଅମେୟାଜେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଜନ୍ଦବସ୍ତର ଅବ-
ଗତ ହେଲୁ ଯେ ବଲିକତା ଗଢ଼ିରେ ବଲ-
ଲାର ଲେଖନଶ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ମର ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ
ବାହାର ଅଛି ଏହି ସଦାବର୍ତ୍ତ ମଠର ମାଧ୍ୟକ
ସମ୍ପର୍କରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଆଜନ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଅଛି
ଏ ଉହିରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଦୋଷ ଲକ୍ଷିତ ହୁଅର
ଜାହା ସବୁ ବସାର ରୂପେ ଲେଖା ଅଛି । ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଆଜନର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵର
ଏକ ବଲାକ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵର ହିବେତନାରେ
ଏ ବିଷୟରେ ନୂତନ ବିଧ ପ୍ରଗର ବରବାର
ନିଜାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅଛି ଏହି
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵର ସନ୍ ୧୦୩ ଜୟଇବାର

୧୦ ଅଇନ ବିଷୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଦୋଷ
ଦେଖାଇ ଅଛିବୁ ତାହା ସଂପାଧାରଣଙ୍କ ମତ
ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ମନ୍ତ୍ର ଅଛି । ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡୁ
ଇଣ୍ଡିଆ ଉପର ଲିପ୍ରତ ଉଚ୍ଚୟ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡୁଙ୍କ
ମତ ସହିତ ଏବେ ହୋଇ ହିଲୁ ଓ ମୁଲକ-
ମାନ ଧର୍ମାର୍ଥ ଏବଂ ସବାର୍ତ୍ତ ମଠ ସଞ୍ଚିତରେ
ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବରବା କରାନ୍ତି ପ୍ରଯୋତନୀୟ
ବୋଲି ସ୍ଥାବାର କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ବୋଧ
ହିଥର ଯେ ଅମୂଳାଜଳ ଅଗା ଅବଳମ୍ବେ
ସଫଳ ହେବ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଉପକାରୀତିରେ
ଦିଅ ଯାଇଥିବା ସଞ୍ଚିତିଥୀରୁ ଅଛି ଲୋକ ବିଶେ-
ଷର ସୁଖସଜ୍ଜନୀତା ବନ୍ଦି ହେବାର ସୁଯୋଗ
ରହିବ ନାହିଁ । ଯାହାଦେଇ ସଞ୍ଚିତ ଅମୂଳାଜଳ
ଲେଣ୍ଡନେଣ୍ଟ ଗବର୍ନ୍ମର ବଜାଲାର ନାନାପର୍ବତୀ ଏବଂ
ଅପର ଜାତିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମତ କି ଭାବା ଜାତିବା
ବାରଣ ଏ ବିଷୟର ସମସ୍ତ କାଗଜପଦ ଆପଣା
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ଗର୍ଜେଇରେ ପ୍ରଗର କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏଥରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ବିନାତଭାବରେ ଯାହେବ
ମହୋଦୟକୁ ଜଣାଉଥିବୁ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ
ମତ ଜାତିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହାହିଁ । ସଂପାଧା-
ରଣ ସବାର୍ତ୍ତ ସଞ୍ଚିତର ଅଗବ୍ୟ ଦେଖି
ନିଜାନ ବ୍ୟାବୁଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବିଶେଷତଃ
ଓଡ଼ିଶାବସିମାନେ ଉକ୍ତ ଅପବ୍ୟ କରାରଣ
ବିଷୟରେ ଅକ୍ରମୀ ବାରବର୍ଷହେଲ ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଣ୍ଡୁଙ୍କ ଅବେଦନ କର ଯାହାଏ ପ୍ରାଥମିକ
କରିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଏଇକ ଅଗା କରୁ
ଯେ ନାନ୍ୟବର ଲେଣ୍ଡନେଣ୍ଟ ଗବର୍ନ୍ମର ଏ ବିଷ-
ସରେ ଅଛି କିଲମ୍ବ ଜ କର ଯେଗର ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଣ୍ଡୁ ଇଣ୍ଡିଆରୁ ଗାୟ ଅଇନ ପ୍ରଗରତ
ହିଥର ତହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ବିଶେଷ ଯହି କରିବେ ।

କାବୁଲ ସୁଦି ସମାଗ୍ରୀ

ପ୍ରେସକମିଶନର ବିମଳାତାରୁ ତାର ଯୋଗେ
କଲିବାର ସଂବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି
ବି ବାବୁଲବ ଅନିରଙ୍ଗ ଉତ୍ତର ଅଷ୍ଟିକୁ ଏବଂ
ନିଜାନ୍ତୁ ଅସନ୍ତୋଷ ଜନକ ଅଟଇ । ଝାଙ୍ଗାଳ
ସଜ୍ଜତଙ୍କୁ ଫେରଇ ଦେବାଦ୍ୟାମ୍ ଯେତ୍ରବାର
ଅପମାନ କର ଅଛନ୍ତି ତହିଁର କ୍ଷମା ସ୍ଵରୂପ
ବିରମାସ କହି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସାଥୀରଣ ରୂପେ
ଯେ ପରିଚବରେ ପଥ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ତହିଁ-
ରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିବାଦ କୁଗଳରେ ମିମାଂସା
ହେବାର ଆଶା ନାହିଁ । ଜଥାତ ବିମର୍ଶ ହୋଇ
ଅଛି ଯେ ଯୁଦ୍ଧ କବାରଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଅନେ-

ରକ୍ତ ବିବନ୍ଦକୁ ଆଉ ଏବ ପଥ ଧୀର ସିବ ।
ସେ ପଥରେ ସନ୍ଧର ସର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖା ହେବ
ଏହି ଅକ୍ଷୁଦଳ ଅଥବା ଅଚଣ୍ଟିମରେ ପ୍ରତ୍ଯେ
ମମୟ ମନ୍ଦରେ ଜହାଂର ଉତ୍ତର ତଥାକଠାରୁ
ଜଳବ ହେବ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘର ମହିଳା ସହିତ
ପରମର୍ଶ ହୋଇ ଅନିରଙ୍ଗୁ ଆଉ ଥରେ ଯୁଦ୍ଧରୁ
ବିଶ୍ଵବାର ସ୍ମୟୋଗ ଆବ୍ୟାଇଥାନ୍ତି ମାତ୍ର ଇଂଲ-
ଶର ସଂବାଦସମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏଥରେ
ବିଛି ଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ଅନିର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେବେ ଦୀପ୍ତରେ ପଞ୍ଚ ସମ୍ମତ ହେବେ । ମାତ୍ର
ତାହା କେତେବାଳ ରହିବ ? ବରତବର୍ତ୍ତ
ଅଞ୍ଚଳୀଣ ସଂବାଦସମାନ ଯୁଦ୍ଧ ପଥ
ଲେଖିବା କଥାକୁ କଲ ମନ୍ତ୍ର ନାହାନ୍ତି ଓ
ଅମ୍ବେମାକେ ଶୁଣି ସେହିମତର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ-
ହି କିନ୍ତୁ ସହରେ ଜମ୍ବୁଲରକଳେ ଅମୂଳାନଙ୍କ
ମାସନ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଯେ ସବୁ ନିର୍ମଳରେ ଅନି-
ରଙ୍ଗୁ ଅବଶ କରନ୍ତେ ସୁଦି ପୂର୍ବରେ ବେବଳ
ସେହି ନିର୍ମଳମାନ ସ୍ଥାବାର ବରିବା କାରଣ
ଅନିରଙ୍ଗୁ ଲେଖିବାରେ ବିଛି ଗୌରବର ହାନି
ହେବ କାହିଁ ବରଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମପୁରରଙ୍ଗେ
ଦ୍ୱାରାଙ୍କ ଗବର୍ନ୍ମିନେଶ୍ୱର ମାନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାର ଦୟା ଓ
ଚିରୁଭାବ ହେଲୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁ ଥାଏ । ଯେବେ
ଅନିର ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣୀ ଉକ୍ତ ନିର୍ମଳମାନ ପ୍ରକାର
ପାଳନ କରିବାକୁ ସ୍ଥାବାର ବରିବେ ତେବେ
ବିନା ଯୁଦ୍ଧରେ କର୍ମ୍ୟ ଲାଭ ହେବ ଏଥରୁ
ସୁଖର ଦିଷ୍ଟମ୍ଭ ଆଉ ବ ଅଛି ଏହି ଯେବେ
ଅନିର ପୂର୍ବସ୍ଵରବ ଦେଖାଇବେ ତେବେ ଆଜି
ଯେଇ ଯୁଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତା ତାହା ମାତ୍ରେ ପଞ୍ଚ
ଇତ୍ତାରୁ ହେବ । ଫଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଅରମ୍ଭହେବାଟା
ବିଛିଦନ ଦ୍ୱାରା ଆଇଛି କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ ।

ଏଥିମେଘରେ ସୁଦିର ଉତ୍ସୋଗମାନ ହେଉ-
ଅଛି ଓ ହେଉଥିବ । ଅମ୍ବେନାଜେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଅନ୍ୟତଃ ହେଉ ସମ୍ବାଦରେ ପାଠ କଲୁଁ ଯେ
ଶଙ୍କାବର ଅନେବ ଶକ୍ତା ଯଥା ଷଟ୍କିଯୁଗ, ଟିକ,
କୁଳ, କୁରୁର୍ଧିଲ ଅପଣା ସେନା ଉଂଘକଳ
ମୁହଁରେ ସମରପ ବରାହକୁ ବିଯେଉଁଠାକୁ
କଳା ସେଠାକୁ ସବିକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ-
ଗାଇବେ । ଶକ୍ତିଶବ୍ଦର ନବାବ ଅପଣା ସେନା
ହୁଇ ଅପେ ସୁଷକୁ ସିବା ବାରଣ ସୀବାର
ବରାହକୁ ଏବଂ ଦୂପାଳର ବେଗନ ମନ୍ତ୍ର ଆପଣା
ମସ୍ତ ସେନା ଦେବାପାଇ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅଛନ୍ତି ।
ଦଶାତ୍ ଶକ୍ତାଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମାନେ ବିତ୍ତୋହ ପମ-
ନ୍ତରେ ଉଂଘକଳ ଅନ୍ଧକାର ମୁଖ୍ୟରେ

କାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ଦ୍ୱାରେ ଜଣେ ପଥର-
ଗୁଲମାଳ ଭଲ ପାଦକ ଜଣେ ଅଛି ବିବା
ଯାହାର ପରିଶ୍ରେ ଭଲ ହୋଇ ଦେଖା ଯାଇ
ଅଛି ଅଥବା ଯେ ସତ୍ତାମାନଙ୍କେ ଆପଣାର
ଶୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଲମାଳ ନିମିତ୍ତ (କୃଷକ ଥିବାରୁ)
ବିଜ୍ଞ ଧାନ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲୁ ଏହି ପର ବଂଚି-
ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକଟଙ୍କା ଦୁଇଟଙ୍କା କାହାରେ
ଠାରେ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଏପରି ଖାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଷ-
ଅଛନ୍ତି । ହେବୁ ଅଗାଲ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ
କି ଅମୂଳାନଙ୍କର ମହାକମା କି ବାରବାର
ବିଜ୍ଞ ନାହିଁ ଏହା ଉତ୍ତମରୂପେ ବିବେଚନା
କରି ଟାକୁ ବନୋବସ୍ତୁ କରନ୍ତି । ଏପରି ଅନେକ
ଅଗାଲ ବରମାତ୍ର ନାମଙ୍କୁର ଦେବାରୁ ଅଛି
ସମସ୍ତେ କୁରୁ ବପାଳ ମାନି ତୁଳା ହୋଇ ରହ-
ଲେଣି । ଅଛି ଏକ ଅର୍ଥାତ୍ କଥା ଶୁଣିଲୁ ଯେ
ଯାହା ଦ୍ୱାରେ ଜଣେ ଭଲ ମୂଲ୍ୟବାହୀ ଲୁଗା
ଶୁଣିବାର ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ସୁଧା
ଖାକୁ ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲୁ ଏକ ଯେଉଁ
ଗୁଣିମାନଙ୍କର ଗୁଣ ବିନା ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ
ସେମାନେ ବରବାର ଜଣନା ଓ ଶୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ
ଗୁଲମାଳାର ଧାନ ବିକ୍ରି କରିବାର ଶୁଦ୍ଧ
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହିରୂପ ଶୁଦ୍ଧ ଖାକୁ
ବିଶାର ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଯେଉଁ ଜେଲ ଏକ
ଦିନରେ ଲୁଣ ଘେରେ ଓ ଜେଲ ଅଧିକେରେ
ଦିବିବାର ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ସୁଧା
ଏକଟଙ୍କା ଓ ଦୁଇଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାକୁ ବସିଥିଲୁ ।
ଏହି ପରି ନିମ୍ନରେ ଖାକୁ ବନୋବସ୍ତୁ କରି
ନିରପତ୍ୟ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ବୁଥ ଦାୟରେ
ଶ୍ରୀ କରିଥିଲୁ । ଅରଜରେ ଉତ୍ତମରୂପେ
ମହାକମା ବା ବାଣିଜ୍ୟ କି ଶିଳ୍ପାଦ ବାହିଗ୍ରହ
ବିଷବାର ଉପରେ ଲୋକ ୫ ୧୦୦ ଲକ୍ଷ ହେଉ-
ଥିଲେ ଏକଟଙ୍କା ବା ଦୁଇଟଙ୍କା ଖାକୁ ଲାଗିବ ।
ଏଥିରୁ ଉତ୍ତମ ଖାକୁ ବନୋବସ୍ତୁ ସବୁ ଏ ନିମ୍ନର
କେଉଁ ଅନ୍ଧକୁ ଶ୍ରୀହାର କରିଥିଲୁ ପାଠକେ
କରିବ କରନ୍ତି । ଏହିପରି ଅନ୍ୟାୟ ବନୋ-
ବସ୍ତୁ ଦେଖି ଉତ୍ତମ ଦାୟକୁମାନଙ୍କ ସନ୍ଧାନିର
ବିଳାପ ଶୁଦ୍ଧ ଅଛିଗ୍ଯ ଦୁଃଖର ହୋଇ ବରକା-
ରଙ୍କ କିମ୍ବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ଯେ ଏହି
ଖାକୁର ଯଥାର୍ଥ ବନୋବସ୍ତୁ ବନ୍ଧରେକେ
ଅନ୍ୟାୟ ଖାକୁ ଦାୟକୁ ସଂଶାଧାରଣଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ
କରିବା କିମ୍ବରେ ଯଥା କଣ୍ଠ କରିବ କରନ୍ତି ।
ଯେହେତୁ ସବିବାର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ହର୍ତ୍ତା
ବର୍ତ୍ତିରିଷ ହୋଇ ଯେବେ ଏପରି ପ୍ରକାପିତାର

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷବାଦ ନ କରିବେ ଛେବେ ଦୁଃଖୀ ପ୍ରଜାମା-
ନିକର ଅର ବେଳେ ଉପାୟ ଅଛି ? ଇହ ।

۱۹۸۰|۹۱

। ४ । भेद्य दर्शक

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀପୁରୁ ଉତ୍ସଲାଧିକୀ ସମ୍ମାନକ
ଦେଶହରେଣ୍ଟା ବରେଷ୍ଟା
ମହାଶୟ !

ଏବେଦେଶୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନିଦାର ମଣ୍ଡଳୀରେ
କିମ୍ବା ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଘନାଚିର ପ୍ରଥମାବତାର ହୋଇ
ଥିବାରୁ ଅପରାଙ୍ଗ ନିର୍ବିକର ପ୍ରାର୍ଥନ କରୁଥାଏ
ଯେ ଉତ୍ସାହିକୀୟ ମଛିବିତ କରିଥୟ ଧଂକୁଳି
ଦେଶହତେଷିଣୀ ପଦି ବାରେ ସ୍ଵାକହାନ କର
ବାସୁଦାନ କରିବା ହେବେ ।

ବିଟକ ଛାଇର ଅନୁର୍ଗର ବେଦଗ୍ରା ଇଲ-
ବାର ମୁହଁ ଜମିଦାର ବାବୁ କୁଳମଣି ପ୍ରହଙ୍ଗଳ-
କର ବିକଷ ଭ୍ରାତା ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାବୁ ଜରଧିଂହ
ପ୍ରହଙ୍ଗ ଅଧିକ୍ୟ କରିପଥ୍ୟ ରହୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵଧବର୍ଗ ସହିତ ନିଜ ବପାଠାକୁ
ନିମହିତ କରି ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିମୃତିଶାଖ
ପ୍ରେମାଲାପ ଓ ବିଦ୍ୟା ଚର୍ଚା କଲା ପରେ ନିଷ୍ଠାନ୍ତ
ଦେବତା ଅପେକ୍ଷା ନିଷ୍ଠାତର ବାବ୍ୟରେ ଅଛି
ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କୁ ପରିଚ୍ଛ୍ଵ ବରାଇ ଶ୍ରୀରାମାନଙ୍କୁ
ସଜ୍ଜାର ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଆଗର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କ-
କର ଉତ୍ସାହ ବନ୍ଦି ନ କରିଲୁ ଶିଷ୍ଟଗାର ପର-
ଚିତ୍ତ ଦେଲେ । ମୟ ବାବୁ ମହାମୟବାବୁ
ଇଂରେଜ ଅଧ୍ୟୟନ ଥର ବିଜୋକୁଳ ସମାଜ
ପଥଦିର ପଠକ ବିଷୟରେ ହୁହା ଅଙ୍କୁରତ
ହେବାର ଦେଖି ବୋଥ ହେଉଥିଲା ଯଦି ବାବୁ
ମହାମୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବିଷୟରେ ଉପର
ହୋଇ ଦେବ ସବୁ ସହିତର ଉତ୍ତର ସାଧ-
ନରେ ଯହିବାନ୍ତ ହେବେ ତେବେ ଅଧିକ୍ୟ
ଉତ୍ତରାୟ କ୍ରାନ୍ତି ଜମିଦାର ଶ୍ରୋଣିରେ ଫଳେ
ଜାଗାରମାନ୍ତ ହେବେ । ଇନ୍ଦ୍ର ବରତ୍ର ବାବୁଙ୍କର
ଅଙ୍କୁରତ ହୁଦିଲା ଫଳସ୍ଵରୂପ ଗାଲିନା ହୋଇ
ଅଜଳ ଚିନମରେ ଦେଗର ସୁଧାରୀର କର ।

ଅନୁଷ୍ଠାନି କମରେ ବକ୍ତୁବ୍ୟ ଏହି ଯେ
ଦେଖିଯୁ ଦେଖି ସମ୍ମାନ କଣେଷତଃ ବ୍ରାହ୍ମିଣ
ଜମିଦାର ଦିଲ ଦେଖି ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୟାର
ବିଶ୍ୱେଷ ହେଉ ଥିବାର ଜେତୋକୁ ପ୍ରକାଶ
କରନ୍ତି ମାତ୍ର ତହିଁର ଉନ୍ନତ ବିଷୟରେ କେତେ-
କଣ ଜମିଦାର ବି ଉପାୟ ବୁଝାନ୍ତି ? ବାଧ୍ୟ
ଜମିଦାରଙ୍କ ଏହି ବିଦ୍ୟାର ଉନ୍ନତ ବିଷୟରେ

ବିପର ବ୍ୟସ ଏବ ସତ୍ୟାଘ୍ୟ ଅବଳମ୍ବନ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ଜାହା ପ୍ରାୟ ଏମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଜାଣିବେ ଅବା କାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ସଂବାଦ
ସବୁ ମିଥ୍ୟ ଗଲୁବେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବେଳା ଜାହା
ଆଣିବାରେ ବ୍ୟସ ଆଉ ଉଷ୍ଟାଠରେ ସମୟ
ଜାପନ କରିବା ବୃଥା ମନେ କର ଜାହାପ୍ରକାର
ନପାଞ୍ଚ ବିରଦ୍ଧାର୍ଥ ବାଲାତ୍ମାଜ ଏବ ଫଳ
ଫେରାଦ ମବଦମାରେ ବିଷୁଳ ଅର୍ଥ ବ୍ୟସ କରିବା
ସହ୍ୟ୍ୟ ଜୀବ ବରନ୍ତି । ଏକାଦୁଶ ବିଦ୍ଯାମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ଅମଲ ରହି ସାଧାରଣ ଉଦ୍‌ଦିଲେଖ
ଆଉ ପଣ୍ଡିତଗଣ ବିପର ଅବା ସମାଦୂର ହେବେ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ପଣ୍ଡିତଗଣ ଶିକ୍ଷିତ ବଜାୟ ମୁକ୍ତ-
ମାନଙ୍କ କିବିତ ଯତ୍କବଂଚିତ ସମାଦୂର ହୁଅରୁ
ମାତ୍ର ସୁଦେଶାୟ ଏବ ସକଳୀୟ ଜମିଦାରଙ୍କ
ନିକଟରେ ସେମାନେ ଦୂରାର ମାତ୍ର । ଯେଉଁ
ମାନଙ୍କର ବିଦାର୍ଥମାନଙ୍କଠାରେ ଏକାଦୁଶ ଅନ୍ତର
ସବ ସେମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଯେ ଜାଣ୍ୟ କିଦୋଷର
ସାହୁର ହେବ ସେ ଆଶା ଦୂରଗା ମାତ୍ର । କିନ୍ତୁ
ଯେଉଁ କରୁଣାମୟ ପରମେଶ୍ୱର ଅଗାମ
ପଦ୍ମୋଦ୍ୟ ଗର୍ଭସ୍ତ୍ର ଦୁର୍ବିଗରୁ ଦୃଷ୍ଟିପରେ ପର-
ଶତ କର ଜାହା ପ୍ରମରତର ରବିକରିପାର
ସମାଲୋକର କରୁଅଛନ୍ତି ଏବ ନିବିତ୍ତ ବଜା-
କୁତ୍ତ ଜିର ଗହିବସ୍ତ୍ର ଶୈବମାତ୍ରକର ବଦନକୁ
ବିଦ୍ୟ କିଦିଗାରହରେ ସମଳଂକୃତ ବର୍ଣ୍ଣ
ଅଛନ୍ତି ଜାହାକ କୁପାରେ ଯେ ଅସୁଦେଶ ଏବ
ସମୟରେ ବିଦ୍ୟ ବିଦାର ଅଲୋକରେ ଅଲୋ-

୩୧୬୮ } ଦଶମୁଦ
କଟ୍ଟକ } କଷ୍ଣଚିତ୍ତ ପ୍ରକୃତକାହିଁ

ବିଜ୍ଞାନ

କାନ୍ତିକମାର୍ଗ ପମ ସରବା ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚାଥସାହିତ୍ୟର
ଦଳପଳ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ "ଦାର୍ଢିତାଲକ୍ଷ୍ମୀ" ରୁ ହେଠା-
ନବାରୁ ଶ୍ରୀ କବି ଅହେତୁ, ତହଁରେ "ଅନ୍ୟ ଦେହ କେବୁ
କରିବେ ନାହିଁ ।" ଆହେ ତହଁରେ ତେଣୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ
କରିବୁ ।

四
九

B. D

ମୁଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି

ଗାନ୍ଧୀ ଚତୁର୍ବିଲୁ ପାହାୟକ ବାଲେଦର ବଳେଯୁ	ଟ ୫୫
ମଧ୍ୟ ଦର ପାହାୟକ ମଣେବର	ଟ ୨୫
ପରିଚକର କୋଷ ପୂର	ଟ ୧୦
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବଜା ବିଷେ ଅଠମଣିକ	ଟ ୧୦

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭ ୧୯୮

୩ ୨ ଇଶ୍ଵର ମହିନେ ପଞ୍ଚମ ମହିଦା । ମୁଁ ମାର୍ଗଶିର ଦିନ ଜ ସତ ୧୯୮୭ ସାଲ ଶତବାବ୍ଦୀ

ପୃଷ୍ଠା ୫୫

ଅପ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟସଲଖାର ଡାକମାସୁଲ ଟେୟ୍ୟ୍ୟ

କାର୍ତ୍ତିକପୂର୍ଣ୍ଣମାର ତିଥିରଦିନ ପୂର୍ବେ
ଏଠାରେ ଯେଉଁ ହେତୁ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲ ତାହା
ଦେଖି କୌଣସିତାରେ ତୋଢାକ ହୋଇ ଥିବାର
ଆଗକା ହୋଇ ଥିଲା । ତେବେଳିମୁସର ତାର
ସମ୍ବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବାତ୍ରବରେ ତଳଜ
ତାମ ତା ୪ ରିଙ୍ଗ ବଢ଼ିବୁ ତା ୫ ରିଙ୍ଗ ସନ୍ଧା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଇବ୍ସର୍ବିପ୍ରତିନରେ କିମ୍ବା ତୋଢାକ
ହୋଇ ଥିଲା । ବାତାରର ଗତ ଉତ୍ତର ପୂର୍ବରୁ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଦିକ୍ଷିତ ପରାରେ ପରିଣାମହୋଇ
ଥିଲା । ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଓ
ଥିଲା । ଦୁଇଶତ୍ର ଦେଖାଯାଇ ଆପଥିଲ
ଜାହାଜ ଗୁଡ଼ି ବୋଲାଇ ହେବାକୁ ଆପଥିଲ
ସମ୍ବୁଦ୍ଧରୁ ମରଗଲା । ଦୁଇଶତ୍ର ବଜି ଜାହାଜ
ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରିତାତ୍ତ୍ଵ ଗୋଟିବରନାମ ବାମ୍ବୋଜ ।
ଏ ଜାହାଜ ସବାଳ ସାତଶତାବ୍ଦୀ ଦେଲେ ଲଙ୍ଘି-
ରିବୁ ଅଲଗା ହୋଇ ଏ ୧୦ ଟଙ୍କା ଦେଲେ
ଗର୍ଭର ଲଳରେ ବୁଝଗଲା । ଏଥରେ କ ୧୯୯
ଲୋକ ଥିଲେ କେବେଳ କିମ୍ବା ବନ୍ଧୁ ଅସିଲ
ଅର ସମସ୍ତେ ମସି ପଡ଼ିଲେ । ଅନ୍ୟ ଜାହାଜ
କାମ ପିଣ୍ଡମାରି । ଏ ଜାହାଜ ଲଙ୍ଘରିବୁ
ଅଲଗା ହୋଇ ଏକମାରିଲ ଉତ୍ତରକୁ ଭୁବିଯା-
ଇ ପଥରରେ କଷତ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗଗଲା । ଏଥରେ
କେ ୧୫କଣ ମନ୍ଦିର ଥିଲେ ଉହି ମଧ୍ୟରୁ କି ୫
ଶ ମରପତିଲେ ଏକଜଣ କୁଳରେ ଥିଲା ଓ
ଗୁଜଣ ବନ୍ଧୁ ଅସିଲେ । ବିମଲପ୍ରତିନରେ
ଗୁଜଣ ବନ୍ଧୁ ଅସିଲେ । ବିମଲପ୍ରତିନରେ
ମଧ୍ୟ ଏକ ଜାହାଜ ନିଷ୍ଠ ହୋଇ ଥିଲା ଏବଂ

ତହିଁରେ ଗୁଜଣ ମଗ ପଡ଼ିଥିଲେ । ନବର
ମଧ୍ୟରେ ବିହି ଉପ୍ତାତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗଦେଶର ନୂତନ ଜାତିକ ଶାସନ ପୁରୁଷ
ପ୍ରେକ୍ଷା ଅନେବ ଉତ୍ତରମ ହେଲେହେବ ବଜ୍ୟଦେବ
ପାତ୍ରାଚାର ଅବୟବ ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ପୂର୍ବା-
ପର ସେଠାରେ ଏହପର ଦେଖାଯାଇ ଅଛି ଯେ
ନୂତନ ଜାତି ହେବା କାଳରେ ଗୁଡ଼ାଏ କଣା-
କଟା ଲଗଇ ଯେ ସମସ୍ତକୁ ପରିଜୟ କରିପାରେ
ସେ ଶକ୍ତା ହୁଅ । ଏଥର ତାହା ନ ହୋଇ
କୁଣ୍ଠରେ ସକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ତାରସମ୍ବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ଶକ୍ତ୍ୟ ଇଂଗ୍ରେସର ରେ-
ତେଜିଶିରେ ଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ
ଗୋଲମାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କ
ଜୁହୁତା ପଳାଇଯାଇ କୁହୁବେଗରେ ଫେର
ଅସିଅଛି । ସେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଦିପାତ୍ମ ବଂଗର
କରି ତକାଇଣ ଓ ଅଭାଗରମାନ କରୁଅଛି ।
ଏମାନଙ୍କ ସରଦାର ଏକ ୨୭୦ ଜଣ ଥରପତି
ବାହିବଦି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ବରଦାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଜଣାଯାଏ ଯେ ଜେଣ୍ଣମୁଦ୍ରକ
କାତା କରିବା ତାହାର ଇତ୍ତା ଅଠଇ । କେଣ୍ଣ-
ପୁର ବର୍ତ୍ତମାନ ରେ-ବେଶେଶ୍ୱର ଘରେ ଅଛନ୍ତି ।
ଯାହାହେଉ ଏ ଗୋଲମାଳ ଶେଷ ନ ହେଲେ
ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ଶାନ୍ତ ରାବରେ ଗୁଜବାର କଠିନ ।

ଗତ ସପ୍ତାହ ବିଲାତରୁ ତାରତାକ ଯୋଗେ
ସଂବାଦ ଥାମିଥିଲ ବି ରେବନ୍ଦା ସାହେବ
ବଜଳା ହିନ୍ଦି ସରବିଷ ଜଣେ ଦୂରପୂର୍ବ
କରମଣ୍ଡଳ ମରିଯାଇ ଅଛନ୍ତି । କଲିବତାର ସମ୍ବାଦ
ବିଷମାନଙ୍କରେ କାହିଁରେ ଏହି, ଇ, ରେବନ୍ଦା ଓ
କାହିଁରେ କେବଳ ମିଶ୍ର ରେବନ୍ଦା ବୋଲ ଲେଖାଥିଲା । ଇଣ୍ଡିଆନମିରର ଏହାଙ୍କ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବନ୍ଦିର ଟି, ଇ, ରେବନ୍ଦା
ବୋଲ ନିଶ୍ଚିପ୍ତ କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱର
ସଂବାଦବାହକା ଜହି ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦର କର
ସାହେବ ପ୍ରଗଂଭକର ଅନ୍ତେକିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ଅବୟବ ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଯେଉଁ ରେବନ୍ଦା ତାହାଙ୍କ
ନାମ ଏହି, ଇ, ନୁହେ ବି ସେ ଦୂରପୂର୍ବ କରମଣ୍ଡଳ
ନୁହୁନ୍ତି କାରଣ ଅବୟବ ସେ ସିବଲ ସର-
ବିଷରେ ଅଛନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ ଏକାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁଁ ସେ ଉଚ୍ଚ ସଂବାଦଟି ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପୂର୍ବ
ବନ୍ଦିଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ବର୍ତ୍ତ କି ରାଜେ
ଏବଂ ଆଶା କରୁଁ ସେ ଏଥରେ ତାହାଙ୍କର
ଅସ୍ତ୍ର ଦୃଶ୍ୟ ହେବ ।

ମୋକ୍ଷାରନାମା ଶାନ୍ତ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ମହାମାନ୍ୟ
ବେର୍ଷ ଗତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସର କ ୨ ମୁର
ସରକୁଳର ପ୍ରଗର କରିଥିଲା କୁଣ୍ଡଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିମାନ ଲେଖାଥିଲୁ ଯଥା—

୧—ପର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ କୁଆନ କିମ୍ବା ଏକରୁରେ
କର୍ମ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଏବଂ ମେଳାର-
ଜାନାରେ ଏକରୁ ଅଞ୍ଚଳ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୋହାର
ମୁଦ୍ରାର ବଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସକାଗେ ଦୂର
ସଠାନ ବସନ୍ତ ଲାଗିବ ।

୨—ପର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ କୁଞ୍ଚାମା ବିମା ଏକହରେ
ବର୍ମ ବରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭୟ ଏକରୁ ଅସୁବ
ବ୍ୟକ୍ତି ମୋକ୍ଷାରକାମା ଲେଖିଦେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଲେଖିଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି ସକାଗେ ପୂର୍ବଶ୍ଵାଶ ରସ୍ମ
ଲାଗିବ ।

୨—ଆଇନର ଏ କଥ୍ୟ ପ୍ରତିଧାଳନ ସବାଗେ
ସମ୍ବୁ ବଜୁଷ ବର୍ମନରଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଥାବୁ
କି ଅପଞ୍ଚିତ୍ତ ଶୁଣ୍ଡ ଲଗିଥିବା ମୋହାରନାମା
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଖଲ ହେଲେ ସନ୍ ୧୮-
୨୫ ମସିହା ୧୮ ଆଇନର ୨୩ ବିମ୍ବା ୧୪ ଧାର
ଅନ୍ୟାରେ ବର୍ମନକାରକ ହେବେ ।

୪—ଜିଲ୍ଲା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରବ୍ୟ ଏହି
କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋକ୍ଷଦିମାରେ ମୋକ୍ଷାର ଯେଉଁ
ମୋକ୍ଷାରନାମାବାବୁ କରି ବରେ ସେ ମୋକ୍ଷ
ରନାମା ଡାହାଠାରୁ ଜଳବ ବରିବେ ।

ଶ୍ଵାମ୍ ଆଇଲ୍ ସଙ୍କ ୧୯୯୯ ସାଲରେ ପ୍ରକର
ହେଲେଛି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବିଦ୍ୟ ଚଳି ଆସୁଥିଲ
କି ଏକ ମୋକ୍ଷାରନାମାରେ ଯେତେ ମୋକ୍ଷାର
ନିଯମକୁ ହୋଇ ଥାଉଳୁ ଅବା ଯେତେ ବିଦ୍ୟା
ମୋକ୍ଷାରନାମା ଲେଖି ଦେଇ ଥାଉଳୁ ଉତ୍ତରେ
ଏକ ଶ୍ଵାମ୍ ରଷ୍ମିମଳଗୁହା ଦର୍ତ୍ତମାଳ ବୋର୍ଡଙ୍କ
ବିଦ୍ୟାହୀନୁସାରେ ଜାହା ହେବ ନାହିଁ । ଲେଖି
ଦେବା ରିତି, ବିଦ୍ୟା ସକାଗେ ରିତି, ରଷ୍ମି ଓ
ରିତି, ମୋକ୍ଷାର ସକାଗେ ରିତି, ରଷ୍ମି କିଆଯିବ
ଏଥରେ ମୌକଳମାନେ ବିଶେଷ ଗର୍ଜାନ୍ତି
ହେବେ ମାତ୍ର ସରକାରଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଅନୁକ
ଲାଭ ହେବ । କୋଥ ହୁଏ ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ଏ ସରକୁଣିଲବ ବାହାର ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯେପୁଲେ
ଶକସର ପ୍ରୟୋକ୍ତନରେ ଶ୍ଵାମ୍ ମାସିଲ
ନିଅ ଯାଉଥିଲା ସେ ସୁଲେ ଅଛନ୍ତି
ଯେପର ଅର୍ଥ କଲେ ଅପ୍ରକଟିତ ହେବା
ଜାହା ବରବା ଦୃଷ୍ଟାଯ୍ ବୋଲି ଯାଇ ନ
ଆରେ । ତେବେ ବେତେକ ସୁଲରେ ସନ୍ଦେହ
ଜଣାଯାଏ । ଯଥା ଯଦ୍ୟପି ଏକ ମୋକ୍ଷଦିମାନ
ଦୂର କି ଅସ୍ଥବ ମୁଦେଇ କିମ୍ବା ମୁଦୀଲ ଏକଳ
ମୋକ୍ଷାର ନିଯମକୁ କରନ୍ତି ଅଥବା ଜଳବନ
ପଞ୍ଚର୍ବରେ ଏକ ମୌକାର ରାତମାନେ କିମ୍ବା
ଅପରି ବର ଯଦ୍ୟପି ମୋକ୍ଷାର ନିଯମକୁ କରି

ଜେବେ ପ୍ରତ୍ୟେବ ପକ୍ଷ ଅଥବା ରୁଦ୍ଧ ସକାଗେ
ପୃଥିକ୍ ରସୁମ ଲାଗିବ ବିନ୍ଦୁ ସମସ୍ତଙ୍କର୍ଣ୍ଣାର ଏକ
ରସୁମ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଏବା ହୃଦୟରୂପେ ବୃଦ୍ଧା
ଯାଉ ନାହିଁ । ଆମୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ଏପରି ସୁଲେ ଏକ ରସୁମ ଲାଗିବ । ମୂଳକଥା
ଏହି ବୋଥ ହୁଇଯେ ଏହା ମୋକ୍ଷାର ସକାଗେ
ଏହା ରସୁମାଲାଗିବ ମାତ୍ର ଏବା କାମ୍ଯ ସକାଗେ
ଅସ୍ଵକ ବନ୍ଦୁ ଲେଖି ଦେଲେ ପୃଥିକ୍ ରସୁମ
ଦେବାକ୍ଷ ହେବ ନାହିଁ ।

ଯାହାହେଉ ଯଦିଷ୍ଟି ବୋର୍ଡକ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ନିର୍ମୟ ଓ ଆରାଜବନ୍ଧୁର ଅପର ତେବେ ତାହା
କେବଳ ଶୁଦ୍ଧ ଅଦାଲତରେ ପ୍ରକଳ କା ହୋଇ
ସବଳ ଅଦାଲତରେ ପ୍ରବଳ ହେବାର ଉଚିତ ।
ଆରେବକ ବୋର୍ଡ ଏକଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅର୍ପଣ କରିବ ସେଠାରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାହା
ରିବ ତାହା ସବଳ ସ୍ଥନରେ ପ୍ରବଳ ହେବ ଓ
ତହୁଁରେ ଲେବିମାନଙ୍କର ମନ ମାନିବ ।

ଅନ୍ତର୍ଗୁଲ ତାବଘରର ମୋବଦନା ।

ଅନ୍ତରକର ତାବସର ସଞ୍ଚିରରେ ପଞ୍ଜୀ
ଏବ କୁଣ୍ଡ ମୋଦିମା ହୋଇ ଯାଇଥାଟି ।
ସେହି ତାବସରର ପୋଷ୍ଟମାଳୁର ପୁଲିଗରେ
ସଂବାଦ ଦେଲେ ବି ତାବସର ମେଘ ହୋଇ
ଅଛି ଏବ ଅନ୍ତରନ୍ୟ ପ୍ରଦିଵ ମଧ୍ୟରେ ଭାବାଙ୍କ
ହାତରେ ଥିବା ସରକାଶ ଉଦ୍‌ବିଲ ଅଗ୍ରହୀ
ହୋଇଥାଏ । ପୁଲିଷ ଅନ୍ତରମାଳା କଲେ ଗେଣ୍ଟ
ଦେବାର ବିଷ ଥିଲ ପାଇଲେ ନାହିଁ କେବେ
ତାବସର ଓ ପୋଷ୍ଟମାଳୁରଙ୍କ ବଗା ଜଳିବ
କରିବାରେ ଗୋଟିଏ ହାତବସ୍ତାମା ପାଦ୍ମ ଜଳ
ଯେ ଜରୁରେ ଅନେକ ତାବତୀ ଥିଲା । ମେ-
ସବୁ ତାଙ୍କ ପିତାଥିଲ ଏକ ଯାହାଙ୍କ ନାମର
ତାଙ୍କ ଭାବାଙ୍କ ଦିଆ ହୋଇ ନ ଥିଲ । ଏକମାତ୍ର
ବେଳେ କଣ୍ଠ ସାଥୀ ବାଗକରେ ବେଳିଲ ଖାଲୀ
ନନ୍ଦିବୋର ଦାସ ଅର୍ଦ୍ଧମାଣୁ ସୁପ୍ରମଣ୍ଡଳ ଦନ୍ତ
ଖକୁ ଥିଲ । ଏ ସମସ୍ତ ଦେଖି ପୁଲିଷ ପୋଷ୍ଟ
ମାଳୁରଙ୍କ ପ୍ରତି ଗେର ସିଂହାନ୍ତୁ କର ଧାର
ନମ୍ରେ ଜୁଲଣ କଲେ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନ ପୋଷ୍ଟ
ମାଳୁରଙ୍କ ହାତରେ ରଖି ବଦର ବଚେଷ୍ଟାର
ରିପୋର୍ଟ କରିବାରେ ଅର୍ଦ୍ଧମାଣୁ ସୁପ୍ରମଣ୍ଡଳ କାମ
ଅନ୍ତରକରଙ୍କ ଯାଇ ମୋଦିମା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କଥ
ପୋଷ୍ଟମାଳୁର ଅଧିକାରୀ ବେଳେ ଦେଇଥାଏନ୍ତି
ପୋଷ୍ଟମାଳୁର ଆପଣା ଆପଣର ମୋଦାର ଜଳ

ଭବାର କବାବରୁ କଣାଗନ ଯେ ଅଳଗୁଲର
ତଥ ଗୁରୁତଥ କେବ ଉତ୍ସର୍ଗଦାତଙ୍କ ସରୁଳ
ଶବ୍ଦରୁ ରହି ତାହାର ମନ କରିବା ମାନସରେ
ପୋଡ଼ିମାନ୍ତୁରକୁ କହିଲେ ଯେ ଉତ୍ସର୍ଗଦାତର
ଯେତେ ଛଂକଜ ତିନୀ ଲେଖିବେ ଓ ତାହାଙ୍କ
ବିବଟକୁ ଯେତେ ତିନୀ ଆସି ସେ ସମସ୍ତ
ତାବସରେ ଅଞ୍ଚଳ ରଖି ଦେମାନଙ୍କୁ ଦେଖା-
ଇବେ ଓ ଏଥରେ ଅନ୍ୟତଥ ହେଲେ ତାହା-
ଙ୍କର ଅନ୍ୟତଥ ହେବ । ପୋଡ଼ିମାନ୍ତୁର ଉତ୍ସର୍ଗ
ତାହାଙ୍କ କଥରେ ଝାରାର ବଲ । କାଲ
କାଗଜ ମଧ୍ୟ ସେହିମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଉତ୍ସର୍ଗ
ଜାନିବା ଦେଖି ଅଳ୍ପ ସରବାରୁ ଲଫାଧା
ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗଦାତଙ୍କ କବଟକୁ ଘଠାଇ
ଥିଲେ । ଆର କରିବାରୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ସେ କିନ୍ତୁ
ଆପେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବରଥିଲ ଓ କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପକୁ ଉଥାର
ଦେଇଥିଲ । ତାହାର ବଦଳ ହେବାର ହୃଦୟ
ହେବାରୁ ସେ ଝଙ୍କା ଭରିଶା କର ନ ପାର
ସେହିମାନଙ୍କ ପରମର୍ଗରେ ଚେଷ୍ଟାର ସଂବାଦ
ପୁଲିପରେ ଦେଇଥିଲ । ପରମର୍ଗଦାତାମାନେ

ଧରୁ ହୋଇ ସଦର ମୁଖ୍ୟମଙ୍କୁ ଥାଏ ଦୂରେ
ବିଶ୍ୱରରେ ଏକବର୍ଷ ଲେଖାଏ କଳ୍ପନ ହେଲେ
ଉଗର ଲିଖିତ ବିବରଣ୍ୟରୁ ଶିଖୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ବାବୁ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶକ ଉତ୍ସମିଲିଦାରଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ବନ୍ଦ ମେଳ ହୋଇଥିଲା ଓ
ସେହି ପୁରସ୍କାରର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବୋଧ ହୁଅର
ବାବୁଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହ ଥରାଯା
ସତ୍ତ୍ୱରେ । ପରିମାଣରେ ଧର୍ମ ରକ୍ଷା କଲା । ଓ
ମନ୍ଦକାରିମାଙ୍କ ଆଶା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅପେ
ଧରୁ ପରିଲେ । ପୋକୁମାଟିର ବିଧାରୁ ଜଣା-
ଯାଏ ଯେ ସେ ଯେତେ ମୂର୍ଖ ତେତେ ଦୃଷ୍ଟି
ନୁହର । ଏହାର ବ୍ୟକ୍ତିମ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ କେବଳ
୧୪ ଶତ ସ୍ଵର୍ଗଃ ମନ ଲେବଳ ବିଧାରେ
ପଢ଼ ଏଥର ଗୁରୁତର ଅପରାଧମାଳ ବରଚା
ଫତିହ ନୁହର । କହନ ବାବୁ ଜଣେ ଅକ୍ରମ
ହରୁ ଓ କିରଣେଶ ଜାବିନ ଜାହାଜର ମନ୍ଦ
ହୋଇଥିଲେ ବନ୍ଦ ପ୍ରେ ଦୃଷ୍ଟିକ ହୋଇଥାନ୍ତେ
ଧର୍ମର ଦୂଷ୍ଟହୀନ ଏଠାରେ ବିମାର କୁଣ୍ଡେ
ପକାଣ ପାଇବ ।

ବାବଲ ସନ୍ତୋଷ ସମାଜର ।

ଅମ୍ବିରଙ୍କ କିବନ୍ଦିକୁ ଶେଷ ଯେଉଁ ପଦ
ପଠାଇବାରୁ ଗବ୍ରେମେଞ୍ଚ ସ୍ଥିର କରିଥିବାର
କର ହସ୍ତାହରେ ଲେଖିଥିଲୁ ବନ୍ଧୁ ଜାରିତାବ

ଯୋଗେ ଜଣା ଗଲ ଯେ ତଳିମାସ ତା , କି-
ଅର ଉଚ୍ଚ ପଡ଼ ଆଜି ନସବଦର ସେଇଥାଏ
ଫର୍ମିନହୁବ ଜୀଜୁକୁ ଅର୍ପିବ ହେଲ ଓ
ସେବ ଦିନ ଉଚ୍ଚ ପଥର ଏବଣ୍ଟ ପ୍ରତିଲିପି
ମେଘାରରେ ଥିବା ଅମେରିକ୍ ତାରପରେ
ଦ୍ୱାରା ।

ଏକ ଭାର ସମାଜକୁ ଜଣ ଯାଏ ଯେ ଉପର
ଲିଙ୍ଗର ପଦ ଏହି ନମରେ ଲେଖା ଯାଇଥିଛି କି
ଅନ୍ତର ଚୂପାୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କଷ୍ଟାର ବିଦୟାୟ
କରିଦେବେ ଏବଂ ସମ୍ମର୍ତ୍ତାରୁପେ କରିପେକ୍ଷ
କରିବେ ।

ଅନ୍ତରଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ମହାମାନ୍ୟ ଜମାଣର ଉତ୍ସବରେ ଚଳଇ
ନାଏ ଗାଁପଣ ସୁଧା ପେଣୁଥିବା ଯାତ୍ରା କରି
ଖାଇବର ଓ ଭାବରେ ପୁଣି ସୁଧା ପୁଣିର
ଅଞ୍ଚଳ ଦେବେ । ତା ୧୦ ରଙ୍ଗ ପୂଣିରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ପଠାଇବା କାରଣ ଅନ୍ତରଙ୍କର ଲେଖାଯାଇଥାଇ ।

ଜନରବ ଶୁଣାସ ଏ ଯେ ଅମର ବଡ଼ ମାନ
କେଳିଲାଗାଦିରେ ଅଛନ୍ତି । ଶୁଣାକୁ ଅଜେକ
ବେଳା କାନାହାରକୁ ଥୁଅଛନ୍ତି ଏହା ଏହା ମଧ୍ୟ
ତଥତ ହୁଅର ବି ସବ୍ୟଧି ଇଂରାଜଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ
ସୁହ ଅରମ୍ଭ ନ ହେବ ତେବେ ଅମର ଖାଲି
ବରାହି ଓ ବୋଠା କିହଠରେ ଇଂରୀଜଙ୍କି
ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ।

ଜୀବନର ସାହିତ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ତରଙ୍କର ସେନ୍ୟ
ଆଦ୍ୟଦ୍ୱାଦ୍ସ ନ ପାଇବା ଏବଂ ଲୋଗ ହେଉ
ପଳାଇ ଯାଉଥିଲୁ । ଅଲ୍ଲ ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା
ଅନ୍ତରଙ୍କ ସେନ୍ୟ ଅନ୍ତରଙ୍କ ନିରକ୍ଷକୁ ଏହି
ମନ୍ଦିରେ ଏକ ଆବେଦନପଦ ପଠାଇଥିଲୁ ବି
ଅବିଳମ୍ବରେ ଇଂର୍ଜିଙ୍କ ସେନାକୁ ଆଶ୍ରମଣ
ବରିବା କୋଟିଲେ କେଲାଇବାଦକୁ ଫେରୁ
ବାର ଅଞ୍ଚଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ଯେହେତୁ
ବାର ଅଞ୍ଚଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଅଭ୍ୟନ୍ତର ମନ
ଦେମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଅଭ୍ୟନ୍ତର ମନ
ଅଟ୍ଟଇ । କରିବେଗରେ ଏକଦିନ (ତାହା ରଖି
ଅଭ୍ୟନ୍ତର) ରେ ତ ୫୦ ଟଙ୍କା ମରି ଯାଉଥିଲେ ।
ଏବୁ ଦେଖି ବେହି ଉତ୍ସବ କରନ୍ତି ଯେ
ତାହାଙ୍କ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଯାହା ଗର୍ଭାନ୍ତି ଉପରେ
ଅନିର ସମ୍ମର୍ମରୂପେ ଏକ ବିନାଆପତ୍ରି ଟି
ପ୍ରମାତ୍ର ହେବେ । ଯେବେ ତାହା ସ୍ଵାଧୀନ ଜେତେ
ମନ୍ତ୍ରିଲ ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାକେ ବିବେଚନା କରୁ
ଯେ ଅନିର ଯେତେ ସରକା ଗର୍ବ ଦେଖା
ଅଛନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ବିଜୁ ବରିବା ତାହା
ପରିବେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା । କଥ

ହୁଅଇ କି ଯେତେବେଳେ ଜବାବ ଗୋଲମ
ହୋପେନଙ୍କୁ ପଦ ଦେଇ ଚିହ୍ନାୟ କଲେ ତି
ତେବେଳେ ଅମିର ଜାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ
ଆଏଣା ଲୋକଙ୍କ କହିଲେ ଯେ “ଇଂରାଜମାନେ
ଅଭୟନ୍ତର ମାତ୍ରାଟି ଯେବେଳୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ
କରନ୍ତି ସେ ଜଣେ ମୁସାହେବହ୍ୟାର ଶାସନ
ହୁଅନ୍ତି ପୁଣି ସେ ମୁଗାହେବ ଜଣେ ଶ୍ରୀଲୋକର
ଅଧ୍ୟାନ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁଣି ଦୂରଜ୍ଞ ଲୋକ
(ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସହ) ର ଆଜ୍ଞା ଘାଲନ କରନ୍ତି ।
ଭଲ ବହୁତ ଏମନ୍ତ ଇଂରାଜ ଜାତିଠାରୁ ବେରି
ଥିଆ ଆଗା କର୍ତ୍ତାର ଘାରେ” । ଏପରି
ଅହଙ୍କାର ତେ ଦୃଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣବାକ୍ୟ ଯେ କୁହି ସେ
ବହୁକରେ ସାଧ ହେବାର କେଉଁ ଅମା । ସେ
ଯାହାହେଉ ଏଥରୁ ଶ୍ରୁତିଜଣାଯାଏ ଯେ ଅମିର
ଇଂରାଜଙ୍କ ପ୍ରତି ଗାଢ଼ିରୁପେ ବୁଝିଯାର ଆରାୟ
ଗ୍ରହଣ କରିଥିଛନ୍ତି ଏବଂ ବୁଝିଯାର ପ୍ରବତ୍ତରିକା-
ରେ ସେ ଏତ୍ତାଗ ମନ୍ଦବ୍ରଦିକୁ ଉଚିତକିନ୍ତୁ
ବୁଝିଯା ଗାହାଯି ଦେବାକୁ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଏବଂ ଜାରିମାଦିରେ
ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ ସହସ୍ର ବୁଝିଯା ସରଦାର ଓ
ସେଇଥ ଅମିରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହ କରିବାକ
ଆନନ୍ଦ ପାଇଥିଛନ୍ତି ।

ଧର୍ମିତ୍ ଓ ସଥାବତ୍ କଷେତ୍ର ।

ଗତସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଯେ ସଦାବର୍ତ୍ତ ଓ ଧର୍ମିର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅସବ୍ୟ
ଜିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ଜବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଲାଣ୍ଡିୟା ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଇ ଅଛିବୁ ଓ ବିପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଲେ
ରଲ କେବି ଜବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ବଜାଳ ଏ ବିଷୟରେ
ସବୁଶାରଣଙ୍କ ମତ ଜାଣିବାକୁ ଉଚ୍ଛବ ହୋଇ
ଦିପୋଡ଼ି ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଆପଣା ଅଭିନନ୍ଦ ସହିତ
ପ୍ରଗର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଗୋଟିଏ ପାଣ୍ଡୁଲିପ
କଟକରେ ବସେଥିବା ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ସବୁ
ଦ୍ୱାରା ସନ ୧୮୭୦ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା
ଆର ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ମାନ୍ଦ୍ରାଜବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ
ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ପଠାଇ ଥିଲୁଣ୍ଡି । ମାନ୍ଦ୍ରାଜପାଣ୍ଡୁଲି
ପିଟ୍ଟା ଉକ୍ତ ଜବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟର ତଥେ ମେମୂର ସର
ଉଚଳିଥୁ ରବନସଙ୍କ ପ୍ରଯାବନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥାଏ ଏହି ଜବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଲାଣ୍ଡିୟା ଏହାକୁ
ପରିନନ୍ଦ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏ ପାଣ୍ଡୁଲିପିରେ ଏହିପରି
ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ କି ମଠ ଓ ସଦାବର୍ତ୍ତ
ସମ୍ପଦିର ଉତ୍ୱାବଧାରଣ ସକାରେ ଜବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ
ତଥା ଗୁରୁତଥା କମିଶ୍ନର ଓ ଜଣେ ସେବେକେଟଙ୍କ

ନିୟମକୁ ବରିବେ । କମିଶ୍ନ୍ତରଙ୍ଗ ନାଥରେ ଏକ-
ଜଣ ଉଠିବାର ବାରଷ୍ଟର ରହିବେ । ବନିଶ୍ନ୍ତର-
ମାନେ ଦେଉଳିଛେଣୀ ହେବେ । ଏକ ଜଣର
ବେଳକ ମାସକୁ ଏହିହଜାର ବିମ୍ବା ବାରଗତ
ଟଙ୍କା ହେବ । କମିଶ୍ନ୍ତରଙ୍ଗ ଅଧିନରେ ଜଣେ
ସେହେଠେଣୁ ହେବେ । ଏହାଙ୍କ ବେଳକ ଟ୍ୟୁନ୍‌
ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ଏହି ବନିଶ୍ନ୍ତର ଓ ସେହେଠେ-
ଣୁ ନିଶି ବୋର୍ଡ ଫାମରେ ଏକ ମନ୍ଦିରକୁ
ହେବ । ଏହା ଶ୍ଵରଧାନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ।
ବୋର୍ଡରୁ ପ୍ରଚାର କ୍ଷମତା ଦିଆଯିବ ଯେମନ୍ତ ବି
ଜ୍ଞାହାଙ୍କ ଅଞ୍ଜି ପ୍ରତିପାଳନରେ ତୃତୀ ହେଲେ
ସେମାନେ ଉତ୍ତରଶାତ୍ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପାରିବେ ।
ମଂର ଅୟବାର ଓ ମାରଧିତଦାରମାନେ
ବୋର୍ଡରେ ଆପଣା ମଂ ରେଇଶ୍ନ୍ତର ବଗଇ-
ବାକୁ ବାପ ହେବେ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅୟ ବ୍ୟଦିର
ଆଗମୀ ତାରିଖା ଓ ପଞ୍ଚାତ୍ତି ପ୍ରକୃତ ଜମା ଝର୍ଣ୍ଣ
ହେବାବମାନ ପଠାଇବେ । ବୋର୍ଡ ସେ ସମସ୍ତ
ଜପାରମ ଓ ମଞ୍ଜୁର ନାମଞ୍ଜୁର କରିବେ ।
ବୋର୍ଡ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଂର ବାର୍ଷିକ ନିଧାନ ପକ୍ଷ-
ରେ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଓ ସେ ନିୟମା-
ବଳୀ ଅଦାଲତଦ୍ୱାରୁ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ପାରିବ
ବୋର୍ଡ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତାହା ସମସ୍ତା
ଏବଂ ଏକପ୍ରକାର ବିଶ୍ଵବାର୍ଯ୍ୟ ନିଧାନ ହେବ
ଏବଂ ବୋର୍ଡ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ଏକ ଯୁଦ୍ଧାଳ୍ୟ
କମିଶ୍ନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତରଶାତ୍ର ରଗୋର୍ଡମାନ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ସାଧାରଣଙ୍କ ଜାଗିବାକାରଣ ଗଜେଟରେ ଶ୍ରପା
ହେବ । ମହନ୍ତି ଅୟବାର ପ୍ରଭୃତିକୁ ବୋର୍ଡ
ନିୟମକୁ ଓ ବରାଣୀପୁ କର ପାରିବେ ଏବଂ ସେ-
ମାନଙ୍କ ଜମାଥବା ପଞ୍ଚତି ସେମାନେ ବୁଝାଇ ନ
ଦେଲେ ମାଜିସ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ମାହାୟଦ୍ୱାରା ତାହା
ହୋଇ ପାରିବ । ବୋର୍ଡ ସମସ୍ତ ଦାନସମ୍ପତ୍ତି
ଏବଂ ଉଚ୍ଚର ବଳବାତଙ୍କାର ସରକାରୀମାରଧାର-
ଦାର (ଟଙ୍କା) ହେବେ । କୌଣସି ବିଷୟରେ
ସନ୍ଦେହ ଓ ବିବାଦ ହେଲେ ବୋର୍ଡ ତାହା
ନିଶ୍ଚରି କର ପାରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅଞ୍ଜି ଉପ-
ସ୍ଥକ ଅଦାଲତଦ୍ୱାରୁ ଅଜ୍ଞଥା ନ ହେଲେ ପ୍ରବ-
ଳ ହେବ । ବୋର୍ଡ ଆପଣା ଅଧିନରେ *ଜଣ
ବା ଅୟକ ଉତ୍ତରଶାତ୍ର ନିୟମକୁ କର ପାର-
ବେ । ଏମାନଙ୍କ ବେଳକ ମାସକୁ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଲେଖାଏ ହେବ । ଏମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅନୁସା-
ରାକ ଉତ୍ତରଶାତ୍ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ବୋର୍ଡ ଉତ୍ତରଶାତ୍ର
ନିୟମକୁ ଉତ୍ତରଶାତ୍ ନିୟମକୁ ରହିବାର ସମସ୍ତ

ଅନ୍ତର୍ମାଲେ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଫ ୧୩ ଗ

ତା ୨୩ ଇଂରୀଜ ମାହେ ନବେଷ୍ଟର ସନ୍ଧାନ ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିର । ମୁଁ ମାର୍ଗଶିର ବ ୧୦ ନ ସନ୍ଧାନ ମନ୍ଦିର ସାଲ ଶତବାର

ଫ ୪୭ ଖ୍ୟା

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଡାକମାସୁଲ ଟେଙ୍କା

ବାବୁଲ ସମ୍ବାଦ କିଛି ବିଶେଷ ସମ୍ବାଦ ଏ
ସପ୍ତାହରେ ଅସି ନାହିଁ । ତା ୨୦ ରିନବମୁରରେ
ଅମେରିକର ଉତ୍ତର ଅସିବାର ଥିଲା । ବୋଧ
ହୃଦୟର ଦୂର ଏକ ଦିନରେ ସୁଧି ହେବା ନ
ହେବାର ତତ୍ତ୍ଵ ଜଣାଯିବ । ସମ୍ଭାବ କିଳଚରୁ
ଯେ ସମସ୍ତ ଭାବସମ୍ବାଦ ଅସିଥିଲୁ ଉତ୍ସବୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଦୂରିଦ୍ୱାରା ବଳିକର ସନ୍ଧାନ-
ମାକ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଭରିପା
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଦୂରସ୍ଵର ସୁଲଭାବ ଅପଣା
ଗ୍ରହ୍ୟର ଉନ୍ନତ ନିମିତ୍ତ ଯେ ସମସ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ
କରିବା ସକାଶେ ଉକ୍ତ ସନ୍ଧାନକୁ ବାଧ
ଅଛନ୍ତି ଉତ୍ସବୁ ଅନ୍ତର୍ମୁଳକ ଆରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି
ସୁତରଂ ଉତ୍ସବରେ ବୋଣସି ଗୋଲମାଳର
ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ ।

ଓ ନାଲକରମାନେ ସୁନ୍ଦର ଏଥର ସର୍ବ ହେବା
ପାଇଁ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏପରି ସଭା
ଭାଗ ହୃଦବର ଅଟଇ ହେବଳ ପ୍ରାୟ ହେଲେ
ଜାହା ହେବ ହୋଇଲେ ଗ୍ରହଦନର ଉତ୍ସବ-
ରେ ବିଛି ହେବ ନାହିଁ ।

କାନ୍ତିରପୁଣ୍ଡିମା ଉତ୍ସବୁ ଯେ ପ୍ରକାର ମେଘ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଏକାବେଳକେ ଭାଗ ଶାତ ଉତ୍ସବିଜ
ହେଲା ଉତ୍ସବେ ଅମ୍ବେମାନେ କର୍ମୟ ଅନ୍ତମାକ
କରିଥିଲୁ ଯେ ଅର ବୃଦ୍ଧି ହେବ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ
ଜାହା ସିଦ୍ଧ ହେଲା ନାହିଁ । ଏ ସପ୍ତାହ ଅର-
ମୂରୁ ଅକ୍ଷ୍ୟ ମେଘ ବାହାର ଗର ଗୁଧବାର
ଦିନଯାକ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଲା ସେଠାରୁ
ତିନିଦିନ ହତ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ଯେମନ୍ତ
ଅଳ୍ପୁଥ ହାବିମାନେ ଜାନାପ୍ରକାରରେ ବାଳ
ମେଘର କର ପାଲଭମାନୀ ରୂପରେ ବର୍ଷ
ମେଘରେ ମୋକଦିମାମାନ ବାତେଇ ଦିଅନ୍ତି
ବିଶର ହେଲା କି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ଉତ୍ସବରେ
ଅସ୍ଵର୍ଗ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଧ ହୃଦୟ
ଉତ୍ସବରେ ଏଣିବ ଭେମନ୍ତ ଶାତ ଧରିଅଛନ୍ତି
ଯଥାବଳରେ ପ୍ରତିବି ବର୍ଷା କର ନ ପାର
ଏତେବେଳେ ସାଲଭମାନୀ ଶକ୍ତାଗ କରୁଥାଇଛନ୍ତି
ବିନ୍ଦୁ ଏଥରେ ସଂଶାରର ମଜଳ କି ଅମରଳ
ହେଇଅଛି ଉତ୍ସବର ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି
ବାପ୍ରବରେ ଏ ସମୟର ବୃଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା ଅପକାର
ଦୂର ଉପକାର ନାହିଁ । ଉତ୍ସବର ରବିର
ଦୂର ହେଇଅଛନ୍ତି ଏହି ଇଂଗ୍ରିଜ ଉତ୍ସବର

କଥା ସରଳ ଉତ୍ସବରେ ଏଥର କ୍ଷାନ୍ତି
ହେଇନ୍ତି ।

ଶ୍ଵାସ ରଜସ୍ତର ଅବକାଶ ରଜସ୍ତର ମଧ୍ୟ
ଉତ୍ସବୀ ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵର ପ୍ରଦେଶୀୟ ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ
ଉତ୍ସବ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥ ସକାଶେ ବାର୍ଷିକ
୭୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବଜଳା ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଇ
ପନ୍ଥବ । ଏଥର ଏ ବର୍ଷ (ସନ୍ଧାନ୍ୟାନ୍ୟ)
ରେ ଟ ୨୮୭୭୧୦୦ ଟଙ୍କା ଆୟ ହୋଇଥାଇଲା
ଏବଂ ବଜଳା ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵରର
ଟ ୨୮୭୧୩୦୦ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହୋଇଥାଇଲା । ଏଣେ
ସନ୍ଧାନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଲରେ ଟ ୨୯୪୭୦୫୫୯
ଟଙ୍କା ଆୟ ହୋଇଥାଇଲା । ସତରଂ ଗରବର୍ଷାପେନ୍ଦ୍ରା
ଏ ବର୍ଷ ଟ ୨୯୫୭୧୯୯ ଟଙ୍କା ଅସ୍ଵରା ଆୟ ହୋ-
ଇଅଛି । ଭାଙ୍ଗ କୁଡ଼ା ଆର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମା-
ଦିବ ପ୍ରକରେ ଅଳ୍ପ ହେବ ବା ବସ୍ତୁର ହେଉ
ଅସ୍ଵରା ଆୟ ହୋଇଅଛି ଉତ୍ସବରେ ଦେଶୀ
ସରବର, ରମ, ଗଞ୍ଜେଇ ଏହି ଅଧ୍ୟାମରେ ଆୟ
ବନ୍ଧି ଅସ୍ଵରା ହୋଇଅଛି । ଏଥ ମଧ୍ୟରେ
ଗଞ୍ଜେଇର ଆୟ ବୃଦ୍ଧି ଦେଶୀ ଲେପ୍ଟକେଣ୍ଟ
ଗବର୍ଣ୍ମର କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସନ୍ଧାନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ଥିଲା ଓ ସନ୍ଧାନ୍ୟାନ୍ୟ ରେ
ମାସୁଲ ବୃଦ୍ଧି ହେଲେଇଁ ମ ୨୫୫୭ ହଣ
ବିନ୍ଦୁ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଗଞ୍ଜେଇର ଶର୍ତ୍ତ ଗର-
ବିନ୍ଦୁ ୨୦ ଲେପ୍ଟକେ ବନ୍ଦି ହେଲା । ଲେପ୍ଟକେଣ୍ଟ

ଗୁରୁର କୋଳିର ବି ସବୁ ମାଦିବୁବୁଥ୍ୟ ମହାରେ
ଗଞ୍ଜେର ଅଶ୍ଵନ୍ତ ଅନିଷ୍ଟକର ଆର ଅବସବ
ଯେତେବାଳ ଏହାର ବ୍ୟବଶାର କଣ୍ଠେ ହେଉ-
ଥିବ ତେତେବାଳ ସମୟ ସମୟରେ ଏହାର
ମାସ୍ତୁଳ ବୁଦ୍ଧି କରୁଥିବ । ଏଥିରୁ କୋଧତୁପରି
ଯେ ଗଞ୍ଜେ ଏକ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟକର ଗୋଟାଏ
ଝକିର ଲାଗିଲ ପରିଶେଷରେ କିଏ କାହାଠାରେ
ପରସ୍ତ ହେବ ଦେଖିବାଧାରୀର ବତ୍ତ ବୌଜୁଳ
ରହିଲ ।

ବୋର୍ଡଫିଲ୍ ଏବଂ ଶ୍ଵାଙ୍କିବାଗଜ ବିନ୍ଦୁପୃତ୍ର
ସନ ୧୯୭୨୨ ରେ ବଜାଳା ଗବ୍ର୍ରମେଣ୍ଟ୍‌ର
ଆୟ ୫ ୯୯୯୯୯୯ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ଗର-
ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ ୧୯୭୨୨୮ ରେ ୫୧୦,୭,୩୯-
୭୨୯୯ ଟଙ୍କା ଆୟ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରୁ ଦେଖା
ଯାଏ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ଥାବେ ବାରଳକ୍ଷଚକ୍ରା
ଅୟବା ଆୟ ହୋଇ ଥାଇ ମାତ୍ର ଏହି ହେବାର
ଗୋଟିଏ ଫିଲେଷ କାରଣ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଦଖଳ
ଜୀର୍ଣ୍ଣକ୍ଷେତ୍ର ନୂଜିଥ ରୂପ, ଏହାପୁର ବନ-
ଳାରେ ଆନ୍ଦେକ ଅୟବା ଆୟ ହୋଇଥାଏ ସୂଚିରୂ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏପ୍ରକାର ବର୍ତ୍ତବାର ଅଜା ହୋଇ
ନ ପାରେ । ଗବ୍ର୍ରମେଣ୍ଟ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଶ୍ଵାଙ୍କିବାଗଜ
ଏବଂ ବୋର୍ଡଫିଲ୍ ଆୟ ଗବ୍ର୍ରମେଣ୍ଟ୍ ବଜାଳାକୁ
ଏହିବର୍ଷଠାରୁ ଦେଇ ଏହ କୁଟି ବରାପକ୍ଷରୁ
ତି ଏ ବର୍ଷଧାର ବଜାଳା ଗବ୍ର୍ରମେଣ୍ଟ୍ ଇଣ୍ଡିଆ
ଗବ୍ର୍ରମେଣ୍ଟକୁ ୫ ୫୦,୭୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବେ
ଏବଂ ଏଥରତାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଷକ୍ରମ ପ୍ରତିବର୍ଷ
୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲେଣ୍ଟାବ ବୃଦ୍ଧିକର ଦେଇ
ଥିବେ ଭାବୁଁ ଉତ୍ତାରୁ ଭର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେବ ।
ଏଥକୁ ଏ ବର୍ଷ ଯେଉଁ ଆୟ ହୋଇଥାଏ
ତିବୁଁରେ ଇଣ୍ଡିଆ ଗବ୍ର୍ରମେଣ୍ଟକୁ ପାଇବା
ଯାଇ ୫ ୨୨୭୧୯ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହୋଇଥାଏ
ମାତ୍ର ଯଦୁପାତ୍ର ବିଗେଷ କାରଣରେ ଏବର୍ଷ
ଅୟକ ଆୟ ହୋଇଥାଏ ତଥାତ ଲେପ୍ଟନ୍‌କେବଳ
ଗବ୍ର୍ରମ୍ ବୋଲନ୍ତ୍ ଯେ ବୋର୍ଡଫିଲ୍ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଯେ ୨୫ ଲକ୍ଷକା ବଜାଳ କାହାଁ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବ୍ରଦ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଆୟ ବୁଦ୍ଧି କ ହୋଇ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର
ଶ୍ଵାଙ୍କି ବାଗଜ ଅୟକ ବିନ୍ଦୁପୃତ୍ର ହୋଇଥାଏ ।

ଆବକାଣ ସତ୍ସ ବୁଦ୍ଧିର ଫଳ ହି ?
ସନ୍ମନିତି ସାଇର ବଙ୍ଗକାର ଅବ-
କାଣ ଗୁରସର ଫଳାଫଳ ଏଥୁପଢ଼େ ଅମେନା-

ଲକ୍ଷ୍ମୀତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବି ସଦର ବି ମେଳପଲ୍ଲେ
ରେ ଅୟବ ଦେଖା ଯାଏ । ଆଜି ଯାହାଙ୍କର
ଅୟବ ତ୍ରୁପ୍ତ କୃତି ନାହିଁ ଯଥା ନାହାପ୍ରକାଶ
ବାରଗର ସରକାରୀ ହେ ଅୟର ବେଳଜରେବେଳା
ହବର ଓ ପରିପୋଷ୍ୟ ଅଳ୍ପଥିକ୍ଷା ଏବଂ ଯେହି
ମାନେ ଅସର ଉତ୍ସାହରେ କେବେ ବହୁ ଲକ୍ଷ-
କରନ୍ତି ଯଥା ୦୩, ଛେବ, କୁଆଗେର ଏହି
ପକାର ଲୋକ ଅୟବ ପରିମାଣରେ ଆଜିକାହାର
ଚକ୍ର । ଏମାଜକାହାର ଦେଗର ଧରନକୁଣ୍ଡ
ହେବାର ତେଣେକି ଥାର ବରଂ ସାକ୍ଷାତରେ
ସଂଖ୍ୟାଗ ହେଉଅଛି । ଅମ୍ବେମାନ ବିଦେଶରୀ
ବରୁଁ ଯେ ଅବକାଶ ବାହୁର ବିଷ୍ଣୁଶା
ଦେଶର ଧନକୃତିର ପରିଚୟ ଯେତେ ନିରାକାଶ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦେଶରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀତାଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା
ଅୟବ ହେବାର ପରିଚୟ ମିଳିବ । ଏହା ଜନ
ଅବାଳରେ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଯେ ମାଦକ
ଦୁଃଖର ଅୟ କୃତି ସରେ ପୁଲିଷର ଅଗ୍ରତାର
ବିଶେଷ ପରିଚୟ ମିଳିଥାଏ । ଯେଉଁ ମାନେ ପୂର୍ବ
ପଲାଶ ନାମର ପରିଶ୍ରମହାର ଅୟବରୁ ଅଛନ୍ତି
ଯେବେ ବେଳି ସେହିମାନେ ମାଦକ ଦୁଃଖ
ଜୀବିଥାନ୍ତେ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଲନ୍ତି
ଯେ ଅବକାଶ ବାହୁ ବୁଦ୍ଧିଦାତା ଦେଶର ଧନ
ବୁଦ୍ଧିର ପରିଚୟ ମିଳୁ ଥାଏ ମାତ୍ର ସାକ୍ଷାତରେ
ଦେଖି ଅଛି କି ଯାହାକର ପଲାଶଟିଏ ଅୟ
ବରବାର କ୍ଷମତା ହାହିଁ ସେମାନେ ସୁଖ ଦନ୍ତକ
ମଦଭଜନେରେ ପଞ୍ଚର ଗୋଟିମାଣୁ ଆହୁନ୍ତ ଓ
ସମୟରେ ଶୈଳରେ ମଧ୍ୟ ଧରିପାରୁ ଅଛନ୍ତି ।
ଯେବେ ପୁଲିଷ ଯଥର୍ଥ କୁଣ୍ଡେ ଅଗ୍ରଶା ବାର୍ଯ୍ୟ
ବରନ୍ତେ ତେବେ ଏପରି ବନ୍ଦିମାନେ ଅବକା-
ଶର ଅୟବର୍ତ୍ତି ଭରବାଗ୍ରହ ଅଗ୍ରଶା ଗୁରୁ-
ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଖାଇ ପାରନ୍ତେ ହାହିଁ । ଅଛିଏବ
ଅମ୍ବେମାଜକର ସ୍ତର ବନ୍ଦାଶ ଏହିଯେ ଅବକାଶ
ବାହୁ ବୁଦ୍ଧିଦୂର ଯେନନ୍ତୁ ଲେଜକର ଅଧ୍ୟା-
ତିତ ଏବଂ ପୁଲିଷର ଅବରଣ୍ୟତା ବୁଦ୍ଧିର ପରି-
ଚୟ ମିଳିର ଅତି କାହିଁରେ ସେପରି ନିଳାଗ
ହାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ଦେଶର ଧନ ବୁଦ୍ଧିର
ବିଶେଷୀ ଅଗ୍ରନ୍ତି ।

ଅମ୍ବିର୍ ଓ ସଦାବତ୍ର୍ ସନ୍ଧଳ

ଗତ ସ୍ପାହରେ ମାନ୍ଦା କଣ୍ଠକୁ ପବ୍ଲିକ୍ କରୁ
ଆଶାରଥିବା ପାଶୁ ଲିପେର ସାରଗ୍ରଂଜ ପାଠେ-
ମାନ୍ଦା କଣ୍ଠକୁ ଧଳାଇ ଥିଲୁ । ଏ ସ୍ପାହରେ କଟକ
ପ୍ରଦୀପମାନ୍ଦାଙ୍କ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହୋଇଥିବା ପାଶୁ ଲି-